

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

**Historie sboru dobrovolných hasičů a jednotky sboru
dobrovolných hasičů obce Milevsko**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studijní program:

Ochrana obyvatelstva

Autor: Adam Čanda

Vedoucí práce: Ing. Libor Líbal

České Budějovice 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci s názvem „**Historie sboru dobrovolných hasičů a jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko**“ jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 4. května 2021

.....

podpis

Poděkování

Děkuji svému vedoucímu práce Ing. Liboru Líbalovi za odborné vedení bakalářské práce, za pomoc a cenné rady. Dále děkuji Miroslavu Kolářovi a Petru Cuřínovi za poskytnuté rozhovory a materiály pro zpracování bakalářské práce. A také děkuji Jaroslavu Deverovi, Davidu Matouškovi, Jiřímu Heroutovi, Františku Kabelovi, Marcelu Jakimjukovi, Stanislavu Matějkovi a Rudolfu Kainrathovi za poskytnuté rozhovory.

Historie sboru dobrovolných hasičů a jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko

Abstrakt

Cílem práce bylo na základě studia kronik a brožur sboru dobrovolných hasičů Milevsko a zákonů a vyhlášek zjistit, jak se vyvíjel sbor dobrovolných hasičů Milevsko a jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko.

Teoretická část bakalářské práce pojednává o historii a začátcích sboru dobrovolných hasičů Milevsko. Následně popisuje sbor za první světové války a po jejím konci. Dále se zabývá milevskou župou č.70 a jejím vývojem. V následující části se zabývá sborem dobrovolných hasičů obce Milevsko za 2. světové války a po jejím konci, následně za období Československé socialistické republiky a o rozdělení jednotek požární ochrany. A poslední část se zaměřuje na období Československé federativní republiky a následně událostmi po vzniku České republiky.

V praktické části byly pro potřeby výzkumu realizovány rozhovory se členy sboru dobrovolných hasičů Milevsko a se členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko. Z odpovědí vyplývá, že sbor dobrovolných hasičů Milevsko a jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko se vyvíjí neustále, a to za jakéhokoliv režimu.

Klíčová slova

Milevsko, sbor dobrovolných hasičů, jednotka sboru dobrovolných hasičů obce

History of the volunteer fire brigade and unit of the volunteer fire brigade of the city Milevsko.

Abstract

The aim of work was based of the study of chronicles and brochures of the volunteer fire brigade Milevsko and laws and decrees to find out how the volunteer fire brigade Milevsko and the unit of volunteer fire brigade of the city Milevsko developed.

The theoretical part of the bachelor's thesis deals with the history and beginnings of the volunteer fire brigade Milevsko. Then it describes the volunteer fire brigade during the First World War and after its end. It also deals with Milevsko's unit no.70 and its development. The following section deals with the volunteer firefighters in the city of Milevsko during World War II and after its end, then during the Czechoslovak Socialist Republic and the division of fire protection units. And the last part focuses on the period of the Czechoslovak Federal Republic and subsequent events after the establishment of the Czech Republic.

In the practical part, for the needs of the research, interviews were conducted with members of the volunteer fire brigade Milevsko and with members of the unit of volunteer fire brigade of the city Milevsko. The answers shows, that the volunteer fire brigade Milevsko and the unit of the volunteer fire brigade of the city Milevsko are constantly evolving, under any regime.

Keywords

Milevsko, volunteer fire brigade, unit of volunteer fire brigade of the city

Obsah

Obsah	6
Úvod.....	8
1 Teoretická část.....	9
1.1 Založení Sboru dobrovolných hasičů v Milevsku.....	10
1.2 Začátky Sboru dobrovolných hasičů v Milevsku.....	11
1.3 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a 1. světová válka	12
1.4 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a období po 1. světové válce	13
1.5 Hasičská župa milevská č.70	14
1.6 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a 2. světová válka	16
1.7 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a období po 2. světové válce	18
1.8 Dobrovolní hasiči v Milevsku a období ČSSR.....	21
1.9 Dobrovolní hasiči v Milevsku a období ČSFR.....	23
1.10 Činnost dobrovolných hasičů v Milevsku po vzniku ČR.....	24
2 Cíl práce a výzkumná otázka	37
2.1 Cíl práce.....	37
2.2 Výzkumná otázka.....	37
3 Metodika	38
4 Operacionalizace	39
5 Výsledky, dobrovolní hasiči v Milevsku po vzniku ČR.....	40
5.1 Rozhovory se členy sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko.....	43
5.1.1 Rozhovor č.1 – Miroslav Kolář	43
5.1.2 Rozhovor č.2 – Petr Cuřín	48
5.1.3 Rozhovor č.3 – Jaroslav Devera	51
5.1.4 Rozhovor č.4 – David Matoušek	53
5.1.5 Rozhovor č.5 – Jiří Herout	55
5.1.6 Rozhovor č.6 – František Kabele.....	57
5.1.7 Rozhovor č.7 – Marcel Jakimjuk	60

5.1.8	Rozhovor č.8 – Rudolf Kainrath.....	62
5.2	Rozhovory se členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko	64
5.2.1	Rozhovor č.1 – Miroslav Kolář	64
5.2.2	Rozhovor č.2 – Jaroslav Devera	67
5.2.3	Rozhovor č.3 – David Matoušek	69
5.2.4	Rozhovor č.4 – Jiří Herout	73
5.2.5	Rozhovor č.5 – František Kabele.....	76
5.2.6	Rozhovor č.6 – Stanislav Matějka	77
5.2.7	Rozhovor č.7 – Rudolf Kainrath.....	79
6	Diskuze	82
6.1	Sbor dobrovolných hasičů Milevsko.....	82
6.2	Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko.....	83
7	Závěr	85
8	Seznam literatury.....	86

Úvod

Téma bakalářské práce „Historie sboru dobrovolných hasičů Milevsko a jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko“ jsem si zvolil na základě mého dlouholetého působení u sboru dobrovolných hasičů v Milevsku a od mých osmnácti let také na základě působení v zásahové jednotce města Milevska. Cílem bakalářské práce je zmapovat historii a vývoj Sboru dobrovolných hasičů Milevsko a Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko.

Na začátek práce jsem zahrnul kapitolu o založení a začátcích sboru dobrovolných hasičů v Milevsku a jak to bylo těžké takový sbor vůbec vytvořit a například i získat peníze na jeho provoz.

Další kapitoly se věnují událostem ve sboru za první světové války a po jejím konci, kdy ve válce zahynulo také několik členů sboru.

Následující kapitola pojednává o milevské župě číslo 70, která sdružovala sbory z okolí Milevska a pořádala například župní sjezdy.

Další kapitoly se věnují druhé světové válce, kdy sbor na konci války fungoval jako odboj a dále se zabývá událostmi v poválečném období.

Poté se kapitoly zabývají dobrovolnými hasiči v Milevsku za Československé socialistické republiky, Československé federativní republiky a později po vzniku České republiky.

Další část práce se zabývá výzkumem, který byl proveden formou rozhovorů se členy Sboru dobrovolných hasičů Milevsko a se členy Jednotky sboru dobrovolných hasičů Milevsko.

Hlavním zdrojem pro zpracování této bakalářské práce byly především kroniky Sboru dobrovolných hasičů Milevsko a brožury, které sbor vydával při oslavách výročí. Další zdroje mi poskytl člen sboru Petr Cuřín, který je hasičským sběratelem a ve sbírce má i plno starší literatury.

1 Teoretická část

První pokusy o hašení požáru lze vysledovat již ve 2. století před Kristem. Tehdy Egypťan z Alexandrie jménem Ctesibius postavil základní ruční pumpu, která dokázala stříkat proud vody, ale tato myšlenka byla ztracena, dokud nebylo požární čerpadlo nebylo znovu objeveno kolem roku 1500 n.l. (Merrimack)

V roce 6 n.l. po katastrofálním požáru v Římě založil císař Caesar Augustus první organizovaný hasičský sbor známý jako Vigiles. Corp of Vigiles sestával z bývalých otroků, kteří byli cvičeni v hasičství a sloužili také jako strážní města. (Windsor)

Stejně jako u mnoha kulturních úspěchů byli Římané v boji proti ohni o hodně napřed. Pouze tehdy, když města v evropském středověku rostla a viditelně vzrostlo nebezpečí městských požárů se lidé začali stále více obracet k požární ochraně. Tyto snahy neměly charakter dnešních hasičských sborů, ale byly zákonnými povinnostmi, které museli plnit všichni občané města. (Feuerfakten.de)

Technologie hašení zaznamenala pomalý pokrok. Požární hadice byla vynalezena až v 17. století nejprve šita z kůže. Až do začátku 20. století byly požáry hašeny ručními pumpami, tzv. stříkačkami, které byly na místo taženy hasičským týmem, nebo koňmi. Ve velkých městech se však v polovině 19. století používaly tzv. parní stříkačky, u nichž pístové čerpadlo již neprovádělo svou práci se silou svalů, ale s práním strojem, který se musel stále táhnout. Později šasi stříkačky bylo samohybné – z počátku parou, nebo elektromotory, ale brzo nato spalovací motory. (Von Heinzl, 2017)

Od šedesátých let 19. století byly téměř v každé místní komunitě v bývalé rakouské monarchii postupně založeny Sbory dobrovolných hasičů. Jejich hlavním počátečním cílem bylo chránit obyvatele jejich rodných měst a jejich majetku před požárními katastrofami. V kombinaci s růstem liberálního kapitalismu byl tento zakládající princip formování sborů rakouskými hasičskými novinami ze dne 15. srpna 1864 považován za zásadní pro jakýkoli progresivní život komunit. Jak již název těchto sdružení napovídá, tito členové obvykle pracovali pro komunitu dobrovolně. Považovali za nesmírně cenné vzdát se volného času na ochranu svého rodného města. (Mizuno, 2013)

Ministerský výnos ze 17. května 1852 nařídil „aby hasební řády byly znovu veřejně vyhlášeny, aby obce si opatřily nářadí k hašení ohně a v dobrém stavu ho udržovaly, aby řádně vyšetřily každý požár“, a ministerské nařízení z 16. ledna 1853

opětovně připomnělo platnost Řádu hašení ohně – patentu Josefa II. V rakouském císařství bylo umožněno zakládání spolků císařským patentem ze dne 26. listopadu 1852 (zákonem č. 253/1852 ř.z.). Založení každého jednotlivého spolku ovšem podle tohoto zákona podléhalo schválení státních úřadů, které tak měly nad zřizováním spolků plnou kontrolu, takže zakládání například českých národních spolků, včetně hasičských, bylo možné až po skončení období Bachova absolutismu a vydání Říjnového diplomu roku 1860. Dne 15. listopadu 1867 pak byl vydán nový zákon č. 134/1867 ř.z., o právu spolčovacím, podle něhož se v souladu s principy liberalismu založení spolku státním úřadům pouze oznamovalo a státní úřady mohly založení spolku zakázat jen v případech, kdy stanovy spolku odporovaly zákonu. (Nitra, 2020)

První český sbor dobrovolných hasičů v Čechách byl založen v r. 1864 ve Velvarech, r. 1865 přibyl sbor v Roudnici, r. 1867 v Nepomuku a Kolíně, r. 1868 v Kutné Hoře, Plaňanech a v Táboře, r. 1869 ustanoveno bylo dalších šest a roku 1870 dalších sedm sborů. Po roce 1870 zaznamenává se rychlejší vzrůst číselný, a to zvláště po r. 1876, v němž zákonem z 25. května dostalo se dobrovolnému hasičství pevného podkladu. (Seidl, 1923)

1.1 Založení Sboru dobrovolných hasičů v Milevsku

V měsíci srpnu 1869 usnesla se městská rada milevská za předsednictví tehdejšího purkmistra Jakuba Duchoně zahájit akci ku založení hasičského sboru ve městě Milevsku. Dopsáno o informace do Tábora, kde sbor založen minulého roku. V tehdejších dobách bylo opravdu vzácnou novinkou, hasičské sbory české, neboť v tu dobu jich bylo jen několik v Čechách na českém jihu teprve jeden. Informace získány a svolána schůze, která nedocílila úspěchu. (Dvořák, 1950)

Avšak zakladatelé neztráceli důvěru a po té pak dne 6. června 1870 hasičský sbor v Milevsku založen za účasti purkmistra Jakuba Duchoně, Dominika Součka, Františka Zemana, Bedřicha Šebka, Emanuela Schorníka, Antonína Duška, Václava Adama, Filipa Soulka, Antonína Fialy, Vojtěcha Horkého, Viléma Júna, Bedřicha Zelenky, Jana Duchoně, Josefa Lukeše, Josefa Nováka, Antonína Batovce, Josefa Hejnala, Antonína Černýho, Františka Laciny, Viléma Cukra, Antonína Vánka, Antonína Soulka, Jana Votruby, Jana Volavky a Václava Kačírka. O ustavující schůzi byl sepsán protokol v tehdejší památní knize všech přítomných členů zakládajících vlastnoručními podpisy ověření. (Dvořák, 1945)

Roku 1857 byl v Milevsku vydán jeden z prvních požárních řádů. Ve druhé polovině 19. století se začaly v sousedních státech zakládat hasičské sbory k ochraně před požáry. Posléze i v Čechách začínají vznikat dobrovolné hasičské sbory. Také v Milevsku se v srpnu 1869 městská rada za předsednictví tehdejšího purkmistra Jakuba Duchoně usnesla na založení hasičského sboru. Představitelé města nejprve napsali do Tábora, kde už byl v té době hasičský sbor založen a požádali o rady. Ty sice obratem obdrželi, ale když pak měla schůze rozhodnout o založení zdejšího sboru, skončilo to neúspěchem. Nicméně příznivci hasičského sboru neztráceli důvěru. Další pokus o založení hasičského sboru následoval dne 6. června 1870 a tentokrát získal návrh dostatek hlasů. (Devera, 2010)

Milevský hasičský sbor byl založen jako osmý v Čechách. Na jihu Čech vznikl první český hasičský sbor roku 1868 v Táboře, druhý byl sbor v Písku 1869 a třetí pak byl v Milevsku roku 1870. Od svého založení byl zdejší hasičský sbor podporován jednak městem Milevskem a jednak Občanskou záložnou v Milevsku, která tento sbor podporovala finančně a nabídla mu též bezplatně ve svém dvoře kůlnu pro uložení hasičského nářadí. Toto provizorní hasičské skladiště sloužilo milevským hasičům od roku 1870 do roku 1908, tedy celých 38 let. (Devera, 2010)

1.2 Začátky Sboru dobrovolných hasičů v Milevsku

Milevští hasiči začínali od nuly a peníze získávali z příspěvků, které si sami mezi sebou vybírali. Další finance pocházeli z darů, dále z výnosu divadelních představení, tanečních zábav a plesů. Když se shromáždila větší částka, zakoupil hasičský sbor dvoukolovou stříkačku a dle možnosti i nějaké další nářadí. Zároveň se už milevští hasiči začali zúčastňovat prvních bojů se zdejšími požáry. (Devera, 2010)

První veřejné vystoupení sboru bylo dne 28. srpna 1870, při mši svaté v městském Chrámu Páně o posvěcení. První spolkový ples odbýván 22. ledna 1871 a vynesl sboru čistého užitku 13 zl. 34 kr. r. č. Dne 10. května 1881 zúčastnil se sbor v hojném počtu městskou radou pořádané slavnosti za příčinou sňatku jeho Císařské Výsosti korunního prince Rudolfa s Její Královskou Výsostí Štěpánkou, princeznou Belgickou. Základem usnešení výboru 26. března 1882 požádáno bylo obecní zastupitelstvo za zřízení nové samostatné kolny na uschování hasičského nářadí a stříkaček. Vsezení 19. dubna 1882 konaném nevyhovělo obecní zastupitelstvo žádosti sboru za zřízení nové samostatné kolny, proti čemuž podáno k okresnímu výboru odvolání, kterému bylo místo dáno, usnešení obecního zastupitelstva zrušeno a vystavění nové kolny nařízeno.

Z rozhodnutí okresního výboru odvolala se zase městská rada k zemskému výboru do Prahy. V zasedání 18. května 1882 odbyvaném usnešeno poříditi nové obleky hasičské, a to kabáty a pak kožené přilby, což také ve skutek uvedeno a členové výlohy s tím spojené ve splátkách kryly. (Kolektiv autorů, 1923)

Na návrh předsedy p. Karla Volkána pronešený ve výborové schůzi hned již v roce minulém usnesl se správní výbor po předcházejícím projednání konečně dne 25. června 1882 na tom objednat nový spolkový prapor za již p. velitelem frt. Zemanem smlouvenou cenu 200 zl. od J. V. J. Frenkwalda v Praze, kterýž také slavnostním okázalým způsobem byl dne 20. srpna 1882 před zvlášť postaveným oltářem na náměstí důstojným děkanem p. P. Theodorem Hladíkem posvěcen. Dne 25. ledna 1883 odbývána byla okresním výborem komise zastoupená obcí Milevskou a hasičským sborem za příčinou prohlédnutí staré kolny a při komisi té uzavřen smír, když zástupcové obce zavázali se posavadní kolnu vhodně opravit. V roce 1892 zakoupil sbor novou dvoukolovou stříkačku od firmi V. Pomahač za 228 zl. též zakoupeny dvě pochodně pro noční vycházky za 7 zl. Dne 22. srpna 1898 zakoupena stříkačka čtyřkolová za 1080 zl. od firmi Smekal – Praha. (Kolektiv autorů, 1923)

Od založení sboru 1870 až do 3. srpna 1909 to je 39 let. Občanská záložna v Milevsku Sboru dobrovolných hasičů v Milevsku dala k užívání ve dvoře kolnu za hasičské skladiště zdarma. Minulého roku podána žádost na děkanství v Milevsku o místo „pod Farou“ patřící kolonii strahovské, pro postavení hasičského skladiště. Strahov vyšel vstříc za poplatek 1 Kč ročního nájmu přenechal pozemek a ihned se začalo stavět. Dne 3. srpna 1909 začalo stěhování stříkaček a hasičského náradí do nového hasičského skladiště „pod Farou“, kde byla i místnost pro školení. (Devera, 2000)

1.3 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a 1. světová válka

V den 26. července 1914 vypovězena 1. světová válka, na to pak počátkem srpna uspořádána večerní škola panem Mudr. Seidlem na téma „O první pomoci zraněným“. 24. – 25. a 26. srpna noční hasičské hlídky. 17. září poradní schůze o dopravě raněných vojáků z nádraží. 15. listopadu doprava 29 raněných vojáků z nádraží. Od 15. listopadu noční dozory v lazaretu Červeného kříže v klášteře v Milevsku. 1. ledna 1915 třetí doprava patnácti raněných vojáků z nádraží. Od 1. ledna do 28. ledna noční dozor v lazaretě v klášteře. 10. března došlo 45 raněných vojáků z Písecké nemocnice. 20. března došlo 9 raněných vojáků z Písku. 27. dubna musel nastoupit na vojnu

jednatel sboru Václav Dvořák ku 102. pluku do Benešova. 11. července cvičení dorostu – dorost zřízen za náhradu odešlých členů do války. 5. listopadu 1917 objednan mechanický žebřík od firmy Smekal Praha Smíchov za 1800 Kč. (Dvořák, 1945)

Koncem roku 1917 byli ve válce tito činní členové: Kolařík Matěj zástupce velitele, Šmelc Karel cvičitel sboru, Dvořák Václav jednatel, Malý Josef dozorce náčiní, Charvát Antonín člen výboru, Kotalík František člen výboru, Dlouhý Josef trubač. Činní členové: Černohovský Antonín, Dvořák Ladislav, Fiala Antonín, Fiala Josef, Doubek Josef, Hofman Konrád, Kadař Josef mladší, Kačírek Karel, Kothera Josef, Kříž Josef, Mareš Václav, Mašek Ladislav, Mayer Václav, Nedvěd Karel, Novotný František, Svatek Bedřich, Uhlíř Jan, Váca František, Velát František, Votruba Rudolf, Bouška Chryzostom. 28. října konec války a osvobození československého národa, též den zúčastnil se sbor slavné mše svaté za splnění a dosažení svobody Českého národa. (Dvořák, 1945)

1.4 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a období po 1. světové válce

Hasičstvo zasvětilo služby své bližnímu, národu a vlasti a spěchá ku pomoci v každé chvíli, kdy k pomoci je voláno. V osvobozené vlasti, na jejímž osvobození má svůj podíl, nabídlo hned na začátku r. 1919 vládě republiky své služby, zařadilo do svého programu v součinnosti s Čsl. Č. K. samaritství a spolupracuje se všemi, kdož republiku mají rádi na jejím vybudování i udržení a stojí s ostatními na stráž, je a bude pohotovo v každé chvíli, když by nepřátelé jakýmkoli způsobem chtěli vlast ohrožovati. Hasičstvo si dobře uvědomuje, že v čase potřeby a ve vážných chvílích nebezpečí nepomohou sebe krásnější slova nadšení, ale že jen skutky obětavosti a vlasteneckého cítění budou na místě, dále, že nelze čekati, až bude nepřítel útočit, ale že jest třeba připravit se předem tak, aby armáda věděla, že připravené obyvatelstvo stojí za ní a s ní, a aby i civilní obyvatelstvo, které v příštím nebezpečí války, která se hlavně ve vzduchu bude odehrávati, bylo tak obeznámeno, připraveno a vychováno, že jen s nejmenšími ztrátami a oběťmi snášelo by hrůzy obranné války. Útočná válka ve vzduchu nebude vraždit jen vojáka, ta bude hubit vše, co v cestě bude stát, bude ohrožovat majetek ohněm, zřícením, bude ohrožovati otravnými apod. plyny životy a zdraví všeho živoucího všude tam, kde zasáhne, a my hasiči, kteří zůstaneme doma, budeme míti povinnost přispěti účinně k záchraně majetku i občanstva. Tyto všechny důsledky nutí k přípravě cílevědomé a řádné a musí býti připraven voják i civilista. Za tímto účelem sestavují se místní výbory obrany obyvatelstva (MVOO), které mohou

míti význam nejen v průmyslových a strategických střediscích, ale i ve všech oblastech vlasti, nejen v době války, ale i v míru a vycvičenému hasičstvu v nich určeno jest velmi důležité poslání i úkol a pro nynější dobu i starost, aby všude, když ne zřízení výborů, bylo dáno alespoň poučení. (Keš, 1934)

16. února 1919 valná hromada při níž vzpomenu v jednatelské zprávě Ervínem Hofmanem všech, kteří se nevrátili z války, kteří jsou v zajetí, neb hájí ještě naši samostatnost na Slovensku. Mnozí se nevrátili dosud, mnozí se již dle zpráv nevrátí vůbec, čest jejich památce. 19. února odevzdán do užívání nový mechanický žebřík. 26. dubna 1926 na mimořádné valné hromadě dodatečně usneseno zakoupení automobilové stříkačky a dopsáno firmě o informace. 16. června dostavil se do výborové schůze zástupce firmy Ing. Ebert doporučený Zemskou Ústřední Hasičskou Jednotou, aby vyjednal koupi automobilové stříkačky, jež vyhovovala moderním potřebám sboru za cenu 92500 Kč. 9. září dokončena úprava skladiště pro novou autostříkačku a zařízení Strážnice. 19. září odevzdání nové autostříkačky slavnostním způsobem. 20. ledna 1934 na výborové schůzi jednáno o zakoupení nového praporu, na něj již je obnos 2000 Kč. Mimo to pořízení vlajky Červeného kříže, na kterou sbor obdržel 300 Kč od generála Heringa. 1936. Župní starosta Josef Malý informoval o významu civilní protiletectvé obrany, jejímž je velitelem. 26. listopadu 1937 na výborové schůzi schváleno zakoupení nového praporu. (Dvořák, 1945)

1.5 Hasičská župa milevská č.70

Sbory Dobrovolných hasičů v Bernarticích, Božeticích, Kovářově, Kučeři, Lhotě Pechové, Milevsku, Raděticích, Radvánově, Sepekově, Vladečíně a Voseku založily na Milevsku jednotu hasičskou pod jménem: „Župní jednotka na Milevsku“. Jednotka tato má své občasně sídlo tam, kde předseda jednoty svůj byt má. Účelem jednoty jest: zvelebiti hasičství vůbec, zvláště pak rozšířiti je na Milevsku, zájmy hasičské hájiti a podporovati, jakož i péči míti o vše, co hasičství by bylo ku prospěchu. Účelu toho docíliti se má zejména: 1. Spojováním všech sborů na Milevsku v župní jednotku, 2. Pořádáním sjezdů župních, na kterých o důležitých zájmech a otázkách hasičských se má rokovati, 3. Docílením, rozšířením hasičství, tvořením nových jednot na základě jednot již zřízených a technickým vycvičením sborů hasičských již stávajících, 4. Pořádáním odborných výstav, úvahami o nových nálezech v oboru hasičství a zkoušením těchto, 5. Vydáváním a podporováním jednotného velení signálového při požárech, 7. Podáváním návyků a žádostí k úřadům samosprávným 8. Příspěvky členů, davy

a odkazy, 9. Výkonem vůbec všeho, čeho zájmy hasičské vyžadují, 10. Jednota může dle usnesení valné hromady státi se členem ústřední hasičské české jednoty. (Kolektiv autorů, 1893 – *kronika župy*)

Delší dobu bylo velmi tíživě pocíťováno, že sbory z okresu milevského, které byly sdruženy v župách sousedních, nemohou vyvinouti náležitě svoji činnost. Po uvážení těchto okolností došlo v roce 1893 k tomu, že na popud milevského sboru založena byla na Milevsku nová župa, nazvaná milevská, která po přihlášení svém do svazku Č. Z. H. J. dostala pořadové číslo 70. Ustavující valná hromada konala se již 19. února 1893 a tehdy zvoleni: předsedou Frant. Zeman, Milevsko, místopředsedou Js. Novák, Frant. Krejčí jednatel. Prvý svůj sjezd – prvé veřejné vystoupení – konala župa dne 18. června 1893. Činnost župy vyvíjela se utěšeně a práce všech činovníků korunována, díky úsilí společnému, dobrým výsledkem. Při založení župy stávalo v okrese pouze 11 sborů, ale postupem času přibývalo sborů a do státního převratu sdruženo bylo již 56 sborů a dnes čítá župa úhrnem 77 sborů, 15 ženských odborů, 3 jinošské družiny a 4 žakov. sdružení. (Macháček, Marek, 1931 - *Almanach*)

Rok 1919. V roce tomto dostalo se župě veliké cti zvolením žup. jednatele K. Duchoně za přisedícího výboru Č. Z. H. J. za skupinu 14. Rok 1920. V roce tomto přikročeno ku změně župních stanov. Přijaty stanovy normální schválené Č. Z. H. J. a název župy změněn na „Hasičská župa milevská.“ Rok 1922. V roce tomto opět se dostalo té cti župě naší tím, že žup. jednatel Duchoň nejen že znovu zvolen byl přisedícím ústřed. Výboru Č. Z. H. J., nýbrž zvolen do ústřed. správy jednoty naší a povolán do sjezdového výboru. (Duchoň, 1924 – *věstník v upomínku na 30let župy*)

Od založení župy stáli v čele starostové bři: Fr. Zeman, sládek, Milevsko do r. 1899, JUDr. M. Kotner, advokát, Milevsko do r. 1919, Jos. Habart, rolník, Kovářov do r. 1921, Alois Prošek, říd. učitel, Líšnice do r. 1926. Od listopadu 1926 jest dosud starostou župy Josef Malý, soustružník, Milevsko. Prvým jednatelem župy byl Frant. Krejčí, učitel, Milevsko. Od r. 1905 Oldřich Dvořák, městský tajemník Milevsko, od roku 1910 Josef Matuška, soud. oficiant Milevsko, od roku 1913 Antonín Krejčík, papírník Milevsko, od r. 1917 dodnes Karel Duchoň, městský úředník Milevsko. Pokladníky župními byli: od založení župy do r. 1896 Josef Novák, Milevsko, od t. 1896 do r. 1924 Frant. Kypet, obchodník Milevsko, od r. 1927 dodnes jest Jan Stehlík, měst. strážník Milevsko. Od roku 1923 vydává župa svůj župní věstník. Sjezdů uspořádala župa celkem 25. Posledního sjezdu zúčastnilo se 1600 členů krojovaných z vlastní župy. Sjezdy od převratu státního konají se každým 4. rokem. Okrskové sjezdy ve 12 okrscích každého roku. Sbory v župě

sdužené vlastní: 1 automobilovou, 4 motorové, 2 zmotorisované, 8 dvoukolových, 76 čtyřkolových stříkaček. Župa má dobře organisované samaritánství zásluhou žup. samar. instruktora MUDra. Fr. Heila, obv. lékaře v Milevsku, jemuž pomáhají obv. inst. MUDr. Josef Šmíd, obv. lékař v Kovářově, MUDr. Hejtman, obv. lékař v Sepekově. Žup. samarit. dozorcem je Matěj Kovařík, hodinář v Milevsku. Župa ve všech směrech zdárně působí a získala si úctu i uznání spoluobčanů za svoji cílevědomou a obětavou práci. (Macháček, Marek, 1931 - *Almanach*)

Období 1936/37 i při všech potížích, které zase a hlavně osobitě zasahovaly do klidného rozvoje a chodu organisace ČZHJ i Svazu, který v období minulém slibně začal, vykazuje opět další krok vpřed ve všech oborech činnosti hasičsko-samaritské, zvláště pak ve výchově brannosti svého členstva i jeho okolí a ve zvýšení přípravy na obranu státu, která jest a bude stěžejním bodem veškeré činnosti čl. hasičstva, aby se stalo pro případ války opravdovou oporou armády v poli a tou druhou armádou nepřitelem ohroženého zázemí a tím bezpečnou zárukou obrany a záchrany těch, kdož v zázemí by zůstali. (Keš, 1938)

1.6 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a 2. světová válka

28. ledna 1938 na výborové schůzi definitivní schválení objednávky praporu od firmy Jaroslav Prokop Strakoč prostřednictvím člena sboru pana Capoucha za celkový obnos 1800 Kč. Rozměr 110 x 130 cm. Starý prapor uložen do Milevského musea. Dále na stuhu k novému praporu, které věnuje město budou nápisy na první: „Vlasti služ, město ochraňuj.“ Na druhé „Hasičskému sboru“, na třetí „Město Milevsko“. Slavnost rozvinutí praporu byla stanovena na 29. května 1938. Vzhledem k napjaté mezinárodní situaci museli někteří členové nastoupit do vojenské služby pro udržení pořádku na hranicích, odložena slavnost na neurčito. 23. července 1938 na schůzi stanoveno rozvinutí praporu na 14. srpna 1938. V neděli 15. srpna 1938 po ranním budíčku provedeno hasičské cvičení za účasti sboru Milevského a Zbelítovského. O průvodu městem jehož se zúčastnili Legionáři, Národní garda, Milevské krojované spolky, pak spolek Hodějovských a deputace Obrody svazu československého důstojnictva, městská rada. Zástupcem okresu provedeno slavnostní předání nového praporu. Na nový prapor připjal pak tři stuhu darované městem starosta města Milevska pan Karel Mach. Milevský hasičský sbor složil na nový prapor slib. (Dvořák, 1945)

Přípisem ze dne 7. září 1939 vykonán rozkaz vyloučit ze sboru všechny nearijce (židy). J. Ašermana, F. Ferdu, K. Gratte, J. Kohna, R. Königová, Ž. Openheimnová,

J. Orlík, L. Penížek, A. Reichner, V. Roubíček, lékař F. Viner, J. Veiskof, K. Viner, J. Viner, Z. Viner, A. Vinet, H. Vrkočová, celkem 17 členů přispívajících. Dále z nařízení Zemské Hasičské Jednoty odstranit veškeré odznaky Československé republiky. Zákaz nošení sborové čapky a čamarového stejnokroje. Nařízeno konání služby Civilní protiletectvé ochrany. Sborový prapor uložen do milevského muzea. 11. května 1940 Valná hromada: Vyzvání Zemské Hasičské Jednoty veškeré nápisy jak na skladišti tak na stříkačkách bylo dvojjazyčné. 13. září 1940 na schůzi přečtena smlouva, jak byla uzavřena mezi bývalým majitelem Strahova a mezi milevským sborem. Důvod že novým majitelem domu bývalé fary a zahrady kde nalézá se Hasičské skladiště a sušárna hadic je pan Hadáček krejčí smlouva se upraví novou za podmínek dosavadních. (Dvořák, 1945)

V roce 1942 další nařízení vyslání hasičských hlídek ku železniční trati. Označení domů ve kterých je a bydlí hasič. Různé nařízení docházely do sboru po celou dobu války, mezi jiným že veškerý majetek sboru přechází do vlastnictví města. 21. března 1943 sbor předal veškerý svůj inventář městu Milevsku, které na sebe veškerou zodpovědnost jak ve vybavení tak i finanční. (Dvořák, 1945)

Dne 14. ledna 1944 zemřel náhle městský tajemník Karel Duchoň ve věku 50 let plně až do poslední chvíle úřední povinnosti. Býval župním a zemským velitelem hasičstva, které se ve velikém počtu z celého kraje zúčastnilo jeho pohřbu dne 16. ledna. Byli přítomni i delegáti z Prahy. (Hodinář, 1945)

V roce 1944 přichází však zpráva. Všichni činovníci Zemské hasičské jednoty byli zatčeni. Po krátké době dochází k zatýkání činovníků i okresních hasičských jednot a konečně i k zatýkání velitelů obvodů. Zatčeni byli bratr František Hynek rolník ve Vůsi u Červené nad Vltavou jako velitel milevského obvodu a bratr Václav Tůma, ředitel Rolnické pojišťovny z Bechyně jako velitel obvodu bechyňského. V řadách hasičstva nastává vzrušení, čekají se nové zatčení a pronásledování. Zatčení bratři krutě týráni a mučeni však ničeho nevyzradili. Němci nemají podklady pro další zatýkání. Organizace pozemního hnutí byla otřesena, ne však zlomena. Pracovalo se dále na přípravách ke konečnému zúčtování, kdy hasičstvo, jakožto jediná organizovaná složka mohla povztati a zvednouti zbraň proti nepříteli. Události docházejí pak rychle ke svému konci, Němci utíkaly z Ruska a Francie, moc okupantů se hroutí. Přichází den všeobecného poplachu, den revoluce. Hasičstvo tábořského kraje, ač připraveného k zásahu jest vyřazeno z bojové činnosti, americká armáda stojí na březích Vltavy. Prolévání krve je bezúčelné. Z terezínské věznice se vrací do svého domova bratr František Hynek s otevřenými

ranami po nelidském mučení a v horečkách nevyléčitelného tyfu. Nevrací se však hrdinský velitel obvodu bechyňského bratr Václav Tůma který zahynul v Terezíně 22. března 1945. (Dvořák, 1945)

Již rok 1944 zaznamenal vrchol perzekuce dobrovolného hasičstva, v té době již na 900 hasičů v koncentračních táborech a na 500 mrtvých, umučených, popravených bratřích, kteří za lepší příští národa svůj život položili. Zvláště Terezín to byl kde padlo tolik našich hasičských mučedníků a mezi nimi i bratr Josef Blecha náměstek starosty Zemské Hasičské Jednoty. Byl první máj na cele 44 v Terezíně bylo tak smutno jako nikdy před tím – bratr Blecha dotrpěl. Pohřby v Terezíně byly smutné ale pohřeb bratra Blechy byl jeden nejsmutnější protože byl 1. máj a den osvobození byl na dosah ruky... (Dvořák, 1945)

1.7 Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku a období po 2. světové válce

Od 5. května až do 6. června 1945 připravoval hasičský sbor pohotovost pro první pomoc ve staré škole v Milevsku ošetřovnu prozatím s patnácti lůžky ke spolupráci hasičské samarity přibrány sestry Červeného kříže a sestry pomocné. 6. června 1945 byla ošetřovna v Milevsku zrušena a všechny nemocné převzala divizní nemocnice v Písku. V měsíci červnu, červenci a srpnu propukla v místě epidemie tyfu, prováděny pravidelné prohlídky bratry samaritány kteří se sami vydávali nebezpečí nákazy. Hasičstvo svou povinnost splnilo. (Devera, 2012 - památník)

Dne 9. prosince 1945 zahájil bratr velitel Václav Fara Valnou hromadu těmito slovy:
„Vážení bratři!

Když jsem před třemi léty dne 21. března 1943 na tomto místě při Valné hromadě rokovali o otázkách sboru netušil žádný z nás jaké hrozné chvíle čekají na hasičstvo. V té době při Valné hromadě tvořil se již v hasičstvu odboj o kterém většina bratrů dosud nevěděla. Hasičstvo nemohlo se spokojit s režimem který byl nastolen a proto započato z pozemním hnutím. Naši vedoucí činovníci se záložním důstojnictvem pořádaly tajné schůzky na kterých se tvořil základ místního odboje.

Kurzy našich velitelů pořádány byly proto by příležitost byla k dalším poradám v této činnosti. Pohotovost sboru zkoušela se tím že byly pořádány namátkové okrskové srazy, kde bylo typováno v jaké rychlosti může být členstvo na místě určení v daném okamžiku až přijde chvíle a bude toho potřeba. Ilegální činnost byla tak daleko že bylo již vše připraveno. Větší množství benzínu střelivo i zbraně byly na místech určení. Rozděleny

byly i srazová místa, kam nejkratším směrem členstvo se dostaví, kde mělo být vyzbrojeno a dostalo poslední rozkazy.

Tyto tajné schůzky a přípravy trvaly velice dlouho až nadešel rok 1944 kde v měsíci srpnu přes veškeré tajemství byla tato akce prozrazena a tak se stalo, že nejdříve gestapácké hordy zatkly starostu Zemské Hasičské Jednoty, pak velitele Zemské Hasičské jednoty a šlo to dál až bylo zatčeno na 400 vyšších velitelů. V měsíci prosinci téhož roku přišlo na řadu další zatýkání které postihlo vesměs všechny velitele okresních Hasičských Jednot v obvodu a některé okrskové a sborové činovníky.

Naši bratři které to postihlo věděli dobře co by čekalo na nás, kdyby prozradit se mělo to co se mezi hasičstvem připravovalo a proto si řekli – nic neprozradit. Byli týráni a při tom měli tolik důvěry a tolik víry že přijde den odplaty. Dne 5. května 1945 měla být provedena poprava jedné části vězňů a druhá část v několika dnech. Tyto kati nedočkali se té radosti. Místo popravy dne 5. května 1945 otevřely se dveře u vězeňských cel a současně brány Tereziánské trestnice a našim bratrům hlášeno bylo že jsme opět svobodni.

My kteří neprožili jsme tyto chvíle nedovedeme si učinit představu, jaká musela být nálada těch kteří to prodělali, když čekala na ně za okamžik smrt a hlášena jim svoboda. Děkuji Bohu, že nebylo mezi námi udavačů a že jsme tak měli rádi po celou dobu, jako jedna rodina. Dnes máme svobodu a jest třeba abychom si dali ruku na srdce a slíbili si jestli že jsme uměli udržet kázeň a poslušnost po celou dobu německé nadvlády že kázeň si udržíme dál. Jestli že dnes vzpomínáme na vše co jsme po celou dobu války prodělali, nemusíme ani zapomenout na naše drahé bratry, ať přispívající či činné kteří s námi při valných hromadách rokovali a těšili se s námi společně až přijde čas a budeme opět svobodni a kteří se této radostné chvíle nedočkali a opustili naše řady dříve než osvobození našeho národa přišlo.

Z činných členů to jsou bratři: starosta sboru Dr. Tichý, Karel Duchoň, Karel Šára, František Suchánek, Antonín Řehák.

Z přispívajících: Antonín Bejr, Jan Barda, Karel Černovský, Rupert Dušek, Jan Kofroň, František Kokrment, František Ferda, Karel Grill, Jiří Kohn, Josef Kříž, Antonín Reichner, Václav Roubíček, František Veiner, Stanislav Veiner, Antonín Vint, Hana Vrkočová, Ladislav Vodňanský a Karel Vodňanský.

Budiž jim země lehká....,

V roce 1946 byla provedena náborová akce do hasičského sboru v Milevsku. Za chybějící členy kteří se nevrátili z války. Tato akce přinesla velmi malý přírůstek členů. Podle statistiky zjištěno, že necelé 3% našeho obyvatelstva pomáhá zachraňovat dobrovolně majetek spoluobčanům a majetek národa. Dalších 97% občanů prožívá ve dne i v noci klidné chvíle s vědomím, že 3% občanů – hasičů je stále připraveno poskytnout pomoc když se ozve požární siréna. (Devera, 2012)

Po únoru 1948 nastává vítězství pracujícího lidu a začíná budování socialismu v naší republice. Byl vyhlášen dvouletý budovatelský plán, v němž náš hasičský sbor přispěl prací jak v národním hospodářství i občanům v zachránění značných hodnot před zkázou. Rokem 1949 nastávají v hasičstvu také změny. Byl připravován nový zákon o požární ochraně. Tím hasičstvo mělo být postaveno na pevný základ, potřebné náklady na vybavení přejít na stát. Na okresech ustanovení okresní inspektoři požární ochrany. V Milevsku Fara Václav a Chlada Karel. Který sledovali vybavení sborů, výzbroje činili návrhy na doplnění, byli účastní požárů a psali zápisy o jejich příčinách a podobně. (Devera, 2012)

V roce 1950 hasičský sbor v Milevsku věnoval pozornost novému organizačnímu řádu, který pro veškeré hasičstvo vydalo ministerstvo vnitra. V tomto roce byl vydán nový požární zákon 62/50, který stanoví hasičstvo na novou základnu. Provedená reorganizace stanoví, že požární sbory se stávají výkonnými orgány Národních výborů. Velitele požárního sboru jmenuje Národní výbor na návrh sboru a přenáší na něho pravomoc v požární ochraně. Plánovaná byla stavba nové požární zbrojnice, ale Krajský národní výbor stavbu neschválil. (Devera, 2012)

Výkonným orgánem národního výboru při provádění požární ochrany je hasičstvo. Hasičstvo je zásadně dobrovolné, nebo z povolání, nebo závodní. Úkolem hasičstva je zamezovat a zdořovat požáry a jiné živelní pohromy, nebo nehody, pokud tím nejsou pověřeny na podkladě zákonných předpisů jiné orgány. Velitel hasičstva je odpověden za pohotovost hasičstva příslušnému národnímu výboru. (Zákon č. 62/1950 Sb.)

1959. Na stavbu nové požární zbrojnice byl uzavřen závazek všemi členy šestset brigádnických hodin. Na jedenáctileté škole v Milevsku byl ustanoven zájmový požární kroužek, který vedl Karel Míka. V tomto roce vydalo Ministerstvo vnitra vyhlášku 106 ze dne 5. června 1959 o organizaci požární ochrany. Stavbou v tomto roce byla nová požární zbrojnice. Místní jednotka československého svazu požární ochrany v Milevsku patří mezi největší v bývalé části Milevského okresu a dosud má nevhovující garáže a potřebné příslušenství. Dosavadní požární zbrojnice umístěná v Havlíčkově ulici

v Milevsku při cestě na Hůrka z bývalé stodoly, která nevíhovuje v žádném případě ani pro uskladnění požárního nářadí. Na základě rozhodnutí Rady městského národního výboru v Milevsku byl dnem 2. dubna 1959 vypracován investiční plán pro stavbu nové požární zbrojnice v Milevsku. Tento investiční plán byl schválen plánovací komisí Okresního národního výboru v Milevsku dne 6. dubna 1959. Na základě souhlasu odboru pro výstavbu rady Krajského národního výboru v Českých Budějovicích. Kompletní projektovou dokumentaci stavby požární zbrojnice vypracoval technický ústav městského národního výboru v Plzni na Borech. Vypracování dokumentace stálo 37000 Kčs. Vypracovaná a schválená dokumentace projektová počítá s výstavbou pěti garážových boxů a s nimi sousedící jednopatrová budova, ve které budou mimo potřebného zařízení pro požární sbor ještě čtyři byty. Pro požární zbrojnici a její výstavbu byl vybrán pozemek vedle Klubu pracujících katastrální číslo 570/1 vlastnický patřící manželům Kofroňovým z Milevska. Uvedený pozemek byl od nich vykoupen za celkovou cenu 34808 Kč. Výstavba požární zbrojnice byla zařazena do akce „Zet“ a to na rok 1959 a 1960. Na stavbě pracovalo celoročně sedm dělníků z toho tři zedníci a ostatní jako pomocní dělníci. (Devera, 2012)

1.8 Dobrovolní hasiči v Milevsku a období ČSSR

Dne 20. ledna 1961 ve 13:10 hodin odpoledne vznikl požár Státní strojní traktorové stanice v Milevsku v bývalé cihelně „Kruhovka“ na nádraží. Ačkoli se vedle požární jednotky Milevsko dostavila řada dalších požárních sborů z okolí i pomoc vojenských útvarů nebylo možno požár uhasit, jelikož nebyla voda. Takže celý objekt strojní stanice lehl popelem. Shořela celá řada zemědělských strojů a traktorů včetně náhradních dílů, kancelářských strojů, nábytek, osobní majetek zaměstnanců strojní stanice a věci montážního závodu pro výrobu vzduchotechnického zařízení, který se před třemi dny nastěhoval do části této budovy. Celková škoda byla odhadnuta na osm milionů korun, včetně zranění některých zaměstnanců. Příčinou požáru bylo nedostatečné zabezpečení plechového komínu vedoucího od kamen v přízemí dřevěnými vyschlými částmi do prvního patra a střechy. Hašení požáru se zúčastnilo deset požárních z Milevského požárního sboru. Kteří včasným příjezdem, ale pro nedostatek vody nemohli požár uhasit. Ukázalo se, že u nádraží jest nutno vybudovat požární nádrž. Požárnímu sboru byla od Městského národního výboru poskytnuta podpora finanční 500 Kč. (Devera, 2012)

1963. Celostátní zákaz používání požárních sirén v případě požáru. Poplach se prováděl motospojky. Nová požární zbrojnice byla otevřena dne 14. listopadu 1963.

Má pět garážních boxů, učebnu, přednáškovou místnost, kancelář velitele, kancelář předsedy a jednatele, ošetřovnu, sklad, dílnu, velkou umývárnu hadic, sklepy. Na garáže navazuje budova s jedním poschodím, kde jsou čtyři byty. Jeden byt je v přízemí. Pro požárníky má tato budova zvláštní vchod. O výstavbu nové požární zbrojnice se velmi zasazoval velitel soudruh Bumbálek. Stará zbrojnice skutečně nevyhovovala. Stavba byla povolena, začalo se s výstavbou. Bylo najato několik dělníků a zedníků. Stavba pokračovala, dostala se do hrubé výstavby a byla na vnějších stranách omítnuta. Nastaly ve výstavbě problémy. Nedostávalo se peněz. Dvakrát se žádalo na Okresním národním výboru v Písku o poskytnutí dalších dotací. Ty se vyčerpaly, výstavba pokročila o málo. Nebylo divu, vždyť na stavbě se vesele hrálo v karty, to na pokračování stavby mělo záporný vliv. Po vykonané komisi z Písku Okresním národním výborem byly další dotace odmítnuty. Stavba se zastavila. Mezitím se zatím jednalo mezi Městským národním výborem a Inspekcí požární ochrany v Písku o ustanovení požárního sboru z povolání. Tehdy byla v Milevsku bída o byty, zájemců o bydlení v Milevsku nadbytek. Také z řad požárníků byl zájem. Proto bylo těmto zájemcům nabídnuto, aby bezplatně stavbu dokončili a že budou mít v nové budově zbrojnice zaručeny byty. Přihlásili se: Miloslav Haluška, Josef Klíma, Leopold Medek, Stanislav Dušek a později Rudolf Kainrath. Ti, kdo nebyli zedníky, na své útraty si je sjednali. Stavba znovu pokračovala. Proti ustanovení požárního sboru z povolání v Milevsku se postavil velitel soudruh Bumbálek. Dnes se nedá vůbec spočítat, kolik hodin těchto pět požárníků odpracovalo, a to vždy po vykonané práci v zaměstnání, o sobotách a nedělích. Jedině tak mohla být stavba dokončena. Za tuto práci obdrželi od Městského národního výboru „Pochvalné uznání“. S tímto uznáním obdrželi i dekrety na byty. Dnes už z těchto obětavců ve zbrojnici nebydlí nikdo. (Devera, 2012)

Výroční členská schůze se konala 17. listopadu 1975 v požární zbrojnici, na které bylo oznámeno velitelem Veřejného požárního útvaru Písek soudruhem Kabátem Ladislavem, že bude zřízeno detašované pracoviště Veřejného požárního útvaru v Milevsku v počtu 9+1 od 1. prosince 1975. Začátkem roku 1976 nastoupili příslušníci Veřejného požárního útvaru detašovaného pracoviště do požární zbrojnice v počtu 9+1. Dnem 15. prosince 1985 skončil okrsek Milevsko a byl zvolen městský výbor Svazu požární ochrany v Milevsku. Jako předseda byl zvolen velitel veřejného útvaru Milevsko Ing. Kabele, místopředseda soudruh Bumbálek, velitel soudruh Hrunek, preventista Dlouhý, pokladník soudruh Hejhal, Šmíd František. Dnem 1. července 1986 nabyl platnost zákon o Požární ochraně, České národní rady. (Devera, 2012)

V roce 1987 jsme byli vystěhováni a dostaly jsme zákaz vstupu na detašované pracoviště Veřejného požárního útvaru Milevsko a vstup jen dovolen na povolení. Po dlouhých písemných stížnostech na orgány Městského Národního Výboru, Okresního Národního Výboru, Okresního Výboru Komunistické Strany Československa nám byly přiděleny dvě místnosti se zvláštním vchodem po straně budovy, který je vchodem do bytů. Za těchto podmínek zhoršila se práce v požárním sboru a nastal nezájem členů. 1988. Cvičí se na dvoře požární zbrojnice každou středu od 16 – 18 hodin. Když chtějí cvičit déle, musí si vyžádat povolení od velitele Požárního útvaru. Na mladé požárníky byla stížnost, že zanechávají na cvičišti nepořádek. Je třeba říci, že to není pravda. 1989. Tento rok si připomínáme stodvacáté výročí založení dobrovolného požárního sboru v Milevsku. Je smutný, že při tak slavném výročí a shodou okolností a nepřízní osudu stojíme my mladší před zánikem tohoto dobrovolného požárního sboru. Nastává nezájem členů o tuto práci a špatná spolupráce s Veřejným požárním útvarem Milevsko, které se řeší Městským národním výborem, Okresním národním výborem, Okresním výborem komunistické strany Československa. Dokonce přijíždějí z Ústředního výboru svazu požární ochrany z Prahy, aby tento problém vyřešily. Přichází 17. listopad 1989 kdy byla krvavě potlačena demonstrace studentů na Národní třídě v Praze. Dochází ke změně v politickém životě „Sametová revoluce“, končí éra socialismu, tvoří se demokratický stát Československá Federativní republika s novou vládou a prezidentem, nastanou i změny v požární ochraně, změny v označení stanov. (Devera, 2012)

1.9 Dobrovolní hasiči v Milevsku a období ČSFR

V roce 1990 nastává anketa Hasič nebo Požárník mezi základními organizacemi bývalého Svazu požární ochrany České republiky potvrdila přání většiny původnímu pojmenování „Hasič“ a z něho odvozeného názvu celé organizace, stejně jako přání se vrátit k historické symbolice. Na červnovém mimořádném plenárním zasedání Ústředního výboru požární ochrany České republiky v Jesenicích, rozšířeném o delegáty všech okresů byly příslušné změny přijaty s tím, že jde o prozatímní opatření do republikového sjezdu. Vzniklo tak Sdružení Čech, Moravy a Slezska, jehož základním článkem se stal Sbor dobrovolných hasičů. 31. prosince 1992 skončila Federativní Československá republika, která se rozdělila na dva samostatné státy Českou republiku a Slovenskou republiku. (Devera, 2012)

1.10 Činnost dobrovolných hasičů v Milevsku po vzniku ČR

Mladí milevští hasiči se zúčastnili v květnu dvou významných soutěží, ve kterých získali vavříny pro naše město, ale také okres. V okresním kole „Plamen 94“, které se konalo v Podolí ve 3 kategoriích – mládež, starší žáci a dorost, získali titul nejvyšší v kategorii starších žáků a postup do krajského kola. Koncem května zastupovali okres Písek v Jindřichově Hradci, kde se sešli mladí hasiči z celého Jihočeského kraje. Pěkně 3. místo obsadili v silné konkurenci za hasiči ze Třísova Český Krumlov a Zhoří Tábor. *„Za vítězstvím jsou stovky hodin práce zdarma a ve volném čase. Řekneme si vždyť to nikdo nemusí dělat, ale povězte dětem, které sem rády chodí končím. To prostě nejde“*, říká Ladislav Jakimjuk, velitel Dobrovolného sboru v Milevsku. (Devera, 2012)

Jedním ze stavebních kamenů naší celoroční mimoškolní činnosti je hra Plamen, která vznikla v roce 1972 a od té doby se pravidelně koná jeden ročník za druhým. Hra byla od prvopočátku organizována pro mladé hasiče, členy Svazu požární ochrany a posléze nástupnické organizace Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Posláním hry je rozvíjet dětské znalosti, vědomosti a dovednosti v jednotlivých oblastech činnosti s přihlédnutím ke specifické oblasti požární ochrany. V současné době je do hry Plamen zapojeno přes 40 000 dětí do 15 let. (Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska)

Dne 20.5.1995 se konala další soutěž okresního kola hry „PLAMEN“. Tato soutěž se konala jako každoročně opět v Podolí. Milevský sbor měl opět zastoupení v kategorii starších žáků. Po důkladné přípravě, radách, nácviku a nácviku jsme dosáhli vítězství a obsadili 1. místo. Tímto vítězstvím jsme opět postoupili do krajského kola, které se v letošním roce pořádá v Kaplici. 27. května 1995 jsme se zúčastnili krajské soutěže v Kaplici. Na tuto soutěž tvrdě připravovali a také se zúčastnili nejlepší kolektivy z celého Jihočeského kraje. Na této soutěži jsme obsadili 6. místo. (Kolektiv autorů, 2001)

V prvním srpnovém týdnu, tak i v letech předchozích, trávila skupina děvčat a chlapců – mladých hasičů organizovaných při Sboru dobrovolných hasičů Milevsko – své prázdniny v účelovém zařízení Svazu Hasičů Čech, Moravy a Slezska na Milavě. Účelem soustředění v překrásném místě jižních Čech na břehu rozlehlého rybníka nebyla pouze odměna mladým hasičům za celoroční práci a angažovanost v požární ochraně, ale šlo o secvičení a zdokonalení jednotlivých disciplín hry „Plamen“. Vždy v dopoledních hodinách pod vedením zkušeného instruktora Ladislava Jakimjuka byla prováděna příprava praktická s materiálem. Plavání a míčové hry prověřily fyzickou zdatnost účastníků. O manuální zručnosti se mohl každý přesvědčit při provádění záchranných

i jiných uzlů. Činnost mladých hasičů si též přijeli prověřit zástupci ústředí Svazu Hasičů Čech, Moravy a Slezska J. Čabla a J. Čuřín, kteří mapují účelnost vynakládání prostředků pro jednotlivá účelová zařízení v rámci celé republiky. Vyvrcholením týdenního pobytu bylo zhodnocení vykonaných úkolů a výhled činnosti na další období. (Jalovecký, 1995)

Bouře, která se v neděli 15. července 2001 přehnala nad městem Milevskem provázená vichřicí a silným přívalovým deštěm zanechala za sebou spoušť. Likvidace následků škod zaměstnala hasiče, městskou policii, energetiky, pracovníky městských služeb, majitele domů a zahrádek. Až do dopoledne 16. července nepřetržitě odčerpávali vodu ze zatopených sklepů hasiči Hasičského záchranného sboru v Milevsku a dobrovolní hasiči v Milevsku. V neděli 21. července 2002 se přes značnou část jižních Čech přehnala bouřka, která byla doprovázena silným větrem. Nevyhnula se ani Milevsku v době od půl čtvrté odpoledne až do půlnoci vyjížděl i sbor dobrovolných hasičů z Milevska. Hlavním úkolem hasičů bylo odstraňovat spadlé stromy z vozovek a místních komunikací. Milevsko a okolí taktéž postihl delší výpadek elektrické energie, zhruba dvě hodiny elektrický proud střídavě šel i nešel. Stalo se ze středy 7. na čtvrtek 8. srpna 2002 když předtím vydatně pršelo hladina v Milevském potoce začala nebezpečně stoupat a voda se vylévat z koryta potoka do okolí. Ve středu 7. srpna na Městském úřadu sešla povodňová komise po zhodnocení situace vyjížděla i do postižených míst. Přijíždějí hasiči i Městská policie. Voda začala zaplavovat luka, rovněž park Bažantnice, autobazar u Petrovické silnice, kde hrozily ekologické škody, kde velká voda zabránila hasičům okamžitého zásahu. Všude byla kalná voda, nečistoty, bahno, stromy polámané silným větrem, větve unášela voda. Přes most u kláštera s vodou valilo dřevo, tráva, další materiál, který vytvářel vysoký nános u samého mostu. Hasiči odklízeli napadané stromy a větve. Ve čtvrtek 8. srpna 2002 přestalo pršet a voda začala opadávat. V pondělí 12. srpna 2002 začalo opět pršet a situace se dostává do kritického stavu. Voda z Milevského potoka se začala vylévat v daleko větším množství, stává se z ní dravá řeka. Povodňová komise vyhlásila třetí stupeň – ohrožení. Milevsku hrozily hlavně rybníky. Do města je z úřadu práce povoláno deset nezaměstnaných občanů, kteří se zapojují s hasiči, policisty a občany do práce. Po deštích předcházejících dnech půda byla přesycena vodou, tak že všechny rybníky – které se vypouštěly – se velmi rychle plnily. Navíc Korunní rybník měl porušenou hráz ještě z minulé povodně. Rybníky Korunní a Suchanův představovaly nejkritičtější místa. Přetékal Sladkovský rybník a Kubík. Na Korunním rybníku se stále pracovalo, začaly se plnit pytle s pískem a posilovala se hráz, na tom měli největší zásluhy pracovníci milevského rybářství a technických služeb města

Milevska a dobrovolní hasiči z Milevska a další dobrovolníci. Současně na Suchanově rybníku po dalším přívalovém dešti začala voda přetékat přes hráz a začala zaplavovat Písecké předměstí, ulice Československé armády, Nádražní, Tyršovo náměstí, Havlíčkovu ulici, Růžovou až na autobusové nádraží, kde je velká vodoteč s velkým průměrem, která stačila vodu pobírat a odvádět pryč. Lidé bojovali s následky tří přívalových vln, které zaplavovaly domy, zahrádky, věci které si lidé vynosili před domy na Tyršově náměstí během noci jim to další lidé rozkradli. V dolní části ulice Sokolovská a pod Farou bylo ohrožení rozvodněným Milevským potokem občané průběhu noci byli připraveni na možnost evakuace. Byl poškozen most v Sokolovské ulici, byla zaplavena část silnice E 19 na Tábor. Ten den nepřijelo do Milevska ani poštovní auto, nebyl denní tisk a ani zásobování potravinami. Byly zrušeny autobusové linky do Písku a Prahy. V úterý 13. srpna přestalo pršet a voda začala klesat. Starostka města Milevska Ivana Stráská spolupracovala s rybáři, kteří dělali ohledně rybníků veškerá opatření, s Jihočeskou vodohospodářskou společností, s Technickými službami města Milevska, Městskou policií, s Hasičským záchranným sborem, který byl nadřazen a s dobrovolnými hasiči z Milevska. Škody předběžný odhad několik milionů. Záplavy postihly celý milevský region. (Devera, 2012)

Úterý 13. srpna byl smutný den. Stále šedivá obloha, vítr a déšť. Domky na Tyršově náměstí ještě protékaly zbytky vody. V prodejnách nebyl denní tisk. Chybělo pečivo, protože jej dodala pouze milevská pekárna. Na některé linky nevyjely autobusy, byly zaplavené silnice. Přicházely stále špatné zprávy: V Protivíně, Bavorově a Vodňanech je zle, na starém píseckém mostě už jsou pod hladinou i hlavy soch. Jestli dojde k protržení rybníků na Chyšecku, bude zaplavena Květuš a Růžená. Právě se zaplavily Mirostice, Orlická přehrada zřejmě nevydrží nápor vody,...V Milevsku bylo na některých místech špatně, ale nikde nebylo úplně zle. Přesto byli lidé jako ochromeni, voda jim vzala úsměvy. Špatné zprávy z blízkých známých míst a otázka, co se ještě bude dít. To nikomu náladu nezvedalo. (Kolářová, 2002 - *článek*)

Vichřice, která řádila v celých Čechách se nevyhnula ani Milevsku. První, která přešla z pátku 25. října na 26. října 2002 v sobotu napáchala ve srovnání z neděle 27. října na pondělí 28. října 2002 menší škody. Milevští dobrovolní hasiči zasahovali při odklizení jednotlivých vyvrácených stromů, kteréablokovaly silnice na Hrejkovice, Bernartice, či Srlín, spadlý strom byl také v Tábořské ulici v Milevsku. Velkou spoušť způsobil vichr večer a v noci z neděle 27. října na pondělí 28. října 2002. Vyvrácené stromy ležely přes silnice u Přestěnice, Záhoří, Květuše, Blehova a Sobědraž. Krátce po 23 hodině odklízeli

hasiči čtyři padlé stromy u závodu vzduchotechnických zařízení v Milevsku. V Milevsku, Zálší, Nadějkově došlo k přerušení dodávky elektrické energie. (Devera, 2012)

Orkán Kyrill začal ve čtvrtek 18. ledna 2007 v České republice odpoledne jen občasnými poryvy větru. Ale kolem šesnáté hodiny odpoledne vichr nabýval na síle každým okamžikem stával se větrnou smrští orkánu, který dostal od německých meteorologů jméno „Kyrill“. Ničivý orkán nevyhnul se ani Milevsku a milevskému regionu. Ze čtvrtka 18. ledna na pátek 19. ledna 2007 dala zabrat hasičům, policistům, energetikům a pracovníkům služeb města Milevska. Po kritické noci, kdy bylo třeba odklízet padlé stromy a zajišťovat průjezdnost silnic, pokračovala likvidace škod i v pátek. Na třicet výjezdů měli od 18. do 21. ledna 2007 hasiči z profesionální jednotky v Milevsku. Pomohly Sbory dobrovolných hasičů z Milevska, Kostelce nad Vltavou, Lašovic, Chyšek, Hrejčovic, Květuše, Bernartic a Sepekova. Nejrušnější byla noc z 18. na 19. ledna, kdy odstraňovaly stromy padlé na silnice, vítr utrhł střechu i s elektrickým vedením v Přeborově z hostince. Z čerpací stanice v Letech bylo třeba odstranit utrženou plechovou střechu. V ulici 5. května v Milevsku zasahovat na střeše Kulturního domu v Chyškách. Tam také museli dobrovolní hasiči zajistit v pátek nouzovou dodávku elektrického proudu školní jídelny. Tato vichřice přerušila dodávku elektrického proudu v domě s pečovatelskou službou v ulici 5. května v Milevsku, kde dobrovolní hasiči instalovali centrálu, která zajišťovala nouzovou dodávku elektrické energie pro tyto pacienty. (Devera, 2012)

8. srpna 2007 zásah dobrovolných hasičů z Milevska u dopravní nehody osobního automobilu u Sepekova. 1. března 2008 se přihnala vychřice „EMMA“, která byla silnější než orkán „Kyrill“ loňského ledna. Vychřice dosahovala rychlosti 155 km/hodinu. Lámala vzrostlé stromy jako třísky, shazovala tašky ze střech a zvedala plechové střešní krytiny. Pořádnou spoušť za sebou zanechala také v Milevsku a okolí. Přinesla zejména hasičům a energetikům perné chvíle, kdy v silném větru a dešti odstraňovali stromy padlé přes komunikace a koleje Českých drah. Energetici se zase přetrvávajícím nepříznivém počasí potýkali s nebývalým množstvím poruch na elektrickém vedení. Celé Milevsko a některé okolní obce se tak octly na několik hodin bez proudu. Největší škoda vznikla na hřbitově, kde došlo k pádu stromu k poničení zdi a hřbitovní brány. Velký kus práce v sobotu 1. března odvedla zásahová jednotka dobrovolných hasičů z Milevska. Ti vyjeli na pomoc se dvěma hasičskými vozy a dva týmy pod vedením velitele jednotky Ladislava Jakimjuka a Miroslava Koláře odstraňovali padlé stromy na trati Českých drah směrem na Líšnici. Hasiči vyzbrojení motorovými pilami si poradili také se stromem padlým na

osobní automobil před nádražím Českých drah. Od sobotního dopoledne do večera měli dobrovolní hasiči plné ruce práce se svými zásahy pomohli profesionálním hasičům. (Devera, 2012)

K požáru osmipatrového panelového domu v ulici Boženy Němcové číslo 866 vyjely ve čtvrtek 2. října 2008 po půl desáté večer jednotky profesionálních hasičů z Milevska a Písku a zároveň jednotky sborů dobrovolných hasičů z Milevska a Sepekova. Požár, který se šířil stoupačkami domu se zasahujícím jednotkám podařilo dvacet minut po dvacátédruhé hodině večer oheň lokalizovat. Během zásahu museli hasiči evakuovat jednadvacet obyvatel domu, nikdo naštěstí nebyl zraněn. Starosta města Zdeněk Herout a místostarosta Michal Polanecký, kteří se na místo zásahu dostavili, zajistili pro všechny evakuované obyvatele náhradní ubytování. Poslední jednotka hasičů opustila místo požáru krátce po jedné hodině po půlnoci. Škoda způsobená požárem byla vyšetřovatelem Hasičského záchranného sboru a Policií České republiky předběžně stanovena na osm set tisíc korun, uchráněné hodnoty představují částku v řádech milionů korun. Jak informoval vyšetřovatel HZS Písek František Kovář, požár vznikl v prvním patře domu, který nedávno prošel celkovou rekonstrukcí. Jak bylo následným šetřením zjištěno, při výměně potrubí ale nebyly dostatečně utěsněny prostory mezi jednotlivými patry. Digestoře a hořlavé potrubí plné mastných usazenin a prachu bylo pro požár živnou půdou a mohl se rychle šířit do vyšších pater. V některých bytech, jako například v sedmém patře, zničil oheň kromě bytového jádra i celou kuchyni. Bytová jádra ve všech osmi patrech pak byla poškozena sálavým teplem i zplodinami hoření. *„Příčina požáru se stále šetří, byly provedeny výslechy obyvatel a ohledání jednotlivých bytů. Zatím máme dvě možné verze – mohlo dojít o nedbalost při vaření, nebo závadu na elektroinstalaci. Konečné stanovisko padne teprve po důkladném prošetření celé události.“* uvedl vyšetřovatel František Kovář. V domě číslo 866 je několik dní po požáru stále cítit štiplavý zápach spáleniště. Někteří evakuovaní obyvatelé se již vrátili domů, jiní i nadále přežívají u příbuzných a známých a dojíždějí sem likvidovat škody. Vzpomínky na noc hrůzy, kterou mnozí prožili jsou ještě příliš čerstvé: *“Dívali jsme se na televizi, mohlo být něco málo po jednadvacáté hodině, když jsme ucítili kouř, který přicházel z nižších pater domu. Sousedé se pokoušeli požár v prvním patře nejprve sami uhasit hasičím přístrojem, ale oheň se rychle šířil stoupačkami nahoru. O chvíli později dorazili hasiči, slyšeli jsme je jak volají „Ven z bytů!“ Tak jak jsme byli, jen po domácku a nalahko jsme se snažili dostat se co nejrychleji dolů před dům. Výtah sice jezdil, ale v domě byl frmol, hasiči, policisté, ... Scházeli jsme dolů po schodech, v některých patrech jsme přes dým skoro neviděli a šli*

jsme spíš po paměti. Do jedné hodiny v noci jsme pak čekali venku před domem s obavami, jak to všechno dopadne. Díky panu starostovi, který byl na místě, všechny nás podržel a zajistil náhradní ubytování, jsme měli o nocleh postaráno. V doprovodu policistů jsme si mohli vzít osobní věci a opět jsme museli opustit dům. Většina pak přespala u příbuzných a známých, na hotelu přenocovali nakonec jen tři lidé, ale nikdo jsme toho stejně moc nenaspali“ líčí obyvatelé domu. Někteří se hned druhý den mohli vrátit do svých bytů, město pomohlo zajistit nejnútnejší opravy a revizi elektroinstalace. *„Máme vodu, pro kterou si chodíme dolů do přízemí, funguje už naštěstí i odpad, takže můžeme používat WC a mýt se. Provizorně nám byly zapojeny i sporáky, abychom si mohli vařit, funguje i topení“* říkají manželé, jejichž byt i díky zavřeným dveřím koupelny zůstal obyvatelný. Pouze vyhořelé bytové jádro, kterým je vidět i do spodního bytu, všudypřítomný zápach svědčí o řádění živlu. Řada jejich sousedů ale takové štěstí neměla, v bytě v sedmém patře v současné době jen trubka od odpadu dává tušit, kde se nacházelo bytové jádro, co nezničil oheň dodělala voda. V kontejneru před domem se kupí zbytky umakartu, koberce a nábytek, které jsou buď následkem ohně, nebo vody na odpis. Všechny nyní spojuje velká solidarita, pomáhají si navzájem a trochu s obavami hledí do budoucna. *„Nevíme, jak se k této věci postaví pojišťovny a za jak dlouho se podaří to nejnútnejší opravit, abychom se mohli vrátit zpátky domů“*, říkají obyvatelé z domu 866. Pro společenství vlastníků je nyní prioritou zajistit co nejdříve rekonstrukci bytových jader a umožnit tak domácnostem normální provoz. Vedení města se snaží postiženým obyvatelům všemožně pomoci. Starosta Zdeněk Herout společně s místostarostou Michalem Polaneckým dorazili na místo hned poté, co byli o události informováni městskou policií. *„Udělalí jsme pouze to, co nám ze zákona přísluší. V první řadě jsme ve spolupráci s provozovatelem Sporthotelu panem Hůlou zajistili ubytování pro evakuované obyvatele domu. Potvrdilo se v tomto případě staré známé pořekadlo „V nouzi poznáš přítele“.* Začala fungovat sousedská výpomoc a většině evakuovaných nabídli pomoc sousedé, přátelé a příbuzní. *Hned následující dny jsme začali zjišťovat možnosti, jak uvést byty do takového stavu, aby se do nich mohli co nejdříve vrátit. Ve spolupráci s hasiči jsme zajistili sanační firmu, podařilo se sehnat instalatéra a revizní techniky na kontrolu elektrických rozvodů. Elektrikáři celý dům zkontrolovali a provedli alespoň náhradní připojení, aby lidé nebyli po tmě a mohli si vařit. Přesto budou majitelé zasažených bytů nuceni žít nějaký čas ve větším nepohodlí. Požár napáchal veliké škody, bytová jádra budou muset být vyměněna, protože je nelze opravit. Nechali jsme k domu přistavit kontejner na odpad a řeší se další možnosti, jak obyvatelům pomoci“*, uvedl

starosta města Zdeněk Herout. Jak dodal místostarosta Michal Polanecký, město ve svém rozpočtu počítá s podobnými krizovými situacemi a je finančně zajištěno pro tyto případy. „Děkuji hasičům za profesionální zásah, jsem vděčný, že je v Milevsku máme“ vyjádřil pochvalu starosta města. Zdejšími hasiči v součinnosti s policií se skutečně podařilo v prvních momentech zásahu zorganizovat evakuaci ohrožených obyvatel domu tak, že nedošlo k žádnému zranění, ani zdravotním komplikacím a na místě se podařilo uchránit milionový majetek. (Velková, 2008)

29. září 2011 v 9 hodin vyhlášen požární poplach na námětové cvičení na sklad plynu v Branících u rybníka Ostrov firmy TOMEGAS, zúčastnila se také zásahová jednotka dobrovolných hasičů z Milevska. (Devera, 2012)

Dne 2. února 2012 vznikl požár v plnárně tlakových lahví areálu úložiště propan butanu firmy TOMEGAS s.r.o., který se nachází ve vzdálenosti jednoho kilometru od obce Branice na Písecku. Již v počáteční fázi požáru došlo k jeho prudkému rozvoji a rozšíření na celý prostor plnárny. Četné exploze celkem 350 lahví naplněných propan-butanem způsobily úplnou destrukci objektu plnárny a přistaveného nákladního automobilu. Areál úložiště je situován v blízkosti rybníků Ostrovský a Velký Prachovský a mezi obcemi Branice, Křižanov a Okrouhlá. Objekt je zařazen do skupiny B podle zákona o prevenci závažných havárií (č. 59/2006 Sb.). Tato skutečnost ukládá provozovateli povinnost zpracování bezpečnostní zprávy vnitřního havarijního plánu a analýzy rizik. V současné době je v areálu úložiště uskladněno přibližně 800 t propan-butanu celkem v 8 stabilních tlakových zásobnících a železničních vagónech. Distribuce plynu ke koncovým uživatelům je zajišťována stáčením ze zásobníků do automobilových cisteren. Krajské operační a informační středisko HZS Jihočeského kraje (dále jen KOPIS) přijalo 2. února 2012 v 18:36 hodin hlášení o vzniku požáru od zaměstnanců firmy provádějících plnění tlakových lahví propan-butanu. V té době se v objektu samotném a jeho okolí nacházelo několik zaměstnanců, kteří včas opustili ohrožený prostor. Operační důstojník rozhodl o vyhlášení I. stupně poplachu a povolání jednotek PO podle požárního poplachového plánu kraje. Na místo byly vyslány jednotky HZS Jihočeského kraje, stanic Milevsko a Písek a jednotky SDH obcí Milevsko a Branice. Zároveň s povolanými jednotkami byl na místo zásahu povolán řídicí důstojník HZS Jihočeského kraje. Po příjezdu první jednotky na místo zásahu bylo průzkumem zjištěno, že požár zasáhl vstupní část plnárny tlakových lahví a dále se šíří po ploše objektu. Po vyhodnocení situace bylo zřejmé, že vyslané síly a prostředky nebudou dostačující, proto velitel zásahu (VZ) požádal KOPIS o vyhlášení II. stupně požárního poplachu. Na místo

zásahu byly povolány jednotky SDH obcí Bernartice, Sepekov a Podolí I. Operační důstojník rozhodl o vyslání jednotky stanice České Budějovice s CAS 30, PLHA a OA se dvěma termokamerami a vzhledem k přítomnosti železničních vagonů naplněných propan-butanem požádal o součinnost jednotku HZS podniku Správa železniční dopravní cesty (SŽDC) České Budějovice. Jednotka ze stanice Milevsko provedla ustavení požární techniky do vzdálenosti asi 40 m a 25 m od zasažené budovy. VZ byl zaměstnancem firmy TOMEGAS, s.r.o., informován, že v budově se již nikdo ze zaměstnanců nenachází a že se podařilo uzavřít přívod plynu ze třech stacionárních zásobníků o objemu 45 t propan-butanu, které jsou umístěny v těsné blízkosti plnárny a slouží k zajištění dodávky plynu do prostor plnárny. S ohledem na přítomnost velkého množství tlakových lahví (zatím nedocházelo k explozím tlakových lahví) se nebylo možné k budově přiblížit. Proto VZ rozhodl pokusit se ochladit prostředí ve vstupním prostoru plnárny lafetovou proudnicí z CAS 32. Jako hasivo byla použita voda a ochlazení bylo provedeno nasměrováním proudu vstupními vraty do budovy. VZ musel zvážit vliv požáru plnárny na okolní budovy a především na případné rozšíření požáru na stacionární tlakové zásobníky. Již v průběhu pokusu o ochlazení začalo docházet k explozím tlakových lahví a VZ nařídil přerušeni hasebních prací a stažení požární techniky do vzdálenosti asi 70 m od budovy. Dále VZ vydal pokyn ke zřízení čerpacího stanoviště u požární nádrže nacházející se u vstupní brány do areálu úložiště a zahájení příprav na provedení požární ochrany stacionárních zásobníků, které tvořily největší riziko na místě zásahu při jejich případném poškození. Vlivem vysoké teploty došlo k propadu plechové střešní krytiny a exploze způsobily postupnou destrukci celé budovy. Střepiny a tlakové lahve odlétaly do vzdálenosti až 200 m od objektu plnárny. S ohledem na klimatické podmínky v místě zásahu (silný mráz pohybující se v rozmezí -15 °C až -18 °C), byla z počátku zásahu znemožněna okamžitá dodávka vody pro silné vrstvy ledu na zmíněných vodních zdrojích. Stacionární zásobníky byly ochlazovány otočnou lafetovou proudnicí. Současně byl zřízen jeden proud C 52 z CAS 32 stanice Milevsko, který ochlazoval jeden osobní a dva nákladní zaparkované automobily. Postupně, jak se na místo dostavovaly jednotky PO určené pro II. stupeň požárního poplachu a další povolované jednotky, byly nasazovány k již zmíněným čerpacím stanovištím a výraznou měrou se podílely na zásobování místa zásahu požární vodou a na hasebních pracích. Jednotka HZS podniku SŽDC zřídila na pokyn VZ další útočný proud C 52 k ochlazování místa zásahu. Na místo zásahu se dále dostavil pracovník pohotovostní služby firmy E-on. Vlivem silného mrazu docházelo k zamrznutí požární vody na povrchu tlakových lahví a stacionárních zásobníků. Po

příjezdu jednotky stanice České Budějovice bylo rozhodnuto o ponechání PLHA v záloze mimo areál a odvolání CAS 30 zpět na základnu. Byly použity termokamery k průzkumu, který probíhal až do ukončení zásahu. Ve 20.18 hodin byl požár lokalizován. V následujícím čase bylo nadále prováděno ochlazování místa zásahu, stacionárních zásobníků, kontrola teplot termokamerami a postupně docházelo k redukci sil a prostředků na místě zásahu. Po dohašení požáru a závěrečném průzkumu byla ve 23.00 hodin ohlášena likvidace požáru a ukončení zásahu. Místo události bylo předáno majiteli i s poučením o nutnosti dohledu. Z důvodu přítomnosti velkého množství poškozených tlakových lahví, z nichž unikal plyn, byla na místě zásahu ponechána do ranních hodin jednotka SDH obce Milevsko k zajištění monitoringu. Celé místo události bylo ohrazeno vytyčovací páskou tak, aby byl zamezen vstup osob na místo zásahu do zahájení zjišťování příčiny vzniku požáru. Po celou dobu zásahu byl na místě přítomen příslušník oddělení zjišťování příčin vzniku požárů, který zajišťoval fotodokumentaci a sběr prvotních informací. Příčina vzniku požáru je v současné době dále v šetření. Dále KOPIS informovalo starosty ohrožených obcí Branice, Okrouhlá, Křižanov a starostu ORP Milevsko. Evakuace přilehlých obcí nebyla nutná, ale evakuace obydlí ve vzdálenosti do 100 m od hranice areálu se uskutečnila samovolně. Přímá škoda na majetku byla vyčíslena na 1,55 milionů korun. Vzhledem k možnostem šíření požáru však mohla být škoda až ve výši 25 milionů korun. Jenom díky včasnému a profesionálnímu zásahu hasičů a policistů na místě události tak bylo zabráněno obrovským škodám. Celá událost byla svým rozsahem a závažností zcela mimořádná a byla ukončena operačním střediskem až 4. února 2012 v 7:34. (Kamenský, 2012)

Předpovědi počasí hlásily na první červnové dny možnost povodní. Nedělní ráno 2. června 2013 nedbalé očekávání přišlo. Vydatné deště zaplnily rybníky a dravý živel udělal z menších potoků řeky. Milevský potok a říčka Smutná ukázaly svoji sílu. Po neděli naštěstí ustaly a toky se vracely do svých koryt. Park v Bažantnici v Milevsku byl jedno velké jezero. V neděli dopoledne musela být uzavřena křižovatka směrem na Přestěnici. Vytopeni byli lidé u Milevského potoka. Potůček, který klidně jindy teče Osekem, vytvořil na návsí rybník. V neděli v poledne voda klesla, ve čtyři odpoledne ale díky nepřestávajícímu dešti znovu překročila třetí stupeň povodňové aktivity. Vytopeni byli i lidé v Sepekově. Nejvíce výjezdů měla milevská hasičská dobrovolná jednotka při povodni a poté při odstraňování následků. Zásahů o povodni bylo deset. (Devera, 2021)

Z neznámé příčiny došlo ve čtvrtek 5. června 2014 v ranních hodinách v garáži v Nádražní ulici v Milevsku k požáru autobusu. K němu před půl pátou ráno vyjeli

profesionální hasiči z Milevska, svoláni byli i milevští dobrovolní hasiči, profesionální hasiči Správy železniční dopravní cesty a dobrovolní obce Hrejkovice. Na místě bylo zjištěno, že se jedná o požár motoru autobusu stojícího v dílně opravy autobusů. Zasahující hasiči ihned zahájili hasební práce. Přibližně po 45 minutách byl požár pod kontrolou, za další hodinu velitel zásahu nahlásil, že požár je zcela zlikvidován. Požár zničil autobus v hodnotě 500 000 korun a zařízení dílny v hodnotě dalších 500 000 korun. (Devera, 2021)

První požár v roce 2015 zásahové jednotky dobrovolných hasičů z Milevska byl 2. února 2015. V 17:45 přijalo operační středisko Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje na linku 112 hlášení o požáru v bytě v ulici Československé armády č.p. 811 v Milevsku. Na místo vyjely osádky cisteren, požárníky žebřík, jednotky profesionálních a dobrovolných hasičů s Tatrou 148 a CAS 24 LIAZ 101. Hasiči vstoupili do silně zakouřeného bytu v dýchací technice. Žádná osoba se v místnosti nenacházela. Hořela postel a další zařízení bytu. Požár byl uhašen v 18:56 hodin. Škoda kolem 50 000,- Kč. (Devera, 2020)

Tropické vedro 5. července 2015 měli profesionální hasiči z Milevska i dobrovolní hasiči z Kovářova, Lašovic, Hrejkovic, Kostelce nad Vltavou a Milevska poplach. V 16,26 hodin odpoledne byl na operační středisko hasičského záchranného sboru ohlášen požár stodoly v centru Kovářova. Na místo se sjely osádky více než deseti hasičských vozidel. Požár zasáhl stodolu o půdorysu 20 x 8 metrů, plameny zničily hlavně střechu včetně krovu. Uvnitř stodoly naštěstí nikdo nebyl. Hasiči vyváželi z objektu vše, co bylo uvnitř uskladněno a kolem osmnácté hodiny hlásil velitel, že je zachráněno nebezpečí šíření požáru na okolní budovy. Teprve kolem 23 hodiny odeslal velitel část jednotek na základny. Škoda se odhaduje na 250 000 korun. Příčinou požáru byl podle vyšetřovatele pravděpodobně blesk. Požár byl zlikvidován 6. července 2015 v 16,28 hodin. Kučeř 14,57 hodin, úterý 7. července 2015 požár obilí na poli. Zasahovalo pět hasičských jednotek při požáru vzrostlého obilí a strniště u Kučeře. Shořely čtyři hektary vzrostlého obilí a čtrnáct hektarů strniště. Operační důstojník k likvidaci požáru vyslal profesionální jednotku z Milevska a jednotky dobrovolných hasičů z Bernartic, Hrejkovic, Milevska a Kučeře. Hasiči požár dostali pod kontrolu před 16 hodinou. Velitel zásahu nechal zřídit dvě čerpací stanoviště, aby na požářišti zajistil dostatek vody. V hašení pak pokračovali téměř do 18 hodin, kdy už bylo pole téměř zorané a všechna ohniska uhašena. Na shořelém obilí vznikla škoda 110 000 korun. Ve čtvrtek 13. srpna 2015 v 18 hodin velký požár dvou stohů slámy v Božeticích. Uhašení požáru 15. srpna

v 11,06 hodin. Požár pravděpodobně vznikl jiskrou od sběracího vozu za traktorem při vykládání slámy. Škoda činila 320 000 korun. V sobotu 11. června 2016 se v Českém Krumlově konala krajská soutěž dobrovolných hasičů Jihočeského kraje v hasičském sportu. Utkali se vítězové okresních soutěží, písecký okres reprezentovali muži z Jehnědna a ženy z Milevska. Milevským ženám se na krajské soutěži mezi sedmi okresními týmy dařilo a vybojovaly třetí místo. Úspěšně reprezentovaly na krajské soutěži v požárním sportu hasičky z Milevska, okresní kolo vyhrály a z krajského, které se konalo 10. června 2017 v Jindřichově Hradci přivezly bronz. V pátek 19. října 2018 v bytovém domě v Ratiboři začalo před devátou hodinou dopoledne hořet v prvním patře domu. V devět hodin na místo požáru přijíždělo několik hasičských sborů. Požár zasáhl byt ve dvou podlažích v bytovce o šesti bytech. Hořící byt byl v době příjezdu hasičů celý v plamenech. Hasiči dostali plameny rychle pod kontrolu a do bytu se dostali jak vnitřkem, tak po žebříku. Krátce po deváté hodině hlásil velitel zásahu uhašení požáru. Byla nalezena v koupelně bytu mrtvá žena ve věku 67 let. Příčina požáru není známa. K požáru vyjela profesionální hasičská jednotka ze stanice Milevsko, na žádost velitele zásahu byly přivolány dobrovolní hasiči z Chyšek, Květuše, Milevska a v mezikrajské výpomoci ze Středočeského kraje jednotka dobrovolných hasičů z Petrovic. Odhad hmotné škody 600 000 Kč. Obyvatelé se po požáru do svých bytů vrátili. Kostelec nad Vltavou na Zelený čtvrtek 18. dubna 2019 před polednem, hořela střecha venkovského stavení v Kostelci nad Vltavou, vyslání profesionální hasiči z Milevska a z Písku a jednotky dobrovolných hasičských sborů Mirovice, Lašovice, Kostelec nad Vltavou, Hrejkovice, Milevsko a Čimelice. Hasiči dostali požár pod kontrolu již v 11,20 hodin a velitel zásahu nahlásil uhašení požáru ve 12,44 hodin. Hasiči rozebrali a dohasili střešní konstrukci. Vyšetřovatel stanovil výši vzniklé škody na 400 000 Kč. Již potřetí hostilo město Tábor krajskou soutěž družstev dobrovolných hasičů mužů a žen v požárním sportu. V sobotu 15. června soutěžili reprezentanti jednotlivých okresů Jihočeského kraje. První místo obsadili muži z Píkova a ženy z Bělče z Tábořského okresu. Okres Písek zastupovaly ženy z Milevska, které obsadily druhé místo. Předem ohlášený orkán Sabine v časných ranních hodinách v pondělí 10. února 2020 se přehnal nad Českem. Nejvíce zasáhl Jihočeský a Středočeský kraj. Svou daň si Sabine v Milevsku v porovnání s jinými městy Jihočeského kraje byla ještě mírnější, zasáhla v jedné kolonii zahrádek v Souhrádkách a také přístřešek autobusové zastávky v Nádražní ulici u věžáku v Milevsku. V Přeborově v pátek 13. března 2020 byl nešťastným dnem pro majitele domu v Přeborově. Krátce po půl páté odpoledne museli volat na tísňovou linku kvůli

požáru střechy. Operační středisko jihočeských hasičů na místo vyslalo profesionální hasiče ze stanice Milevsko a svolány byly jednotky sboru dobrovolných hasičů Přeborov a Milevsko se dvěma cisternami. Požár, který zasáhl střechu řadového domu dostali zasahující hasiči pod kontrolu za půl hodinu. Úplnou likvidaci požáru velitel zásahu nahlásil v 18 hodin. Vyšetřovatelé Hasičského záchranného sboru stanovili výši škody na 700 000 Kč. Od 1. března 2020 napadla Českou republiku epidemie Koronaviru COVID19. Vláda vyhlásila 12. března 2020 během dne Nouzový stav na dobu čtrnácti dnů, jak přibývalo v Česku každý den desítky, pak stovky nakažených obyvatel. Zavřely se všechny školy, kanceláře, obchody mimo potravin a lékáren, restaurace, hotely, přestala létat letadla, autobusová a vlaková doprava, zákaz shromažďování, zákaz všech sportovních závodů, hokeje, zkrátka život v Česku se zastavil. Nošení roušek, kterých byl nedostatek a dvoumetrové rozestupy. Došlo k dalším opatřením, vycházet z domova jedině na nákup potravin, nebo do lékárny. Jinak být doma, nikam nechodit. Milevské noviny ročník XXX číslo 18 ze dne 6. května 2020 přinesl článek, že Milevští hasiči odkládají oslavu 150. výročí na příští rok. Dobrovolní hasiči města Milevska plánovali na toto slavné výročí velkou oslavu, kterou plánovali na sobotu 6. června 2020 do Bažantnice. Součástí oslav měla být výstava v Milevském muzeu. Vzhledem k nakažlivé nemoci COVID19 rozhodli se, že tuto oslavu odloží na příští rok 5. června 2021. Dobrovolní hasiči města Milevska v době koronavirové krize. My jsme se zapojili tak, že jsme dezinfikovali nákupní vozíky u obchodních domů. Byli jsme rozděleni do dvou jednotek, kdy jsme se střídali po třech dnech. Tři dny pracovali profesionální hasiči, tři dny dobrovolní hasiči. Pracovali jsme ve skupině dvou hasičů. Měli jsme rukavice, vybavení a dezinfekci. Začínalo se podle toho, jak zavíraly obchody. Nejdříve v Primě v Masarykově ulici, následně jsme se přesunuli do Vzoru a poté nás čekaly obchody Penny, Albert a Billa. Celkově se na tom podílelo z hasičského sboru deset členů. Ve středu 1. dubna 2020 Sbor dobrovolných hasičů Milevsko obdržel na požární stanici v Písku 4 speciální ochranné oděvy SOO-CO, 8 ochranných masek a 48 filtrů. Vše poté vyzkoušeli v neděli 5. dubna 2020 na mimořádném školení v garážích hasičů. V sobotu 6. června 2020 tomu bylo 150 let, kdy byl založen Sbor dobrovolných hasičů v Milevsku. Právě tento den se měla konat dlouho připravovaná oslava tohoto výročí v Bažantnici, kterou hasiči museli kvůli koronavirovým omezením přeložit na příští rok. Rozhodli se však, že den výročí využijí k uctění památky padlých hasičů v 1. a 2. světové válce u pomníku na náměstí Edvarda Beneše. Pietního aktu se zúčastnili zástupci sboru se starostou města Ivanem Radostou a starostou sboru Miroslavem Kolářem. „*Také jsme*

společně zavzpomínali a uctili památku hasičů, kteří již nejsou mezi námi a odpočívají na milevském hřbitově, heslo Vlasti služ – město ochraňuj ctíme a naplňujeme i my“. Uvedl Adam Čanda ze Sboru dobrovolných hasičů Milevsko. Posádky čtyř cisteren profesionálních a dobrovolných hasičů z Milevska zasahovaly v úterý 25. srpna 2020 v jedenáct hodin dopoledne v areálu firmy ZVVZ, kde došlo k požáru uhelného prachu. Zasahující hasiči průzkumem zjistili, že hoří prach pod dopravníkem v délce přibližně 25 metrů. Hasiči využili hydranty instalované ve firmě a prach okamžitě začali hasit. Že je požár pod kontrolou nahlásil velitel zásahu krátce po 13 hodině. Likvidace požáru a především čištění prostoru pod dopravníkem hasičům trvala další dvě hodiny. Požárem nevznikla škoda žádná. (Devera, 2021)

2 Cíl práce a výzkumná otázka

2.1 Cíl práce

Cílem mé bakalářské práce je zmapovat historii a vývoj Sboru dobrovolných hasičů Milevsko a Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko.

2.2 Výzkumná otázka

Jak se vyvíjel Sbor dobrovolných hasičů Milevsko? Jak se vyvíjela Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko?

3 Metodika

Teoretická část je zpracována na základě rozboru kronik a dokumentů ve vlastnictví Sboru dobrovolných hasičů Milevsko. Pro potřeby praktické části se domluví s některými členy Sboru dobrovolných hasičů Milevsko a s některými bývalými a současnými členy Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a požádám je o uskutečnění osobní schůzky a provedení rozhovoru. Rozhovory budou se souhlasem všech nahrávány k pozdějšímu přepisu do textu. Díky svému členství, jak ve Sboru dobrovolných hasičů Milevsko, tak i v Jednotce sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko, se se všemi dotazovanými budu znát osobně. Rozhovory budou probíhat buďto formou osobního setkání za přísných protikoronavirových opatření, nebo distanční formou. Otázky pro rozhovory jsou rozdělené zvlášť pro Sbor dobrovolných hasičů Milevsko a zvlášť pro Jednotku sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko. Celkem bude 7 otázek pro obě organizace.

Pro členy sboru dobrovolných hasičů Milevsko budou otázky voleny následovně. První otázka se bude týkat členství členů ve sboru. Druhá otázka se bude týkat činnosti a funkce sboru, když daný člen začínal. Třetí otázka se bude týkat toho, zda se od té doby, co začali, něco změnilo. Čtvrtá otázka bude pojednávat o tom, zda členové sboru zažili po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého. Pátá otázka se bude týkat toho, co dalšího členové sboru ve sboru zažili. Šestá otázka se bude týkat zázemí a soutěžních družstev sboru a poslední sedmá otázka se bude týkat toho, jak členové sboru hodnotí vývoj sboru.

Pro členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko budou otázky voleny následovně. První otázka se bude týkat členství členů v jednotce. Druhá otázka se bude týkat činnosti a funkce jednotky, když daný člen začínal. Třetí otázka se bude týkat techniky v jednotce. Čtvrtá otázka se bude týkat zásahů. Pátá otázka se bude týkat toho, co dalšího členové v jednotce zažili. Šestá otázka se bude týkat zázemí jednotky a poslední sedmá otázka se bude týkat toho, jak členové jednotky hodnotí vývoj zásahové jednotky.

4 Operacionalizace

V rámci této kapitoly definuji pojmy důležité pro bakalářskou práci. Za tímto účelem je nezbytné vymezit pojmy IZS, správní obvod obce s rozšířenou působností a mimořádná událost.

Integrovaný záchranný systém je definován v ustanovení § 2 písm. a) zákona o IZS jako koordinovaný postup jeho složek při přípravě na mimořádné události a při provádění záchranných a likvidačních prací (zákon č. 239/2000 Sb.).

Mimořádnou událostí rozumíme škodlivé působení sil a jevů vyvolaných činností člověka, přírodními vlivy a také havárie, které ohrožují život, zdraví a majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací (zákon č. 239/2000 Sb.).

Sbor dobrovolných hasičů je občanské sdružení pracující na úseku požární ochrany a řídí se zákonem č.80/1993 Sb., o sdružování občanů. Sbory dobrovolných hasičů jsou neziskovými organizacemi, které jsou financované z dobrovolných členských příspěvků a dotací. Jedná se o všestranně založenou organizaci mládeže i dospělých. Sbor je tvořen volenými orgány a členskou základnou. V Česku zastřešuje sbory dobrovolných hasičů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce je jednotka požární ochrany, která se zřizuje na základě § 29 a § 68 zákona č.133/1985 Sb., o požární ochraně. Organizační struktura jednotky je stanovena ve vyhlášce č.247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotek PO ve znění vyhlášky č.226/2005 Sb.

5 Výsledky, dobrovolní hasiči v Milevsku po vzniku ČR

Pro plošné pokrytí je v roce 1995 Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce (dále jen JSDHo) Milevsko zařazena do stupně číslo 3. Technika v tomto roce trpí, jelikož je umístěna jak autocisterna, tak Avie pod přístřeškem na dvoře požární stanice Hasičského záchranného sboru (dále jen HZS).

Plošným pokrytím území kraje jednotkami požární ochrany se dle vyhlášky č. 247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany, rozumí rozmístění jednotek požární ochrany na území kraje. Jednotky požární ochrany se rozmisťují na základě nařízení orgánu kraje.

Pro účely plošného pokrytí kraje se JPO dělí dle přílohy zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, na jednotky s územní působností zasahující i mimo území svého zřizovatele a jednotky s místní působností zasahující na území svého zřizovatele. Značí se písmeny JPO a římskou číslicí podle kategorie. JPO I je jednotka hasičského záchranného sboru s územní působností do 20 minut jízdy z místa dislokace. JPO II je jednotka sboru dobrovolných hasičů obce, kde členové vykonávají službu jako své povolání s územní působností do 10 minut jízdy z místa dislokace. JPO III je jednotka sboru dobrovolných hasičů obce, kde členové vykonávají službu dobrovolně. JPO IV je jednotka hasičského záchranného sboru podniku, která zasahuje na území svého zřizovatele. JPO V je jednotka sboru dobrovolných hasičů obce, kde členové vykonávají službu dobrovolně a na území svého zřizovatele a JPO VI je jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku.

JSDHo Milevsko je v roce 1999 zařazena ve 3. stupni a zasahuje i mimo město. Jednotka potřebuje garáže, aby byla akce schopna po celý rok. V roce 2000 se na garážování požární techniky nic nezměnilo, pořád garážuje na dvoře požární stanice pod přístřeškem. V září roku 2003 byla sepsána smlouva Městským úřadem Milevsko a JSDHo Milevsko o pronájmu garáží na dvoře pošty na náměstí Edvarda Beneše, kam se veškerá technika dobrovolných hasičů přestěhovala. Od roku 1987 požární technika JSDHo Milevsko garážovala na dvoře pod přístřeškem v požární stanici HZS v Milevsku. V roce 2006 je JSDHo Milevsko zařazena do 2. stupně, má 12. členů, z toho je 10 členů vyškolen v použití dýchací techniky. V roce 2007 JSDHo Milevsko se uchází o dotaci z grantu, který pro hasiče vyhlásil Jihočeský kraj celkem chce kraj v tomto roce rozdělit 5,5 milionu korun. JSDHo Milevsko se ucházela o peníze na opravu požární zbrojnice. V Milevsku působí i jednotka HZS a ta nyní používá veškeré prostory požární stanice.

Pro milevské dobrovolné hasiče, kteří dříve užívali areál požární stanice spolu s profesionálními hasiči, byly vyčleněny nové prostory v bývalých garážích Telecomu za poštou na náměstí Edvarda Beneše. Tam mají dobrovolní hasiči umístěny své dvě cisterny a dopravní automobil Avia. Jenže garážemi protéká voda, což požární technice škodí. JSDHo Milevsko proto žádala o krajský grant na odvodnění a opravu zdi za garážemi již v roce 2006, ale neuspěla. V roce 2007 o peníze požádala znovu, aby posílila své šance, projekt seškrtila z 1,6 milionu na polovinu. Z plánu prozatím škrtila fasádu a kraj žádá o 560 tisíc korun. JSDHo Milevsko je určena jako zásahová jednotka města Milevska. Město je proto připraveno doplatit zbývajících 240 tisíc do celkových nákladů na tuto akci, které představují 800 tisíc korun. Město dobrovolným hasičům poskytlo také další prostory v budově staré pošty na vybudování sociálního zázemí. (Devera, 2012)

V roce 2008 stav budovy požární zbrojnice, která je ve vlastnictví města, vyžaduje neprodleně celkovou rekonstrukci. Město nechalo v uplynulých třech letech provést nezbytné opravy tak, aby nedocházelo k dalšímu chátrání budovy. Náklady na celkovou rekonstrukci však výrazně převyšují možnosti rozpočtu města, a to při rozdělení jednotlivé etapy a roky. Proto se město pokoušelo opakovaně o získání dotace z grantového programu Jihočeského kraje na podporu JSDHo. Tato snaha přinesla finance až v roce 2008, i když pouze ve výši jedné třetiny požadovaných prostředků. Do konce měsíce října 2008 budou v objektu požární zbrojnice firmou ROBRO s.r.o., která vyhrála výběrové řízení provedeny práce 1 etapy rekonstrukce. Z celkového objemu nákladů vyjádřenému částkou 811700 Kč činí dotace z grantového programu Jihočeského kraje na podporu jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí 195000 Kč. Zbytek nákladů uhradí město ze svého rozpočtu.

Členové sboru dobrovolných hasičů se v loni v závěsu roku 2008 sešli na výroční valné hromadě, kde hodnotili uplynulý rok, zmíněny byly plány na rok letošní, ale především byl jmenován nový velitel sboru. Tento post po dosavadním veliteli Ladislavu Jakimjukovi, který v loni oslavil šedesáté narozeniny, zaujal a do funkce byl zvolen starostou města Zdeňkem Heroutem slavnostně jmenován s platností od 1. ledna letošního roku člen sboru dobrovolných hasičů Milevsko a příslušník Hasičského záchranného sboru Milevsko, David Matoušek. V souvislosti s jeho jmenováním došlo i ke změně ve složení bezpečnostní rady a krizového štábu města Milevska. V současné době má Sbor dobrovolných hasičů Milevsko okolo padesáti dospělých členů mužů i žen, členskou základnu pak doplňuje okolo patnácti dětí. Sbor disponuje třemi požárními vozidly CAS 32 Tatra 148, CAS 25 Škoda 706 DV 12, Avia A30K, které jsou v majetku města.

Zásahová jednotka je v počtu dvanácti členů vcelku dobře vybavena ochrannými osobními prostředky, zásahovými obleky, obuví, dýchací technikou a spojovacími prostředky, také technické vybavení, jako například čerpadla, agregáty a další zařízení. „Na rekonstrukci zbrojnice jsme žádali kraj o dotaci ve výši půl milionu korun, dostali jsme ale pouze stodevadesát tisíc, zbytek poskytlo město ze svého rozpočtu. Práce prováděla firma, která vyšla vítězně z výběrového řízení. V objektu došlo ke kompletnímu odizolování mokrých zdí s následnou přizdívkou a odvětráváním, byl odstraněn původní podklad a zhotovena nová podlaha. Rekonstrukce se dočkaly i rozvody vody, elektroinstalace a prostory byly nově vyštukovány a vymalovány. Pokud se podaří sehnat další finanční prostředky, chtěli bychom vylepšit i venkovní vzhled požární zbrojnice, a to novou fasádou a také opravou, nebo výměnou vrat“, říká starosta milevských hasičů František Kabele. Radost z podařeného díla hasičům kazí pouze neukáznění řidiči, kteří často, zejména v dopoledních hodinách, parkují přímo před vraty zbrojnice a ohrožují tak výjezd při případném požáru. V zimním období se pak zase hasiči musí potýkat se závějemi a námrazou, protože se na toto zákoutí při zimní údržbě komunikací zapomíná. Svépomocí si dobrovolní hasiči chtěli letos upravit také zázemí v budově pošty, které dosud chybělo. Po výjezdech, nebo v práci na údržbě vozového parku je v garážích k dispozici jen studená voda z kohoutku. To by se mělo nyní změnit, v budově pošty se počítá s vybudováním šatny se sociálním zařízením. Jak informoval Ladislav Jakimjuk, materiál je připravený, stačí jen dát dohromady pár šikovných hasičů, kteří mají zkušenosti se zedničinou a obklady a pustit se do díla. „Dříve to bývalo trochu jednodušší, zaměstnavatelé uvolňovali hasiče z práce ochotněji než dnes. Přitom by si dobrovolní hasiči určitě zasloužili více pochopení ze strany zaměstnavatelů. Ti si mnohdy neuvědomují, jakou výhodu mají, když na pracovišti jsou vyškolení hasiči“, říká Ladislav Jakimjuk. V dnešní době je trochu obtížnější se sejít dohromady, ať na údržbu techniky, nebo přípravou na soutěže. Od května, kdy začínají okrskové soutěže, přes okresní až po krajská a pohárová klání se hasiči nezastaví až do září, každý víkend se něco děje. Tato průprava je velice důležitá pro fyzickou a manuální přípravu členů, kteří jsou i pod pravidelným lékařským dohledem, který musí velitel jednotky dokazovat. Nezbytností jsou také pravidelná školení, kterých se zúčastňují velitelé a strojníci JSDHo Milevsko, další proškolení a výcvik všech členů zásahové jednotky je prováděn pod dohledem příslušníků HZS v prostoru požární stanice, kde dobrovolní hasiči nacvičují práci s dýchací technikou, s motorovou pilou, práce na vodě, nebo vyprošťování osob z havarovaných vozidel. (Velková, 2009)

V roce 2009 proběhla rekonstrukce požární zbrojnice Milevsko, 2. etapa – venkovní práce. Nová fasáda budovy, vyměněna a opravena vrata, nová okna a nové venkovní osvětlení. Další úpravy jsou skryty pod zemí. Napojení dešťových svodů a drenáží na kanalizaci, nová kanalizační šachta. Toto mohlo být provedeno díky investičnímu příspěvku v rámci grantového programu na podporu JSDHo Jihočeského kraje ve výši 250000 Kč, o kterém rozhodlo zastupitelstvo Jihočeského kraje v měsíci květnu 2009 a díky prostředkům vyčleněných z rozpočtu města Milevska v konečné výši 184090,50 Kč. Stavební práce provedla firma ROBRO s.r.o., která vyhrála výběrové řízení a celé dílo předala dne 2. října 2009 do užívání členům JSDHo Milevsko. Koncem měsíce srpna roku 2020 obdržela JSDHo Milevsko nový dopravní automobil Ford Transit Kombi. Po neuvěřitelných 67 letech došlo k tomu, že dobrovolní hasiči mají úplně nový požární automobil.

5.1 Rozhovory se členy sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko

Pro rozhovory jsem vytvořil seznam sedmi otázek a zvolil jsem osm členů Sboru dobrovolných hasičů Milevsko. Výběr členů byl náhodný.

5.1.1 Rozhovor č.1 – Miroslav Kolář

Bývalý zástupce velitele sboru, bývalý místopředseda sboru a nyní současný starosta a člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

K hasičům jsem vstoupil na škole v roce 1980-81 v Kamenici nad Lipou, kde na škole bylo družstvo dorostenců a ti chodili cvičit na hasičárnu, tak jsem se s nima dal do party a jezdili jsme po soutěžích, jezdili jsme nacvičovat a docela se tam zažilo hodně srandy. Pak jsem šel na vojnu po škole, a tak jsem se pak nechal přeložit v roce 1984 do Milevska do sboru a od té doby jsem tady.

Dobrovolným hasičem jsem se stal proto, protože se mi to zdálo zajímavé a za bývalého režimu toho moc nebylo, byl fotbal, hokej a házená.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Činnost sboru byla docela pestrá a bohatá, pamatuji, když zavzpomínám, tak se defacto brigádničilo, dělaly se hlavně soutěže, soutěžilo se hodně, jezdilo se po okrese a jihočeském kraji po různých soutěžích, užilo se hodně legrace. Sbor kdysi pořádal hasičské plesy vždy v plesové sezóně v kulturáku tady, jednak to dalo hrozně práce to připravit a potom když se to sečetlo, podtrhlo, tak defacto zisk byl nulový a potažmo jsme ještě i dopláceli co vím co říkal jednatel Jindra Marvanů, tak že většinou se na tyhle akce doplácelo.

Dělaly se hlavně v té době povinný kontroly komínů a topenišť, takže jsme chodili po dvojicích, vždycky jeden starší hasič měl k sobě mladšího, byly stanovené okruhy, myslím že těchto okruhů bylo asi 6, bylo to rozdělené podle svého bydliště, každý rok se dělaly tyto kontroly. Přišlo se do domácnosti, nebo do budovy, zazvonilo, vylezl majitel, zkontroloval se kotel a topeniště, v té době to bylo vše na uhlí a dřevo, byly to samé kotle domácí výroby, někdy pofidérně opravované, ne jako dnes certifikované a kontroloval se kouřovod do komína a správně se mělo vylézt i na půdu, kolikrát nás tam ani nechtěli pustit domu, někde jsme se museli i zout a nahoře na půdě jestli je komín nahozený, jestli není komín popraskaný a jestli do něj nejsou zazděné trámy a prostě veškeré závady se zaznamenávaly a zároveň kontrola, která se napsala do sešitu, kdo to kontroloval, kdy to bylo provedené, tak se majitel musel podepsat a tím stvrdil že ta prohlídka byla provedená a co šlo, tak se vyřídilo na místě doporučením, a nebo pod výhružkou, že by se to řešilo přes obecní úřad, protože někde opravdu ty prohřešky byly docela i opakovaný, neopravený a jestli se to tenkrát dávalo na radnici někomu, nějaké komisi, to nevím. Tohle byla taková důležitá hlavní akce, samozřejmě zadarmo, za to nebyla žádná koruna.

Dál se sbor účastnil oslav 1. máje. Vždy tento den byla otevřená hasičárna, garáže, auta byla vyjetá venku, a to už v té době už na hasičárně byl útvar, hrála tady muzika před hasičárnou a část průvodu taky odcházela tady odtud a napojovala se na průvod, který šel od fabriky a po manifestaci šel každý po svém.

Aby byly peníze, protože nebyl zdroj financí, tak jsme dělali akci, kdy jsme vyřezávali u silnic nálety a prostě to co tam vyrostlo a nepatřilo tam, od Okrouhlé, přes Branice, Stehlovice až dolu do Jetetic na kraj obce, celou tuhle silnici jsme obě dvě strany vyřezali, samozřejmě jsme to spálili na hromadách, nebo se to odvezlo na skládku. Chodilo se také sbírat kameny na pole, aby se neponičily stroje při žních. A celkově akcí bylo víc a dá se říct že daleko víc než dneska.

Změnilo se něco od té doby?

Funkce sboru zůstává pořád stejná, to je prakticky dané, proč jsou hasiči, ale hodně v této moderní době se rozdělila od sborové činnosti činnost jednotky, dříve to bylo, co si já pamatuji, tak to bylo pohromadě, akorát velitel neřešil, jestli je to sborové, nebo obecní, defacto bylo obecní všechno, všechen majetek, takže jestli se jelo autem támhle, nebo se použilo něco, tak se neřešilo že tohle je jednotky a na to se nesmí sahat. Změnila se doba, změnil se režim a změnila se auta a změnilo se to tak nějak všechno. Řekl bych že i ti lidi mají k sobě dál, než měli předtím, ti lidi měli tenkrát k sobě blíž. Řekl bych z mého pohledu že se dělají moc velké rozdíly náhledů na jednotku a na sbor a je to takové mi připadá nepřírozené, ti lidi jsou jedni a ti samí, takže jestli jedu k ohni a jdu hasit, a nebo jestli jsem na hasičárně a řeším věci sborové, já to tak беру, že to беру úplně stejně, já mezi tím rozdíl nedělám, nebo jestli dělám tak nevědomky třeba, ale snažím se mezi tím nedělat rozdíl, protože člověk je hasič jen jeden a nejde mezi tím dělat rozdíl, buď jedu k ohni, nebo řeším věci papírově. Ono dneska té činnosti, co se týče administrativy, je dneska možná 10x víc než tenkrát, na každou věc jsou tiskopisy, vše probíhá schvalovacím řízením a připadá mi, že tahle doba jako kdyby chtěla tyhle spolky trošičku potlačit, ono to možná není ani účelem, ale prostě skutečnost taková je.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Zajímavé je to, že sbor jako takový existuje už 150 let, protože to je vlastně jeden z nejstarších sborů v Jihočeském kraji a republice a když to vezmu, tak v Milevsku jsme v těsném obětí se Sokolem a s Maškarami, to jsou takové tři spolky, co jsou nejstarší ve městě a věnuje se jim velká pozornost, ale řekl bych že těm dvěma ostatním spolkům se věnuje daleko větší pozornost než nám, to si troufnu říct, že na nás, i možná trochu ve stínu státních hasičů, protože právě ta činnost, když беру třeba Zbelítov a okolní obce, tak jsou ti hasiči vpředu, ale tady bohužel nejsou zdroje abychom se jakoby zviditelnili, tak to není takové. Hasiči jsou nestranní, hasiči jsou tady pro všechny bez rozdílu věku, postavení, prostě hasič je tu pro všechny a tam je právě ta dobrovolnost, která je daná tím že ten člověk to dělá dobrovolně, z lásky, z přesvědčení a bez finanční odměny. Na tohle si myslím že dneska hromada institucí a lidí ve státní správě hrozně zapominá, byť o tom povídají a tlučou si prsa jak pomůžou, ale to jsou vždycky jen plané řeči, protože ta hasičina byla zanedbaná hodně let a většinou co se nehodilo útvaru, tak se dávalo všechno dobrovolným hasičům a když to vezmu že v Milevsku defacto dobrovolní hasiči postavili

v akci Z hasičárnu, kde chodili, myslím že 3 roky to stavěli, po práci ve svém volnu stavět barák, kde bylo 6 bytů, nahoře čtyři a dole dva a garážové stání v té době už pro pět aut, takže na tu dobu už to byla hodně odvážná stavba a bohužel stalo se to tak, že i když řeknu že i topení a elektřinu a veškerý věci dělali dobrovolní hasiči řemeslníci z toho daného oboru po práci, takže je tu unikát, dlouhá léta tu dobrovolní hasiči bydleli a pak jsme dostali možnost i tady jeden byt předělat na zázemí a stala se jedna věc, co mě do dnes mrzí, což si myslím že byla veliká chyba, protože ten barák byl obce a podnik bytového hospodářství to kdysi převedl symbolicky na státní hasiče a dneska, když to řeknu za ty chlapy, kteří to postavili, jakoby ve vlastním baráku, tak jsme tu jako nájemníci, sice tu jsme zadarmo, platíme pouze roční nájem za spotřebované energie.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Co za sebe můžu říct, tak za ty leta jsem slyšel hromadu vyprávění od členů, kteří už dnes nejsou živi, kteří vzpomínali na svoji činnost, docela zajímavé situace, kdy se všechno dělalo ještě ručně, takže člověk žasne až co se dalo udělat a jakým stylem se dalo udělat v té době, jak pro to byli lidé nadšení, a i když třeba měli nezdar, tak od toho necouvli a šli furt dopředu.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

Když byly schůze, které probíhaly pomalu defacto v úterý, tak byly na hasičárně v dolní místnosti, protože nahoře, kde máme dneska kancelář, tak byl ještě byt a bydleli tam lidé, a tam se stalo to, že i poslední seděli na židlích na chodbě, protože jsme se tam všichni nevešli, odehrávaly se tam i veškeré akce, co se týče narozenin, výročí a tak.

Pak jsme dostali byt 1+1, kde došlo k tomu, že se využila původní kuchyně jako kancelář, zadělaly se vstupní dveře do pokoje, naopak se proboural průchod původní koupelnou středem bytu, kudy se dnes vchází do zasedačky a bylo nám umožněno ještě ze zrcadlově obráceného bytu použít taky pokoj, takže se zbourala příčka a zadělaly se stejným stylem dveře do bytu a ten byt, který byl o to zmenšený, tak dnes v něm sídlí velitel stanice. Nábytek a vybavení jsme dostali od obce, kdy vyřazený nábytek z obce jsme nějakým stylem poskládali a využili pro kancelář a zasedačku. Bohužel kdyby přišel útvar a řekl že tady skončíme, tak tady musíme skončit, protože už to není majetek města, ale majetek hasičů Jihočeského kraje a kdyby se to stalo, tak tím pádem my jsme na holičkách, protože nemáme žádné zázemí, nemáme se kde scházet, nemáme kde trénovat

když je špatné počasí, protože tahle dlouhá zasedací místnost se využívá i pro děti, kde vedoucí mládeže s nimi nacvičuje teoreticky a prakticky, například vázání uzlů, nácvik buzoly,... A my zde máme školení ať už jako jednotka, a nebo jako členové sboru, tak tady probíhají schůze a výroční valné hromady, máme zde skříně, kde jsou uloženy veškeré dokumenty sboru a potřebné věci, bez kterých dnes ten úřední šrumeček nefunguje a nedokážu si představit že by to měl někdo doma.

V porovnání s minulostí se zázemí zlepšilo v tom, že jsme samostatně uzamykatelní, protože té administrativy je dnes desetkrát tolik, dříve na to stačila jedna šatní skříň. A pokud bychom o to tady přišli, tak si nedokážu představit, jak by se k tomu stavělo vedení města a starosta, kdybychom za nimi přišli a jak by to řešili vůbec, protože takovýchle věci vůbec nikoho nenapadnou.

Dříve soutěžní družstva měla větší zapálení a horší materiál, což znamená konopné staré hadice, nebo pogumované těžké hadice, byla tak nějak menší možnost ty hadice koupit, protože nebylo tolik výrobců jako dneska. Měli větší zapálení, větší chuť do cvičení. Dneska když vidím, tak je moderní doba, jsou moderní mašiny, tenkrát se jezdilo hodně na PS8, začínaly PS12, dneska se jezdí na ty silné mašiny. Za mě já jsem proti tomu, protože hasičská soutěž je hasičská soutěž a ta má být na klasiku, protože hasičská soutěž je klasické rozvinutí vedení při požáru, akorát že se z toho udělala soutěž na čas, dříve to bylo na čísla, bylo přesné rozhazování hadic, dnes se to roztahuje vše v jednom kuse. A ten věkový průměr tenkrát na těch soutěžích byl daleko vyšší než dneska a nepodvádělo se. Družstva dorostu a družstvo žen nebyla, bylo akorát družstvo chlapů a dětí a v té době děti vedli Bumbálkovi. Akorát teď poslední dobou ty děti u toho tolik nevydrží, mají jiné zájmy, dneska je těch aktivit strašně moc.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Sbor se vyvíjí podle situace ve společnosti. Dřív byl problém se někde scházet, bylo blbě zázemí. Utlumila se veškerá činnost a přesunuli jsme se do nového působiště o patro výš, máme kde být, je toho k řešení hodně, ale řekl bych že ty lidi nějak hodně rychle ztrácejí zájem o to všechno, a to nemyslím že je období koronaviru, řekl bych že ty lidi zpohodlněli, protože když člověk něco potřebuje, tak se ty lidi musejí žádat vícekrát, aby vůbec zareagovali na něco, co člověk potřebuje a naslibují a pak se stejně stane něco jiného a pak je všechno úplně jinak.

5.1.2 Rozhovor č.2 – Petr Cuřín

Současný člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Členem sboru dobrovolných hasičů jsem asi 34 let a jsem jím, protože kamarádi chodili do kroužku hasičů, tak jsem začal chodit s nima.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Dělaly se hlavně soutěže, soutěže pro děti a práce s dětma, to bylo ve větší míře, než je teď, protože nás tam těch dětí bylo víc. Jinak jsem začínal jako dítě, takže nedokážu posoudit co se dělo ve sboru.

Změnilo se něco od té doby?

Asi strašně věcí. Ubyly děti samozřejmě, dnes nemůžeme nikoho dostat do sboru nového, což kdysi rozhodně nebývalo zvykem, ba naopak děti se hlásily v takové míře, že se musely odmítat. Jinak si samozřejmě všechno prošlo vývojem, třeba soutěže, za nás bylo daleko víc dětí, nejenom u našeho sboru, ale i jinde, takže se na ty soutěže jezdilo na 2-3 dny, což už dneska takhle nikde není, samozřejmě potom když už jsme byli starší jsme měli i různé „soustředění“, což už je v dnešní době zpět zavedeno a i vlastně minulý rok takhle byli kluci s dětma na stejném místě jako jsme bývali my jako děti a dělali tam s těma dětma úplně ty samý věci a cvičilo se, nacvičovalo a samozřejmě když se nacvičovalo tenkrát jako děti a potom i mládež ještě, tak i to bylo jenom taková sranda, postupem času když byl člověk starší se začaly vymýšlet různé techniky a taktiky jak udělat požární útok, kteří běhali všichni úplně stejně a potom se to posunulo na tolik, že se různě skládaly hadice, bylo to takové víc taktizované, aby se dosáhlo nějakého výsledku, což si myslím že v těch dobách největší slávy naší se to povedlo, první z okresu jsme byli na bedně na kraji a tam jsme byli 3., což byla velká sláva na celém okresu, což už dneska po nás se to povedlo i dalším. Ale tenkrát ty soutěže nebyly takové profesionální, dneska se hodně dbá na tu bezpečnost ať už dětí, tak dospělých, to tenkrát nebylo. Tam se prostě takové věci neřešily, takže i ten požární sport si prošel vývojem, že dneska na všechno jsou předpisy, směrnice, které se musí dodržovat a ta bezpečnost je dneska na prvním místě, což tenkrát na prvním místě úplně takhle nebylo, alespoň si to myslím, protože to tak nikdo neřešil.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Každá vyhraná soutěž u dětí byl úspěch. Naše hasičárna je od nás poměrně dosti zaplněna různými trofejema. Ale samozřejmě asi jako z těchto soutěží vždycky bylo jakoby top vyhrát okres a dostat se na kraj. Největší top a oslava a velká sláva po celém okrese bylo to, když jsme byli 3. na kraji a bylo to, když jsme byli první, co jsme byli z našeho okresu takhle daleko. Oslavy byly velké, ať už ke 125 letům od založení našeho sboru, ke 130, ke 140 a samozřejmě ke 150, který měly být v červnu 2020, bohužel kvůli covidu to nebylo možné uskutečnit, takže se to odložilo na letošek a odkládá se to znovu na další rok. Takže za mě tohle jsou takové ty velké úspěchy z dob minulých, protože dělám historii sboru a nějakou muzejní činnost a tyhle věci, takže za mě je úspěchem to, že milevský sbor byl založený poměrně velmi brzo, což znamená, pokud já si dobře pamatuju, tak jsme 3. nejstarší v kraji a 8. nejstarší v Čechách, tak si myslím že už u začátku tohoto sboru stáli velmi schopní lidé, protože v tehdejších dobách, co já jsem se dočetl, nebylo úplně jednoduché založit sbor dobrovolných hasičů, protože rakousko-uherské mocnářství českým sborům toto velmi znesnadňovalo a dokonce se i u některých sborů založení sboru táhlo až 2 roky, než se jim to povedlo, což u německých sborů v Sudetech tohle nebylo a co vím, tak u našeho sboru se stalo něco podobného, co vím, tak v roce 1869 už bylo požádáno o založení, nebo se o tom mluvilo, ale sbor byl nakonec založený v roce 1870, než bylo oficiálně uznáno ze strany rakousko-uherského mocnářství. Já dělám do roku 1945 historii, takže tam bych vytknul, že jsme měli člena, Karla Duchoně, který se vypracoval na jednu z nejvyšších důstojnických pozicí v republice, ať už to byl ze začátku pokladník našeho sboru, postupem času se stal pokladníkem až vzdělavatelem a další funkci měl v župních výborech, pak se stal i naším velitelem sboru a pak byl zvolen i do výboru České zemské hasičské jednoty pro oblast Čech, kde se později stal i předsedou technické komise a zároveň i velitelem Zemské hasičské jednotky v Čechách, což je vlastně nejvyšší hodnost tehdejší doby pro oblast Čech. A poté byl zvolen za oblast Čech do celostátního výboru, což byl svaz a ve svazu působil jako předseda technické komise a co vím, tak je to třetí nejvyšší hodnost v tehdejší Československu. Nikdo po něm už se takhle vysoko nedostal. Zároveň i reprezentoval Československo na zahraničních misích, jako byly Drážďany, nebo Jugoslávie, kde dostal kříž II. stupně království Jugoslávského, takže tohle si myslím že se hodně povedlo.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Dál bych vypíchnul, že se po nějakých 60, nebo 70 letech se podařilo najít první kroniku našeho sboru, včetně zakládajících listin, které byly, jak se tradovalo u nás ve sboru za 2.světové války ztraceny a od té doby je nikdo nenalezl, ale nakonec se mi ji podařilo nalézt na půdě toho vysokého důstojníka jak jsem zmiňoval a jsou tam kompletně zakládající listiny, první kronika sboru a první kronika založení milevské župy, což za mě je hodně moc, protože jsem v kontaktu se sběrateli s ostatními sběrateli, kteří jsou také členy sborů a takhle zachovalou historii sboru s takovými dokumenty má málokterý sbor, protože za komunistů se všechny tyhle věci vzaly a vyhazovaly, tam to nikdo neřešil. Takže si myslím že i díky tomu, že ty věci ležely 70 let na půdě a kupodivu ani myši je nesežraly, tak si myslím že jako jedni z mála vůbec v republice doloženou historii, kterou umíme doložit písemnostma, co bylo který rok, co se dělalo, kdo stál u zakládání našeho sboru, smlouvy, stanovy a veškeré tyhle věci.

Co ještě bych vypíchnul je to, že u nás defacto celá parta prošla dětma, postupně mládežnickou školou a dalšíma věcmi, až jsme defacto z větší části z nějakých 80% přešli do dospělosti a zůstali jsme všichni u sboru a zůstali jsme jako jeden tým a myslím si že do dnešní doby zůstala taková ta dětská kamarádovost, kterou my jsme měli jako děti, ty vazby tam zůstaly dost pevný a myslím si že to je vidět i na mě, protože byť v Milevsku už jakou dobu nebydlím, jsem v Hořovicích, přesto jsem zůstal u našeho sboru a jednotky, nešel jsem tady nikde kolem Hořovicka, protože si myslím že ty vazby co máme s klukama v Milevsku má málokterý sbor, prožili jsme si toho spolu dost jako děti, jako teenageři a i potom jako dospělí, a i ti mladý kluci, který za námi potom doplávali a jsou z mladších ročníků, tak ty sem k nám našli úplně stejnou cestu jako kdyby s náma byli od mala, takže to je za mě to nejvíc co se povedlo ve sboru.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

V minulosti soutěžní družstva, co jsme byli my, tak samozřejmě byly topky, a to nejen v okrsku, ale i v okrese a ve finále i na kraji a ať už mezi dětma, mezi mládeží i pak jako dospělí, teď je to o tom že ty děti chybí, rodiče dnes radši dají děti na fotbal, na hokej, na tenis, než aby je dali k obyčejným hasičům. Tenkrát byly soutěžní družstva daleko víc našlapanější, víc jsme vyhrávali a víc jsme trénovali, ale říkám, dneska ty děti nejsou, tenkrát jsme poskládali tři družstva a dnes se dá dohromady tak jedno, takže si myslím že v tehdejší době bylo daleko lepší a Milevsko bylo daleko víc vidět. Jako

dospělí dnes už se málokdy sejdem, máme svoje starosti a povinnosti, takže jsme rádi, když alespoň táhne jednotka, natož ještě mít čas na soutěže. Z těch soutěžních družstev je dnes na velmi dobré úrovni družstvo holek, které vyhrávají soutěže, a to už je několik let, a i ty holky co byly před touhle partou byly hodně dobrý.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Dneska už je to rozdělené na sbor a na zásahovou jednotku, na začátku to byl jen sbor, tam zásahová jednotka v předválečných letech nebyla, takže to bylo takové víc všechno provázanější. Za mě asi ještě věc, která byla v tehdejších dobách super, byla ta, že starosta obce byl zároveň i ve sboru, takže provázanost byla daleko větší než dneska. Takže si myslím, že dneska by vůbec neškodilo, kdyby starosta města, nebo místostarosta byl nejen ve sboru, ale i zároveň v jednotce, aby taky věděli, co to všechno obnáší a možná by potom trošku bylo to myšlení těch zřizovatelů bylo víc nakloněno k přispíváním víc.

5.1.3 Rozhovor č.3 – Jaroslav Devera

Bývalý starosta sboru a současný kronikář a člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Tak nejdřív jsem nastoupil k hasičům v Blehově, a to v roce 1962, tam jsem byl 2, nebo 3 roky a pak jsem se přestěhoval sem a od té doby jsem členem tady.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Funkce byla, že jsme chodili na schůze, ale některý hasiči nechodili, nebo jen tak někdy, takže nějakých 9, nebo 10 hasičů se scházelo pravidelně, jinak to bylo všelijaký. Jinak už tady byla nová hasičárna, měli jsme tam kancelář, zasedací síň, takže jsme měli poměrně dobrý podmínky.

Změnilo se něco od té doby?

Změnilo se toho hodně. Za jedno jsme se vystěhovali z nové požární zbrojnice tenkrát a teď máme zázemí, že máme alespoň dobrý garáže, ale lepší by byla nová požární zbrojnice, ale alespoň to. Dneska když vidím to vybavení sboru, tak je to 100%, kolektiv hasičů je dobřej, dívám se na to jako do budoucna, že to snad vydrží ještě jedno století.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Nejhorší, co jsem ve sboru zažil bylo, že jak jsme se vystěhovali z té zbrojnice, tak to vypadalo že úplně ty dobrovolní hasiči tady zkrachujou úplně, nálada byla tak špatná, řešila to komunistická strana a řešili to až z Prahy, byl tady tenkrát Ing. Chlebo a Ing. Matoušek, takže nám umožnili že tady máme tu jednu zasedačku a tu jednu kancelář, že nám ji pronajali, takže se máme kde scházet, jinak máme jen garáže. No a pak když to urovnali ti z Prahy a dali nám tu možnost zasedací síně a té kanceláře, tak se začalo znova tak jak to má být.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Většinou jsem chodil na pohřby, členové staří umírali, no tak jsme je vyprovázeli na poslední cestě a jinak byly bály, ty dneska nejsou, poslední bál byl myslím 1967, kdy se nevybralo ani na tu režiji, takže od té doby hasičské plesy skončili v Milevsku. Jinak asi jiného nebylo nic.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

Dřív žádný soutěže moc nebyly, to bylo tak jednou za rok, no ale teď vidím že ti dnešní hasiči opravdu jsou na úrovni a jsem rád že jsou tam zase mladý kluci, kteří snad vydrží u toho a přál bych jim to, aby to udrželi tady pořád. Takže zázemí bych řekl že je dobrý, na vysoké úrovni a nemá to chybu.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Sbor se vyvíjel pomalu, ale teď bych řekl že ten náš státní orgán, že se stará, že ti hasiči mají nějakou prestiž a že vidí že ti hasiči něco dělají, že jsou opravdu na svém místě. Pomáhají kde se dá at' mimo požárů, tak co potřebuje město, tak hasiči udělali. A každý hasič na té zbrojnici udělal 600 hodin zdarma když se stavěla na akci Z, takže byly nějaké finance, ale většina se dělala brigádnicky zdarma. Takže 100% zajištění požární ochrany na Milevsku, tak to vidím já.

5.1.4 Rozhovor č.4 – David Matoušek

Současný vedoucí mládeže a člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Tak členem sboru dobrovolných hasičů jsem od nějakých 14-15 let. A protože jsem chodil do stejné třídy jako Kuba Ryantů, tak ten mě přivedl na kroužek mladých hasičů a od té doby jsem tam začal chodit.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Činnost sboru byla úplně ta samá, co teďkon, protože my jsme jako parta těch mladých kluků jsme jezdili po soutěžích a já si nic jiného že by se dělalo nevybavuju, to byl úplně stejný režim jako teďkon, prostě soutěže a nic okolo se nedělalo co si tak pamatuju, plesy nebyly už dávno a akorát ty soutěže s Jakimem.

Změnilo se něco od té doby?

Jak už jsem řekl, tak ani moc ne. Ten sbor se furt jakoby snaží vychovávat ty děti a něco okolo, co by se dělalo, si nevybavuju že by se dělalo něco víc.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Tam jediné vzpomínám na ty časy, na tu partu, co jsme jezdili po těch soutěžích. Největší vlastně událost, tak to jsme byli tenkrát na krajské soutěži a byli jsme tenkrát první v okrese na bedně, a to teď nevím jaký to byl rok, a to tenkrát byla euforie jako bejk. To byl zážitek, když nás vyhlášovali na 3. místo, a to byli úplně všichni na větvi, někteří kluci to už věděli z těch výsledkových listin, který nám zatím byly utajeny, a tak jsme čekali furt na nástupu do poslední chvíle kde budeme a když pak na nástupu zaznělo čtvrté místo, že to je někdo jinej, tak strašná euforie.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Ve sboru nic, co se týče nějaké jiné činnosti než ty soutěží. Jinak co si pamatuju, tak s Láďou Jakimjuků jsme jezdili často, skoro každý rok na Milavy, kde to bylo takové soustředění jako jsme dělali letos, kde jsme vlastně cvičili na sezónu, dopoledne se cvičilo a odpoledne už byla volná zábava, takže takhle, jinak nic.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

No krize, v jakých podmínkách tady jsme, jsme v nájmu a tohle se vůbec nemělo stát, jako že se ten barák převedl na HZS, tenkrát třeba i byla jiná doba a tenkrát to třeba jinak nešlo, aby v Milevsku byli profici, ale od té doby milevský sbor paběrkuje, když to řeknu takhle. To je prostě mizérie, od té doby se nic nezměnilo. Není zázemí, není kde trénovat pomalu, když chceme něco pořádného cvičit, tak překážky musíme vozit bůhví jak daleko.

Jinak dneska nejsou děti, ty děti tam jsou do 15 let, když to tak řeknu a pak odcházejí, protože jak jsou rozděleny ty kategorie, od 15 let je dorost, tak u prostě nás už nemají, co by dělaly. Od 15 my už řekneme že vás tady není tolik, abyste udělali družstvo na dorost, tak oni odejdou. Takže my vlastně děláme jenom družstva do 15 let. Co se týká dospělých, tak chlapi neběhají, to už je kolik let, ženský ty našťestí běhají. Když to porovnáme s dřívějškem, tak když jsem třeba cvičil já, tak my jsme byli jenom chlapi, to zase ženský nebyly, pak se daly dohromady, a to byla fakt super parta a udělalo se pro ně první poslední. Pak bohužel se rozpadly, takže se to pytlíkuje. Já nevím no, dřív běhali chlapi, teď zase ženský, je to takový pořad půl na půl. Takže těžko říct no, teď převzaly ve sportovní činnosti žezlo ženský. A myslím si do budoucna, že mužský družstvo se už do budoucna dohromady asi nikdy nedá, to by musela přijít parta 7, nebo 8 kluků, který to fakt bude držet a potáhnou to od těch 15 let dál, což si myslím že v Milevsku bude strašnej problém.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Já nevím, já si myslím že jsme hodně handicapovaný tým, že jsme jako městskej sbor, protože ve městě těch kroužků a různých těch organizací je spousta a já si myslím že už ta hasičina jakoby nebere, netáhne ty mladý lidi moc už. Na vesnici tam je to jasný, tam prostě mají jeden, dva kroužky a buď jsi hasič a nebo fotbalista, ale na tom městě tam je to hrozně špatný a já to vidím i teďkon na těch nábořech těch mladejch dětí, oni chvilku se jdou podívat, protože si myslí že budou jezdit autama, ale přestane je to bavit, dneska máme 15 dětí v kroužku. Jako snažíme se to dělat, ale myslím si, že jakoby něco děláme, ale aby se to dělalo ve velkým to ne. Navážu taky na to, že nemáme zázemí samozřejmě. Jakoby tu činnost udržujeme furt co byla a i tu sportovní činnost si udržujeme furt, i když je to čím dál těžší si myslím, ale snažíme se.

5.1.5 Rozhovor č.5 – Jiří Herout

Současný člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Členem jsem letos 50 let a byla doba jiná, nebylo žádné jiné vyžití a bydlel jsem blízko požární zbrojnice co byla dole ve městě. A pan Míka, co byl tenkrát myslím že starosta, nebo jednatel, tak s jeho klukama jsem kamarádil, takže tam byla jasná volba, chtěli jsme být všichni hasiči. Takže jsme tam každý výjezd, který byl, tak jsme tam jako malý kluci běhali a od 15 let už nás někam zařazovali.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Samozřejmě to je hluboká historie. Tam byla výhoda v tom, že ta technika tady z okolí byla nejlepší a vždycky byla nejlepší, přeci jenom to bylo město, který v té době mělo 3-5 tisíc obyvatel a ty okolní vesnice tam nebylo skoro nic a pak se jezdilo pomáhat i na ty vsi okolo, ale to ještě nebyly cisterny, takže spíš to bylo takový, že ty lidi si oblékli holinky, dali si na hlavu železnou přilbu, každý měl svoji sekyrku a vyrazilo se. Takže na střeše byly háky, kterými se strhávaly krovy, a to byla veškerá činnost. Dřív se vozila PS8, později PS12, všude musel být zdroj vody, takže spíš to byla taková výpomoc, taková fyzická práce, protože dřív ta technika nebyla. Když to bylo zakouřený, tak se tam nešlo, maximálně když hořely stodoly, tak přes hubu nějaký mokrý šátek, nebo něco. Ale zase na druhou stranu ty lidi drželi hodně pohromadě, takže se dělaly plesy, výlety, různé oslavy a vždycky ty hasiči byli vidět v tom městě a fakt drželi pohromadě, tak dneska se to zase už vrací. V té době, když jsem já začínal, tak tam byla jenom jedna žena, to byla paní Bumbálková, manželka velitele sboru. Na soutěže jsme jezdili, ale to snad ani nebylo snad v požárním útoku, ani snad požární útok nebyl, to spíš byly nějaké štafety, ale těch soutěží nebylo tolik, to spíš byly takové přehlídky, nebo ukázky, ale že by to bylo jako soutěže v současné době, to určitě nebylo.

Změnilo se něco od té doby?

Tak samozřejmě se změnilo všechno, od techniky, po lidi. Jinak já si myslím že tady trochu opadá tou dobou, jak jsem říkal ty plesy a výlety, tak to prostě není a teď v současné době si myslím že to je hlavně o těch mladých, že tam jde o to mít znalosti, fyzickou přípravu, ovládat techniku, a to dřív nebylo, tam to rozdělení bylo úplně jiné,

tam byl velitel, a to bylo vlastně všechno. Takže všechno, co se týče vybavení a obsazení, tak je dneska určitě o 100% lepší.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Vzpomínám akorát to už v návaznosti, když jsem byl u profiků, když se jezdilo po těch soutěžích. Já vlastně, Kuba Ryantů, to je ten na kterýho třeba vzpomínám, tak to byl 4letý, když ho tam asi přivedli, tak s nima se začínalo a s nima jsme jezdili po soutěžích a vyhrávali jsme soutěže, to už tenkrát byl i Plamen myslím. Já a později i Lád'a Jakimjuků jsme si udělali zkoušky na děti, měli jsme rozhodčí a všechno. Jezdili jsme na zkoušky do Poličan a do Jánských Koupelí, takže potom se nějaké soutěže vyhrávaly.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Vždycky jenom dobrou partu a spoustu krásnejch věcí. Většina těch členů, těch dobrovolných hasičů byla zařazena v civilní obraně, bylo to připravený k obraně státu v případě napadení nějakýho toho imperialisty, takže se jezdilo pravidelně minimálně jednou za rok na 3 až 4 denní doškolování a tam byly všechny okolní obce a my který už jsme pak byli u profiků, tak jsme byli jako lektoři. Tak to byly překrásný akce, hodně se jezdilo za Protivín do Milenovic, tam bylo nějaké rekreační středisko, tak tam se minimálně 2x do roka jezdilo. Začínalo se tím, že třeba byla exkurze v pivovaru a místní šéf toho pivovaru byl zároveň členem dobrovolných hasičů a já na to fakt rád vzpomínám, protože ti hasiči dobrovolní vždycky drželi po hromadě. Jedna z výhod byla, dneska nevím, jak to funguje, že kamkoli jsi přijel a řekl jsi, že jsi hasič, tak ti hasiči se o tebe vždycky postarali.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

Já když jsem u těch hasičů začínal, tak jsem začínal dole, kde je dneska ta zelenina, ta tržnice proti městské policii, tak tam byla klubovna a dvě stání. V jednom stál žebřík na kliku a ve druhým stála Praga RN ještě a nic víc jsme nepotřebovali. Potom se svépomocí v akci Z se postavila nová hasičárna, je fakt že tam ty lidi chodili pracovat po práci, ale za to, že tam chodili, tak tam bylo 5 bytů a ty lidi tam dostali byty a všichni vyjížděli k tomu ohni a dělalo se to proto, protože nebyly svolávací systémy, mobily nebyli a vysílačky, to byla vysílačka že jsi ji nemohl unést. Takže to zázemí tam pro

dobrovolné hasiče, než tam později začali fungovat profíci, tak bylo úplně luxusní, bylo tam všechno, byly tam byty, klubovny, dole byly sklady civilní obrany, překrásný garáže. Tím, jak nastoupil útvar, tak se to samozřejmě začalo užírat, užírat, užírat a v době, která nebyla zrovna nejšťastnější pro dobrovolné hasiče, se vytěsnili v podstatě úplně. Tam zůstala klubovna, kterou dneska užíváme. Ale já si myslím, že sbor by si zasloužil opravdu důstojnější zázemí, na to, co dělá pro to město, tak si myslím že i od toho města, že to dali útvaru, že to nebyla zrovna nejlepší varianta a že si útvaráci měli postavit úplně novou stanici, snažit se o to a tamto mělo celé zůstat dobrovolným hasičům, už jen proto, že ty děti nemají kde cvičit.

A ty soutěže, tak to je hrozně dobrá věc, a to je vždycky fajn, že se tomu někdo věnuje, že to někdo popotáhne dál. Ono u těch dětí, a to sleduju leta letoucí, tak že ty děti odpadnou, oni vidí ty hasičské auta a potom když se po nich něco chce, tak pomaloučku odpadají, ale vždycky je to o té partě a nenechá se všechno jenom řídit direktivně.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Já si myslím, že v současné době to jde, ale je třeba začít přemýšlet co bude dál. Je třeba to zázemí, jak pro ty děti, já vím že tam je ta klubovna, ale na tom bude hrozně záležet, protože fakt je to o té partě, ty lidi musejí mít kde se scházet. Takže já si myslím že ty hasiči tady budou pořád. A ta provázanost se zase vrací, profíci a dobrovolní. Je fajn že od dobrovolných hasičů postupují lidi k těm profíkům a nezapomenou na ně. Nejhorší je to že pak většinou ty lidi zapomněli, že vzešli od dobrovolných. Ale tady je ta spolupráce asi dobrá mezi tím sborem a profíkama, ale většinou to bylo tak, že je měli za takový podřadný potom. Takže nechce to prostě zapomínat na tu vazbu, že od někud vystoupal.

5.1.6 Rozhovor č.6 – František Kabele

Bývalý místostarosta, bývalý starosta a současný člen sboru. A také bývalý předseda revizní komise okresu Písek a nyní člen revizní komise okresu Písek.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Členem jsem od roku 1975. Přesvědčil mě tenkrát Mareš, protože jsem ještě bydlel u rodičů v Blechovce a protože jezdil jsem v Jednotě tehdy, že jsem blízko a že mám řidičák na to a tak jsem se přihlásil a stal jsem se členem.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Činnost vlastně spočívala na bedrech a na rozhodování pana Bumbálka, který to dělal vlastně už před válkou a za války a jeho paní cvičila mládež. V podstatě atmosféra byla dobrá, starostu dělal pan Míka, který byl dlouholetý funkcionář, nebyly žádný zvláštní třenice, protože při tom zahájení činnosti toho útvaru to znamenalo, že dobrovolní hasiči pořád si osobovaly oprávněně to právo, že tu hasičárnu postavili v akci Z, navíc měli 3, nebo 4 členové sboru byt tam, tak tam trošičku byly nějaký třenice. Ty začaly až později, kdy se nabalovali lidi na útvar a když už jich tam pak bylo víc, tak třenice nějaký začaly o ty prostory.

Změnilo se něco od té doby?

Činnost se změnila díky tomu, že byla ze zákona o požární ochraně stanovena povinnost obce stanovit zásahovou jednotku. A protože tehdy vlastně taky obecní úřad tu činnost materiálně zastřešoval, tak ta zásahová jednotka toho potřebovala víc, to je samozřejmý, tam už nestačilo jenom auto a tlumice, tam už byla třeba dýchací technika, detekční přístroje a další a další, takže to se změnilo. Ovšem bylo to bohu díky musím říct, dobrej tah a dobrý řešení už z toho zákona, protože to jednak ty obce donutilo se starat o tu jednotku a díky tomu, že postupem doby těch zásahů těch jednotek bylo víc a byly i případy vichřic, povodní, a tak dále, kde i ti malověrci na těch obcích viděli, že ti hasiči jsou taková hybná síla a vlastně taková pohotovostní pomoc v kterejkoli denní, noční době. Takže tím se to jako zlepšilo.

Je pravda že se pravidelně, nebo častěji členské schůze se nedělají, nejvýznamnější je vlastně výročka. Výbor se schází operativně, když dojde k nějakému problému, nebo je potřeba něco řešit a ta činnost, jak byla, tak je i teď a neřekl bych že se to nějak změnilo, ať už k lepšímu, nebo k horšímu.

Hasičské plesy skončily někdy v roce 1985 asi a bylo to hlavně díky tomu, že to bylo náročný na přípravu a na čas a je pravda že film Hoří má panenka byl trošku předobrazem toho a je pravda, že sbor žádný horentní prostředky nezískal, v podstatě nebyl ten efekt takový, jako byl předtím. I když dům kultury svým způsobem spadá pod úřad, tak přesto tam poplatek byl, hudba byla čím dál dražší, a těžko se sháněli věci do tomboly a tím pádem, když se to sečetlo, tak většinou z toho plesu nezbylo nic, takže se potom jednou neudělal, pak se neudělal podruhé a pak už se neudělal vůbec.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Zajímavého jsem toho zažil dost. Ale vždycky co je nejdůležitější, tak to je ta hlava sboru, to je teď Míra Kolářů, kterej to dokázal vždycky tak nějak zorganizovat, stmelit, zajistit a tak, takže i díky němu bych řekl že jsem zažil i takový mimořádný akce.

Jinak jezdil jsem na krajské i okresní soutěže dobrovolných hasičů, tam bylo třeba každé ruky, takže jako rozhodčí, jako organizátor jsem se zúčastňoval.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Dělaly se prohlídky komínů, než vyšel zákon o požární ochraně a díky tomu, že jsme byli velice humanitní a benevolentní, tak jsme pominuli rizika, který hrozily a který ty kontrolní návštěvy dokázaly eliminovat. Ale vím sám, protože jsem se kolik let zúčastňoval, že se přišlo na různé věci, špatně uložená propanbutanová lahev, nezajištěná dvířka komínů, rozsypaná hlava komínu na střeše, to všechno byly nejčastější závady, který byly a který ta prohlídková skupina, která byla většinou ve dvou, zapsali a dali si to od vlastníka podepsat a pak to řešil obecní úřad a ten to řešil nějakou pokutou. A když tě tam nepustili, tak se napsalo že tě tam nepustili a úřad už pak zajistil nějaké řešení. A musím říct, že ty prohlídky špatný nebyly, že to byla dobrá věc, protože se přišlo na plno závad, který se nechaly bez problémů odstranit a nebyly z toho žádný požáry.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

Tak zázemí bych řekl, že je celkem slušný. Materiálové zázemí bych řekl že je velice dobrý, že i ten městský úřad v podstatě se stará o to, a to co se žádá, tak je ve většině splněno. Jinak jako dobrovolní platíme za zasedačku, kterou jsme vlastně teď v době covidu ani jednou nevyužili. Soutěžní družstva, když se podaří je složit dohromady, tak i bez nějakých velkých tréninků dokážou výsledky udělat, jak chlapi, tak děvčata a nevím, jak je to dneska, ale ty dětský kolektivy fungují taky a řekl bych že fungují celkem slušně co se týká pořadí na různých soutěžích. Taková největší prodleva tady byla, když já jsem tady začínal, tam se to v podstatě týkalo jen okrskových soutěží, ale okres a tak dále, to všechno začalo, až když to Jakimjuk začal rozhejbat a on vlastně vychoval tu generaci těch, kteří jsou ještě dneska tahouny.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Tak sbor se vyvíjel tak, jak se vyvíjela doba. Jak tam přicházeli lidi, jak lidi odcházeli. Odešli lidi i který pro to třeba i kus práce udělali. Ale znova bych vyzvedl Jakimjuka a Míru Kolářů, že se staly takovými tahouny, že to nikdy nekleklo, tak jako v mnoha místech. Je pravda že se vždycky nedařilo na 100%, ale že se to vždycky posunovalo dopředu.

5.1.7 Rozhovor č.7 – Marcel Jakimjuk

Současný člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Tak jsem členem od roku 1988 a to mi bylo nějakých 6 let a už někdy ve 4 letech mě táta začal vodit do sboru, protože už byl tenkrát dlouholetým a aktivním členem, a proto jsem se vlastně stal členem, protože jsem k tomu čuchnul jako malej a tím pádem jsem k tomu získal nějaký vztah a postupně jsem se začleňoval do aktivit sboru.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

Tak činnost sboru byla asi zhruba stejná jako je teď, akorát v jiné době, protože jsem byl malej, takže jsem vnímal že to bylo vlastně společně s hasiči z útvaru a že tam měli nějaký výjezdy, že tam mají techniku, na kterou jsem se mohl chodit dívat.

A už jako malí jsme jezdívali na soutěže, třeba do Písku na Hradiště, takže soutěže jsem vnímal vlastně už od mala. Jinak se trénovalo 2x týdně a myslím že tenkrát byly mladší a starší, ale už si nepamatuju přesně, vím že jsme tam měli instruktorky, které měly na starosti ty starší.

Změnilo se něco od té doby?

Tak změnilo se v rámci vývoje obecně společnosti. Tehdá si matně pamatuju, že se možná jednou, nebo dvakrát pořádal nějaký hasičský ples, ale to my v tuhle dobu nepořádáme. Takže fungujeme stále na úrovni prevence a v rámci soutěží jak práci s mládeží, tak dospělácké soutěže. Řekněme, že soutěžní družstva jsou aktivnější, než když jsem byl malej, co se týče dospěláků, jak žen teda, to tehdá nebylo a teď je již několik let aktivní a úspěšné, takže ten posun v tomhle směru je vidět.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Tak u hasičů jsem si toho zažil hodně po všech možných stránkách, nejvíc asi na soutěžním poli a co se týče soutěží mám hodně medailí z dětských let a hodně jsme se vlastně dostávali na přední místa, často jsme skončili i na bedně a asi 3x, nebo 4x jsme postoupili do krajského kola, když jsem byl v mládežnickém družstvu. Na krajské úrovni přišel medailový úspěch až v dospělácké části, kde jsme se tenkrát v Táboře umístili na 3. místě, což byl vlastně náš největší úspěch a vzhledem k našemu tehdejšímu sportovnímu vybavení si myslím že to byl velmi dobrý úspěch, protože tam byly družstva, který se cíleně zabývali jen požárním sportem a byly podle toho vybavený, takže podle toho jsme byli i tak schopni dobře konkurovat.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Jezdili jsme vždycky na týden na Milavy na soustředění, kde jsme trénovali požární útok. A i to vlastně bylo ovlivněné tím, že otec byl za své velitelské působnosti hodně aktivní, takže jsem i já mohl v tomhle směru působit, když jsem vedl 5, nebo 8 let soutěžní družstvo dospělých, tak jsem se zasazoval o to, aby se nakupoval i sportovní materiál, abychom se mohli posouvat, takže to bylo dobrý.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

Tak posun je samozřejmě ve vybavení, a to z toho hlediska, že se dostávají každoročně dotace, na základě čehož se pak postupně nakupuje další a další materiál, obnovovat zastaralá technika, nebo rozpadlé hadice. Klubovna funguje furt stejně, tak jak fungovala dřív. Já jsem taky asi 2-3 roky vedl dětský oddíl, dělal jsem si na to i zkoušky na střední hasičské škole v Bílých Poličanech, který mě bavil, takže jsem toho využil a postupně se na tom vedení mládeže ty vedoucí měnili. Trénovalo se stále na dvoře a já když jsem byl jako dítě, tak jsme jezdili trénovat i na Hajdu dost často, byla tam pěkná asfaltová rovinka, kde jsme trénovali a vím že když jsme měli jet na kraj a vím že jsme tam mohli mít postavený překážky, tak tam na tajno chodily trénovat za zády tehdejšího vedoucího družstva, mého otce Jakimjuka, protože on byl dost náročný, tak aby holky zvládaly, tak to tam chodily trénovat po tajnu, aby to uměly dobře. Co si pamatuju, tak byly děti a chlapi fungovaly a z nás dětí se pak přes dorost staly chlapi a v současné době i v rámci covidu se neběhá. Když jsem já byl malý, tak ženské dospělé družstvo nebylo a vím, že když jsem přešel do dospělácké části, tak pak za pár let se dalo dohromady

ženské družstvo, které se vlastně vykristalizovalo z holek, které byly v dětském družstvu, které jsem měl tenkrát na starost i já, plus vlastně partnerky některých členů sboru, takže to bylo fajn, několik let soutěžily a pak přišla mladší generace, která je postupně vystřídala, takže dnes to ženské družstvo je aktivnější, než družstvo mužů.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Je to o lidech, všechny organizace jsou o lidech. Takže si myslím že se vyvíjí s drobnými zakolísáními a od té doby co já pamatuju, tak funkce je stejná, jaká je. Do budoucna je třeba uvažovat o tom, aby pořád fungoval úsek mládeže tak, abychom si vychovávali nástupce, aby sbor fungoval dál na takové úrovni, na jaké funguje.

5.1.8 Rozhovor č.8 – Rudolf Kainrath

Současný člen sboru.

Jak dlouho jste členem sboru dobrovolných hasičů Milevsko a proč jste se jím stal?

Vstoupil jsem tam když mi bylo nějakých 20, nebo 21 let. Dostal jsem se k tomu tím, že jsem dobudoval požární zbrojnici tady v Milevsku a za to jsem dostal byt tam a tím jsem se stal jako členem dobrovolných hasičů. To byl začátek.

Jaká byla činnost a funkce sboru, když jste začínal?

No to byla různorodá činnost, protože jsme v té době byli jako hasiči dobrovolní, takže jsme pokrývali tady to území. Ze začátku, i tím že jsem tam bydlel, tak jsem vyjížděl ke každému požáru, který byl, ať to byl malej, nebo velkej. Tím pádem, když jsem byl zaměstnaný, byl jsem v práci a někde houkli, tak jsme museli buď na motorce, nebo po cestě nás hasiči nabrali, tak takhle jsme jezdili k požárům a řekl bych že jich bylo dost a i požáry, na které dneska vzpomínám, že se nasazoval i vlastní život. Takže to bylo jako dost obtížný na tehdejší dobu, kdy nebyly žádné prostředky, dýchací přístroje a takový, takže jsme byli odkázáni na mokry hadr na ústa, takže takhle jsme jezdili k výjezdům.

Plesy se konaly každý rok a díky byla tam celkem dobrá parta díky veliteli, za mě to byl pan Josef Bumbálek, který se tomu věnoval opravdu přes příliš, jako já jako technik, a to se jezdilo ještě s autama jak se říká, co kde se splašilo, protože to nebyly, bylo to na RN třeba namontovaná vývěva celá a nebo potom já jsem jezdil s cisternou

sedmikubíkovkou, baba jí říkali, tak s tou jsem jezdíval než potom přišla ta Liazka nová, takže to už to potom byla jiná práce.

Změnilo se něco od té doby?

Od té doby potom jak už nastoupili ti z povolání, tak jsme ještě jezdili společně, ale už toho bylo málo, potom už nás tak nějak nepotřebovali, nebyly ty požáry tak rozsáhlé, takže tam stačili. Tenkrát byly ještě soutěže, který dneska jsou hurá styl, ale tenkrát se musely zachovávat a dodržovat přísné postupy, každý číslo mělo svoji vymezenost a pokud se ty postupy nedodržovaly, tak byly trestný body.

Zažil jste po dobu své působnosti ve sboru nějakou důležitou událost, úspěch, nebo něco zajímavého?

Dělali jsme pravidelný prohlídky, kdy já jsem měl na starosti v Milevsku ulici Masarykovu celou, kontrolovali jsme dom od domu, jestli jsou v pořádku komíny a všechno zabezpečený. Pak to postupovalo na národní výbor k řešení přestupků. Takže něco to do sebe mělo tahle ochrana.

Co dalšího jste ve sboru zažil?

Nevím, ono už nás tam taky pomalu těhle starších taky moc není.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí sboru a soutěžní družstva sboru?

Tak co jsem tak vysledoval z těch schůzí, tak bych řekl, že celkem to město nám dotuje pro družstvo mladých, takže i ti mají dobrý výsledky a že vždycky nějakou tu korunu dostávají tihle dobrovolní.

Jinak ta zbrojnice byla dobrovolnejch a pak to přešlo na ty z povolání. Dnes tam máme vyčleněnou místnost, klubovnu, jako v jednom bytě, který se předělal a je tam z toho zasedačka, takže tohle nám nechali.

Ze soutěžních družstev myslím že tady ženský nebyly, že byli jenom chlapi, jediná ženská, která tam byla, to byla manželka toho Bumbálka, tak ta vedla děti.

Jak se podle vás sbor vyvíjí/vyvíjel?

Já myslím že tady máme, ty starý lidi, který jsou tomu věrní, tak tam máme návštěvnost pomalu 100%. Výbor se dneska schází asi snad každý týden, nebo nevím a pak nás potom informujou, když je výročka, takže ty se jako starají.

5.2 Rozhovory se členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko

Pro rozhovory jsem vytvořil seznam sedmi otázek a zvolil jsem sedm členů Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko. Výběr členů byl náhodný.

5.2.1 Rozhovor č.1 – Miroslav Kolář

Současný strojník a člen zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

Členem jednotky jsem od té doby, co jsem členem Sboru dobrovolných hasičů v Milevsku.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

Bylo to na zavolání útvaru, tenkrát nás volali z Písku, pak z Tábora a dnes je to z Budějovic z centrály, takže když někde hořelo, tak nás volali a volali nás dá se říci i k případům, kde dnes použijí třeba Lašovice a Kovářov, protože tam mají cisternu. Takže jsme jezdili i na tyhle vzdálenější místa, většinou to byly požáry obilí, stodoly, lesy a tak. Dokonce se stalo ještě tenkrát v tzv. dobách hlubokého míru, že se jelo k ohni a nebyli lidi, tak se nabírali po ulici, když tam šel známý a byl schopný, tak jsme ho nabrali a šel s námi pomáhat i kdyby tam měl jen nosit hadice.

Jak se změnila technika v jednotce?

Byla tady Škoda 706 bez předního náhonu, ta je dnes v Sepekově, pak jsme měli další cisternu Škodu 706, ta šla do Zahoří u Písku, pak jsme měli dalšího Škodu 706, ten je dnes v Oslově. A naposledy jsme dostali Liaz 101, kterou máme do dnes a zůstala tady i Tatra 148, která měla jít z útvaru pryč, ale kvůli lesním požárům a terénům, tak za symbolickou cenu 1Kč přešla pod majetek města Milevska. Jako dopravní automobil jsme měli Avii čtyřrychlostní, poté jsme dostali Avii pětiryhlostní. Dneska je ta technika

lepší. Vozidla jsou vybaveny ručními vysílačkami, já když si vzpomenu, tak tenkrát byly vysílačky velké jak tranzistorové rádio, dlouhá anténa, těžká a domluvit se s ní nešlo, byly problémy s baterkami. Dnes máme velmi dobré vysílačky, na autech jsou digitální radiostanice, motorové pily jsme tenkrát neměli, takže dnes je to moderní a jak se říká na startovací šňůru.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

Největší zásah byl, když hořel plyn v Branicích ve skladu firmy Tomegas, to si myslím že nezapomene asi nikdo, kdo tam byl, to je zážitek na celý život. My jsme tam jeli Tatrou jako druhé auto a můžu říct, že když jsme byli někde na úrovni benzínové stanice na Píseckém předměstí už ty tlakové vlny třepaly s okýnkami. Když jsme tam přijeli, tak bylo vidět, že to lítá až nad les. Podle toho, co jsme slyšeli, tak ti kluci z útvaru, co tam přijeli jako první, tak jeli až dozadu a letěla na ně ta vysoká tlaková lahev, která jim přistála a spálila jim věci na střeše na nástavbě, shodou okolností se teda netrefila do skla do kabiny, protože ty by bylo neštěstí. Důležité bylo, protože po straně stály vagony plné plynu, aby to nešlo na ně, bohužel tam byly také dvě nákladní auta, u kterých se roztekla kabina. Když jsme přijeli, tak jsme postavili cisternu zhruba na dostřík, kde jsme připojili hadice, a protože se zjistilo, že z nádrže, co je vpředu, tak se postavila jednotka k rybníku a dálkově se doplňovala voda. Na cisterně se nedalo stát, protože u těch lahví střílely ventily, takže to bylo jako šrapnely a některé ventily létaly až asi 120m ke vchodu do areálu. Hlavně se ochlazovaly lahve okolo. Tu dobu byl mráz kolem 20 pod nulou do rána. Někteří tam byli až do rána, kdy přijel z útvaru vyšetřovatel.

Dále bych zmínil Kučeř, kde hořelo strniště, to bylo velké pole. Tam byl problém že foukal velký vítr. Dále Božetice, kde hořel velký stoh slámy. Oheň to byl tak obrovský, že jsem si myslel že hoří něco ve vsi, nějaká budova. Pak byl jeden požár v ulici P. Bezruč, kde hořelo doma v bytě, pravděpodobně plynový vaříč, byly tam 2 důchodci a paní se tam myslím nadýchala a mezitím začalo hořet dole za kolejem, mladáci si tam hráli v lese a zapálili les, takže ze sídliště se jelo rychle za trat' a pak jsme se zase vraceli zpátky na sídliště.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

My jsme měli kdysi ve sboru kominíka pana Duška, když hořel komín, tak on věděl, co s tím jako kominík, to byla jeho parketa a taky když to byl kominík a chodil po komínech, tak i jako hasič a kominík, tak lidem vynadal, když to měli ve špatném stavu.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

Dříve to stálo na dvoře pod plechovým přístřeškem, který tady kdysi postavil úvar na výjezdová vozidla jako sklad, my jsme tam dostali jedno výjezdové stání pro cisternu, pak jsme dostali druhé stání, kde stála Avie, a protože ta cisterna koukala jednou čtvrtinou ven, tak se po dlouhých peripetiích a různých názorech ze stran útvaru, se prodloužila střecha, udělal se tomu tzv. kšilt, aby ta cisterna byla celá pod střechou a bylo to tak, že klíče, abychom mohli s tím vyjet, tak byly v nárazníku, jenže nebyla připojená na vzduch, muselo se vždy nastartovat, tak jsme se snažili vždycky aby ty baterky byly v pořádku, nastartovat, nafoukat vzduch, protože to byla 706 a pak se vyrazilo k ohni. Šatnu jsme měli tady ve sklepě a hadice a materiál jsme měli uložený ve skládce, který využíváme do dnes. Jenže na zimu se baterky musely vyndat, protože mrzlo, musela se vypustit voda, cisterna byla bez vody v zimě, takže to bylo takový auto hasičský, nehasičský, takže v zimě to bylo vždy mimo službu.

Dneska díky jednání předchůdců Kabeleho a Jakimjuka na radnici došlo k tomu, že nám bývalou stodolu, která patří městu po technických službách, město poskytlo a přestavělo na garáže. Je to dobrá věc, že ta technika a věci jsou zamčené. Dole v budově pošty je šatna, kde se mohou lidi převléknout z civilu do pracovního a na opak, umýt, ale jako když byly povodně, než nás dispečink poslal na jinou akci někam a nebo jsme chtěli uschnout a udělat si kafe, čaj, tak jsme chodili do zasedací místnosti co využívá sbor, takže jsme tady trávili čas, ale v šatnách na poště by se třeba spát nedalo, ale kdyby byla nouze, tak se člověk vyspí i v cisterně za volantem, nebo na zadní sedačce.

Oblečení kdysi nebylo takové, měli jsme obyčejné PS II, kožené boty a šedivé kabáty po předcích s kožichem uvnitř, takže když se to nacucalo vodou, tak to bylo jak když má člověk pytel šutrů na zádech, dýchací přístroje jsme neměli, pak se objevily první těžké, ocelové Saturny, chodili jsme na prohlídky jako dnes a měli jsme pravidelné školení strojníků. Materiál byl horší, sušení bylo stejným stylem na sušáku. Dneska máme zásahové oděvy, jsme dobře vybavení osobními prostředky, máme jedny z nejmodernějších přileb, co jsou na trhu.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

Jednotka se vždy doplňuje mladými členy, protože staří končí a odcházejí, tam je tam určité omezení. Členové se zdokonalují školením, dnes jsou také jiné požadavky na hašení, než byly před 30 lety, školení probíhá celkem pravidelně, to tady zavedl velitel, což je dobrá věc. Dá se říci, že dříve se jezdilo na každé pípnutí do každé možné končiny, dneska je to trošku systémové, cisteren už je i víc, ono je někdy lepší více cisteren než málo a dlouho, to je lepší, když tam stojí a pak odjedou třeba, než aby jich tam bylo málo v ten první moment. Je to dobře že dnes je to rozdělené na rajony, protože pokud jako to bylo dříve že se odjelo, tak město zůstalo otevřené a kdyby se něco stalo, tak tu nikdo není.

5.2.2 Rozhovor č.2 – Jaroslav Devera

Bývalý člen zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

1. ledna 1965 jsem nastoupil do Milevska k zásahové jednotce a do roku 1986 jsem v ní byl a pak jsem odešel do Příbrami za prací, takže už jsem v jednotce nebyl. Takže členem jednotky jsem byl 21 let.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

Funkce byla dobrá, jezdilo nás jenom pár pořád. Takže to spočívalo na takových 9 lidech, kteří se zúčastnili opravdu každého požáru. Každým rokem v březnu se dělaly preventivní požární prohlídky, březen byl měsíc požární ochrany a dělalo se až 1200 objektů, co se prohlíželo, takže jako tehdy fungovala prevence, jenže dneska by vás do baráku nikdo nepustil. Takže se předcházelo požárům tím, že se dělaly preventivní prohlídky po celém městě, byly rozdělené úseky, každý dostal kus města, aby si prošlapal, jak to vypadá teď aby pak věděl kudy jít, kdyby to bylo zakouřené při požáru.

Jak se změnila technika v jednotce?

Technika se změnila moc, protože jsme nejdřív měli jen pojízdný auto a za tím se vozila stříkačka, no a pak přišla někdy když já jsem nastoupil k jednotce přišla první

cisterna, kterou nám předali z Písku z útvaru, pak jsme dostali kropičku z letiště z Českých Budějovic od armády, tak jsme ji přebarvili z khaki na červenou a jezdili jsme s ní až jsme jeli do Kovárova k požáru a zůstali jsme u Jenišovic ve vrchu a víc jsme se nikam nedostali. Pak k nám přišla Avie a měli jsme také asi 10, nebo 15 metrový žebřík a to byla všechna technika, kterou jsme měli, takže dneska máme 100% vozy schopný kdykoli zasáhnout.

Jinak v minulé době, když jsme dostali první cisternu, tak jsme byli šťastní, protože ta už si veze vodu, takže je to něco jiného, než když by někdo měl hledat vodu s motorovou stříkačkou.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

Zásahů bylo dost, podařila se nám většina požárů zdolat bez úrazů a tenkrát jsme zasahovali i mimo Milevsko, byly to požáry lesů, hořelo obilí, to ještě jezdily parní lokomotivy, takže každou chvílí kolem trati hořelo. Nejvíc požárů bylo ve sklepech s uhlím, a to bylo náročný. Největší úspěch byl v Nadějkově, když hořelo v zámku ve sklepě vagon uhlí, do zámeckého sklepa jsme to museli tahat v kýblech mimo budovu.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

Další největší zásah byl, když hořela u polikliniky vila, kde už plameny lítaly z oken ven a teprve volali hasiče, a to jsem byl prvně u požáru v Milevsku a dostal jsem za to česné uznání a pak další velký zásah jsme měli ve Veselíčku v lakovně, tam jsme museli projet plamenama, mezi budovama, tam lítaly plameny a tím jsme museli cisternou projet, abychom tam mohli hasit.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

V garážích se vytápělo kamnami, topení tam nebylo, to jsme tam dělali až my, moc velký teplo tam nebylo, ale voda v cisternách nezamrzala, tak to bylo dobrý.

Obleky jsme měli doma, to jsme měli takové modré plátěné a boty jsem nosil svoje, protože ve voze byly jen jedny gumovky a jinak jsem jezdil v montérkách, protože jsem byl v práci a zahoukala siréna, no tak jsem neměl kdy se oblíkat a jelo se tak jak bylo. Když dneska vidím to oblečení, tak to je pohádka. Jinak jsme neměli kde nocovat, kdybychom potřebovali.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

Jednotka se vyvíjela pomalu, ale teď je to na úrovni, nemá to chybu. Za toho minulého režimu moc zájem nebyl, protože někdo tam šel jen aby byl v nějaké organizaci, ale že by k tomu měl lásku, to ne. Hasičina se musí dělat opravdu od srdce, protože když to dělá jen tak, tak to nemá cenu, to není povolání, to je poslání. Dnes máme nové cisterny, no měli jsme je i předtím, ale to bylo vyřazené z armády, a to bylo dechavečný a kolikrát jsme ani k požáru nedojeli, takže dneska to vidím, že je to jednotka, která může zasahovat kdykoli a kdekoli, akorát nemá žebřík.

5.2.3 Rozhovor č.3 – David Matoušek

Současný velitel zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

Členem jednotky jsem od roku 2009, kdy jsem byl požádán bývalým velitelem Láďou Jakimjuků, jestli nechci dělat velitele jednotky, protože do té doby jsem v jednotce nebyl.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

Pořád plnila jakoby tu svou povinnost, jezdilo se k výjezdům v rámci svých možností. Já když jsem nastupoval, tak jsem strašnou vizi tu jednotku pozvednout, strašnou vizi, protože jsem viděl jak to prostě chodí a já jsem to přebíral když už jsem byl 9 let u profíků, ale už jsem měl tu vizi že z toho udělám poloprofi jednotku. Když jsem já to přebíral po Láďovi, tak technika nebyla pomalu žádná, oblečení ze 17 lidí měli 4, to se pak rychle dohánělo a jinak na výjezdy jezdili pořád ty 4 lidi ze 17 co jsem viděl ten seznam lidí. Tenkrát měli akorát cisterny a neměli nic okolo. Dneska se hlavně jezdí na technické zásahy a tenkrát na to neměli nic, motorovou pilu maximálně, to bylo všechno, co měli. Takže já když to převzal a viděl jsem čím disponuje jednotka, tak jsem se jako zhrozil, ale to je věc minulého vedení co bylo přede mnou, takže jsem se to snažil vlastně hned v prvních letech dohnat. Jenom za první rok se nakoupilo asi 10 zásahových obleků za 150 tisíc, to tenkrát peníze ještě byly, protože jsme hodně dostávali z kraje, tenkrát za první rok 2009, co jsem vedl jednotku, tak jsme dostali 200 tisíc za rok. Dneska jsme na 50 tisících, když nepočítám dotace.

Jak se změnila technika v jednotce?

Technika se změnila hodně. Co jsem to převzal já, tak si myslím že jsem do toho začal šlapat, snažil jsem se do toho hodně tlačit a vybavit tu jednotku tak, jak jednotka má mít. Samozřejmě to trvalo nějaký leta. Ale za těch 10 let, když to tak řeknu, tak se to docela podařilo bych řekl. Vyměnilo se prvovýjezdový auto z Trambuse na Liazku, dokázal se udělat repas Tatry, dýchací přístroje se pomalu obměňují, nebo už jsou obměněny řekněme. A minulý rok jsme dopravní automobil Avia vyměnili za Tranzita. Myslím si, že se toho hodně vybavilo, všichni kluci mají dneska zásahový oděvy, což by dneska měl být standart, takže si myslím že se to hodně zlepšilo.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

První, co mi zůstává v paměti, je ten Tomegas samozřejmě, který tady pomalu v celém kraji rozpoutal peklo. Druhý takový větší si myslím že byla ta Ratiboř, ta bytovka. To bylo taky takové specifické, kde pomalu celý byt lehl popelem, a to co se tam potom našlo, ta udušená paní a ten svinčik co tam měla. A jinak jezdíme na běžný technický zásahy, jako stromy, čerpání vody, teďkon ty požáry dost ubyly, takže nás dneska zvedají, když je větrná smršť a když hodně prší. No a na bouračky nejsme předurčení.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

Když ještě nebyla tahle situace s koronavirem, tak probíhaly školení pravidelně, to jsme se scházeli první neděli v měsíci, ale to je dáno tím, že všichni jsou pryč, kdybychom byli v Milevsku všichni, tak je to třeba častěji. Myslím si že i kluci byli spokojení, samozřejmě někdo chodí, někdo nechodí. Hodně se klukům líbí, když můžou dělat něco prakticky. Prakticky když se dělalo tenkrát školení na dýchací přístroje v garáži, tak to mělo dobrý ohlas, nebo to lezení po skalách, to má taky dobrý ohlas si myslím. Já vím že to školení na učebně kluky moc nebaví, asi jako každého, lepší je praxe samozřejmě, ale i ta teorii se musí nějaká občas říct, a hlavně mít podmínky pro ten praktický výcvik. Jinak jsme taky ještě dělali výcviky na vodě, jezdili jsme na člunu na řece, protože tady na rybníkách se nic moc nedá nikde, takže jsme jezdili na řeku, sice ten náš motůrek je dělaný spíše na rybníky, než na řeky, takže to je na tý řece takový prdítko. Určitě by to chtělo více školení, ale zase je to na úkor času a jak jsou někteří pryč z Milevska, tak je

to problém. Protože nebudu dělat školení, abych převážel všechnu techniku k rybníku, nebo k řece, když jedeme 4, nebo 5 lidí, to asi smysl určitě nemá si myslím.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

Tak to zázemí, když to řeknu známkováním jako ve škole 1-5, tak jsme na 4-, protože máme garáže, auta jsou pod střechou, to je asi jediný plus, co se vyhandlovalo a nějaká šatna, kde je všechno, záchod a umyvadlo v jedné místnosti, to tenkrát kdybych byl u kormidla já, tak asi bych to určitě odmítl. Ty garáže teda budiž teda, když už nebylo jinde kde to parkovat, ten Trambus stál x let na dvoře u profíků pod přístřeškem a na zimu se jim vypouštěla voda, takže takový tady byly podmínky, tak to se zlepšilo, ale zázemí pro jednotku bych určitě řekl 4-, na vyspání 5, nějaké sociální, tak se tam umyješ, ale jsi pořád jsi v jedné místnosti s ostatními, je tam záchod, taky v jedné místnosti v šatně. To kdyby dneska možná viděla hygiena, tak nám to zavřou, to je prostě jak garsonka, prostě horší jak garsonka.

S oblekama si myslím že jsme na nadstandartní úrovni, v tomhle jako problém není, to jako si myslím že jsme vybavený velmi dobře. Když to řeknu jakoby vybavený ochrannými prostředky i zásahovými jako technické prostředky, auta, já si myslím že tohle máme na JPO III dobrý, že jsme na dobrý úrovni a myslím si, že kdyby nás tady bylo pohromadě víc, že bychom možná aspirovali s vybavením na JPO II, to si myslím já. Kromě toho že nemáme předurčenost na dopravní nehody, ale myslím si, že vybavenost je na dobrý úrovni, i když stáří aut je taky něco, máme Liazku z 95, Tatra z 84, ale jsou udržované, Tatra je po repasi, Liazka se udržuje v rámci možností, taky ji jednou bude čekat buď repas, a nebo prostě nákup nového když na to dojde, ale to zázemí to je prostě mizérie a když jsme jednali s místostarostou o nějaký možnosti stavět něco, tak to kategoricky pomalu zamítl. To je nějakých kolem 25 milionů korun, a to si myslím že, sice jako město má velký ambice, vidím, čtu že má velký ambice, támhle projektují stavby za 20, 30 milionů, ale je to těžký udělat barák pro 15 lidí za 25 milionů. To je asi ten problém, kdyby to mělo nějakou širší hodnotu ten barák, tak si myslím že by do toho šli. Je to škoda no, je to škoda že se to nepostavilo s tou záchrankou, jak třeba bylo v merku jeden čas, to je velká škoda, protože by to určitě mělo tu přidanou hodnotu, ale takhle pro nás pro samostatný, aby stavěli stanici za 20 míčů, tomu nevěřím, to asi tady nikdy neprojde. A rekonstrukce garáží, taky byla varianta že budeme rekonstruovat a přistavíme patro, ale mě už ty garáže nevyhovují svým umístěním už, protože co tam postavili teď kon ti sousedí, co tam máme, tenkrát alespoň to byl uzavřený dvůr, kde jsme

si mohli dělat co jsme chtěli, vyjet z garáží autem, udělat si na tom cokoli co jsme chtěli. Dneska to je průjezd'ák a teď tam vyndáš auto a za 5 minut to musíš zandavat, protože tam chce projet někdo do bydlícího. To je prostě šílený to zázemí. S vybavením jsme na hodně dobrý úrovni, ale zázemí je katastrofa, máme jenom základ, máme jenom šatnu na převlíkání, která ještě ani není v budově garáží a školení jednotky provádíme v prostorách, které máme pronajaté od HZS. Takže jako tohle, kdyby se někdy povedlo vyřešit, tak bych byl strašně rád, ale myslím si, že za mojí generace se to určitě nestane.

Jako jsou sice granty, ale myslím si, že ty granty jednou skončí, ale třeba ne, třeba se pletu. Ale i kdyby město platilo z celkové sumy nějakých 5 milionů, tak stejně nemá pozemek a tam to skončí na pozemku. A město kupovat pozemek, když má někdo soukromý pozemek a chce to koupit město, tak ten majitel chce z toho vytrískat co nejvíc a nebo chce nějakou směnu za pozemek, ale co tady.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

K dnešnímu dni nás je 15 členů jednotky. Jednotka se podle mě vyvíjí dobře, já si myslím že se to zvedlo hodně. Jediné mínus je to, že ti lidi odchází za prací pryč, že je nemám jako po ruce furt. Já to chápu, Milevsko tady moc pracovních možností, a to co by lidi chtěli dělat tady není. Ale i kdyby třeba jezdili Písek, Tábor a vraceli se domu, ale dneska lidi jezdí Strakonice, Budějovice a pak ty zjistíš, že tady máš přes týden 5 lidí, v tomhle směru je to takový mizernější i na to školení třeba, i na tu přípravu různou a tady v tom jediném vidím jakoby handicap a vždycky každá jednotka je nejvíc zranitelná dopoledne do 3 hodin, když jsou všichni v práci, to je jasný, tam se nic nezmění nikdy. Ale i půlka těch lidí nepřijedou z té práce domů, že prostě už bydlí někde jinde. Já vím že s tím nic neudělám, ale prostě to mě na tom vadí nejvíc. Jinak jako já si myslím že kluci se snaží, že chtějí se zlepšovat, chtějí jezdit na výjezdy a myslím si, že to pokročilo z mého pohledu hodně. Samozřejmě kdyby bylo to zázemí, tak se nějaké věci můžou dělat i jinak, byli bychom doma, ve svém a můžeš tam dělat cokoli a zase by to ten level zvedlo. Myslím si, že v rámci možností pro to děláme maximum bych řekl. Velitelé se jezdí školit do Písku na útvar HZS, Strojník také musí mít glejd od školícího zařízení a co se týká hasičů, tak to si velitel školí sám. Když byl normální stav, tak jedeme podle zadání Generálního ředitelství, co vždycky vydá na ten rok a podle toho já se odpíchnu a jedu, rozdělím si to na ty neděle, jak bývaly, do toho si přidám nějakou praxi třeba a já si to upravím podle svého na ten rok, aby to nějak bylo. Je tam nějakých plus mínus 30 témat a já si to rozvrhnu na ty neděle co jsme mívali. Praxe dává hasičovi nějaké podvědomí

a nějaké návyky. Teorie to je hezká věc, ale nic nenaučí. Jinak jako JPO III jsme jednotka, která vyjíždí i mimo svůj katastr, takže podle poplachového plánu jihočeského kraje nás může operační pozvat kamkoliv. Dneska jsou systémy, kdy jedeme z 95% na tablety a vysílačky a domluvíme se pokaždý, tak já si myslím že tohle je ohromná pomoc pro jednotky.

5.2.4 Rozhovor č.4 – Jiří Herout

Bývalý člen zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

Do té jsem plynule přešel díky tenkrát svým zkušenostem od profesionálních hasičů. Nevím jak dlouho jsem tam byl, ale už 2 roky jsem vypsaný kvůli věku si myslím a už to prostě není ono. Já si myslím že lidi staršího věku by v zásahové jednotce být neměli, už kvůli fyzické náročnosti, kvůli technice a kvůli všemu.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

Suplovali jsme vlastně na vyžádání profesionální jednotku, která si nás zvala a spíš to byly bych řekl pomocné práce, byly cisterny, takže se dovezla voda a fyzická práce, protože těch profiků je málo. Takže to spíš byla taková, já bych řekl, technická pomoc, taková ta manuální, fyzická práce. Dneska se to asi mění, dneska je to na stejnou úroveň, dneska pošlou samostatně tu jednotku na nějaký úkol, ale to dřív nebylo. Ale určitě to smysl má a myslím si, že bez dobrovolných hasičů profesionální hasiči být nemůžou, protože to prostě nezvládnou. A myslím si, že dneska už si jich konečně váží a už konečně ví, že dobrovolný hasič má nějaký smysl a myslím si, že je toho třeba i nějak využít ve prospěch sboru a jít na to město, který má dneska povinnost mít tu zásahovou jednotku a když ji mít nebude, tak bude muset někomu říct a bude muset zaplatit.

Jak se změnila technika v jednotce?

Tak technika se změnila hrozně moc. Jak od aut, radiostanic, neskutečně se toho změnilo a je to znát. Auta se změnila taky, my jsme začínali nějakou 25 cisternou a dneska když se podívám co tady dneska máte, to jsou v podstatě nová auta, nebo v dobrém stavu. Dřív to tak nebylo, je fakt že se změnila legislativa, takže se jezdilo na technické a tak,

takže ty auta jsou dneska v daleko lepším stavu. Takže dneska ta technika se vůbec ani nedá srovnat s tím co tady dneska je.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

Vždycky byly bytové požáry, věžák byla hrozba, když tam ty profíci vyjeli, voda se nahoru nevytlačila, suchovody nešly, takže se to tam muselo tahat hadicema, takže ty bytáky byly vždycky zajímavý. Byli jsme taky asi někde na Orlíku si pamatuju, tam se udusili nějaký 2 lidi. Jinak ty zásahy, co se dějou dneska, byly stejný, akorát je dneska lepší technika a lepší se to všechno zdolává, rychlejc, bezpečnějc.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

Vždycky bylo dobrý, když se něco povedlo, ale já z těch zásahů, který dřív byly, tak moje mládí u hasičů dobrovolných bylo, že se vyjíždělo na požáry kolem trati. Jezdily parní lokomotivy a Milevsko to byl docela dobrej železniční uzel, takže v létě se držely žňové hlídky, nebo tak nějak se to jmenovalo. Jinak jsme byli svoláváni, ale nebyly telefony, já jsem dostal telefon až když jsem se vrátil z vojny, díky tomu že jsem byl ve sboru dobrovolných hasičů a později teda jako profík, takže pak jsme byli na telefonech, takže byly požáry, nějaké stodoly, nejezdilo se na dopravní nehody, to nebylo. Zaprvé bylo málo aut a hasič, co by tam dobrovolný hasič dělal.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

Tak to se těžko srovnává, to se ani nedá srovnat. Ta doba byla úplně jiná a teď si myslím že vybavenost v současný době je špička. Dovedu posoudit, protože jak leta jsem byl u profíků, tak dovedu posoudit co jsme měli my, tak dneska ta současná zásahová jednotka má vybavení daleko lepší, než jsme měli my jako profíci a myslím si, že dneska je to srovnatelný, dneska se asi nerozlišuje, jestli je to dobrovolná, nebo profesionální technika, je jasný že ti profíci jdou o malinku dopředějc a mají třeba o malinko lepší techniku co se týče aut, ale co se týče vybavení, jak radio spojení, přilby, zásahové oděvy. U těch dobráků byly tenkrát holinky, ty jsi ještě neměl svoje, ty tam někde ležely.

Ze začátku to bylo že to bylo vyčleněný, že na té stanici bylo 5 garáží, tak 3 byly profesionální a 2 byly dobrovolnejch. Bylo to všechno otevřený, bylo to o důvěře, pan Bumbálek, tehdejší velitel, tam míval svoji místnost. Takže to tam prostě bylo, ale časem se o to přišlo a nechali jsme se vystrnadit těma profíkama. A to nebyl dobrej tah, jako od

profíků to byl teda výborej tah, protože to získali vlastně všechno, ale pro ten sbor dobrovolnej to nebylo dobře. Pak technika dobrovolných parkovala pod přístřeškem, nebo venku to stálo.

Pak město vlastně předalo současné garáže v hrozném stavu, tady kluci oddělali stovky, nebo si myslím i tisíce hodin na tom, aby se to nějak zvelebilo. Město s velkou slávou, když dalo střechu, tak to byla hrozná sláva, ale to nedávalo dobrovolným hasičům, to město dávalo samo sobě. Já si myslím že je třeba tomu městu trošičku odporovat. Tady je i špatný výjezd, tady když se kroutí Tatra a do toho tady projíždějí auta, tak je to moc špatný, to chce prostě úplněovej prostor. Tohle, co je teď, prostě není ideální.

Věřím tomu, že když se bude tlačit na ty orgány, které to mají na starosti, ne jenom jim prostě kývat a plnit úkoly který po jednotce chtějí, protože je třeba vybudovat lepší zázemí, protože doba je zlá, vidíme pandemii, vidíme dneska rusáky na hranici s Ukrajinou, vždyť vůbec nevíme, co se může stát, takže to bude třeba, protože profesionální hasiči to prostě nemůžou zvládnout.

Obleky dneska jsou přes výzkumný a zkušební ústav, jsou skoro nehořlavý a odolný kyselinám, takže to se změnilo dost, my jsme měli jenom ty plátěný montérky a na to byl jakoby nepromokavej kabát, to bylo takový tvrdý, v tom když se zmoklo, tak se se pak člověk neohnul, protože to nezlomil a to bylo všechno. Takže musím říct, že obleky se povedly a dnes je to ten samý materiál, co mají profíci, takže to je dobrý. Stojí to sice peníze, ale to se vrací tím, že je ten hasič chráněný.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

Dneska je ta zásahová jednotka díky mladejm naplněná, ale vždycky to tak nebylo, protože v té zásahové jednotce nebyli lidi. Ta doba se po revoluci změnila a oni je z té práce neuvolňujou a zásahová jednotka, která má členy, který nepustí z práce, já byl v zásahové jednotce a zároveň jsem byl na záchrance a předtím ještě jako profík a já jsem nemohl odejít z práce, ze záchranky taky ne, takže já jsem byl na houby. Já jsem byl jenom když jsem mohl, tak jsem prostě šel. Ale dřív tomu bylo jinak, dřív bylo třeba ZVVZ s Kohinorem, Jitex a co bývaly tyhle podniky a když někdo zavolal hoří, tak je všichni pustili a tu mzdu jim refundovali jako když je v práci. Zásahová jednotka by určitě měla být postavená z takových lidí, který mají možnost dnes a denně prostě vyjet. Takže si myslím že ta zásahová jednotka se vyvíjí k lepšímu. Ale neumím odhadnout, kolik lidí tam bude třeba za 5 let, za 2 roky a pak to bude na té obci.

5.2.5 Rozhovor č.5 – František Kabele

Bývalý člen zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

Stal jsem se jím vlastně když jednotky byly ustavovány, tak jsem se stal členem zásahové jednotky. A když jsem skončil, tak jsem vlastně skončil věkem, protože mi bylo přes 60 a člen zásahové jednotky by měl být do 60 let.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

Činnost je jasná, likvidace požárů, živelných událostí, záchrana osob. Tehdy jsme byli zařazení jako JPO III a tam bylo třeba asi 13, nebo 14 lidí, tak svého času jsme měli problém to dát dohromady. Začínalo se téměř od nuly, jenom ruce a tlumice.

Jak se změnila technika v jednotce?

Technika se změnila výrazně. Já když jsem přišel do jednotky, tak tam byla ještě stará Praga RN. První trambusku, neboli Škodu 706 útvářkou jsme tehdy zahraňovali renovací, ta milevská jednotka ji dostala v podstatě přednostně. Dostali jsme člun, byla dýchací technika, byly i věci na první pomoc a tak dále, takže to všechno s sebou vlastně v podstatě neslo zlepšení té činnosti. Postupně jak se zlepšovala i ta vybavenost, tak se v podstatě zlepšovala i účast těch lidí a víc se snažili. Takže ta technika se vylepšovala, řekl bych, že ty technické prostředky, nebo ta technika jako taková je dneska dopravní vozidlo, dvě zásahová vozidla, jak už Tatra, která tam je vlastně z důvodu, že je kolem plno lesů okolo, tak i Liazka. Takže se to zlepšilo, postupovalo to sice pomalu, ale postupovalo.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

Je pravda že to většinou byly zásahy menšího rázu. Byly to většinou požáry seníků, požáry stohů, požáry bytový, ale takovýho významnějšího požáru jsem se tam nedočkal. Zažil jsem teda takový ty zásahy, co byl rok 2002 ty povodně a pak 2003, nebo 2004, co byl ten Kyrill, kde teda makali všichni, ať byl členem zásahové jednotky, nebo nebyl a měl možnost a měl čas, tak šli všichni, takže tam byly takový zajímavý momenty.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

Zúčastňoval jsem se vlastně školení velitelů, velitelů družstev, zúčastňoval jsem se školení na dýchací techniku a tak dále.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

Řekl bych že na zásahovou jednotku JPO III je to dostačující a odpovídající významu a možnostem té zásahové jednotky. Garáže se ani porovnat nedají, protože je pravda co začínal ten útvar a byla tam ta dobrovolná jednotka, tak byly obsazený 3 vrata, kde byl vlastně i ten výsuvnej 18 metrovej žebřík a postupně zas tam ten útvar dodával techniku, takže se pomalu ta technika té jednotky sboru dobrovolných hasičů odsunovala, stála pod přístřeškem, stála i venku a dobře tomu nebyla. No a díky tomu, že se podařila ta stodola za tou poštou, tak bych řekl že je adekvátní, je tam možnost napojení na vzduch, jenom ten výjezd je tam krkolomnější, ale všechno zlý je k něčemu dobrý, takže bych řekl že se to změnilo dost a že je to dobře. Zásahové obleky, obuv, rukavice, přilby, všechno je na velice dobré úrovni.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

Tak vyvíjela se díky tomu, že vůbec nějaká vznikla a vyvíjela se i podle toho logistického zabezpečení. To znamená, jaký věcný prostředky, ochranný prostředky, techniku měli k dispozici. Ten vývoj byl někdy rychlejší, někdy pomalejší, ale fakt je ten, že se nestalo, že by něco chybělo.

5.2.6 Rozhovor č.6 – Stanislav Matějka

Současný velitel družstva zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

Tak přesně nevím, jak dlouho jsem členem, ale myslím si, že to je okolo 18 let a stal jsem se jím, protože jsem byl od 15 let u dobrovolných hasičů, baví mě to, dělám to do dneska a budu to dělat ještě hodně dlouho.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

Činnost zásahové jednotky v tu dobu, když jsem tam přišel a byl tam velitel který tam byl před naším současným velitelem jednotky, tak to bylo takový hektický, nikdo nevěděl kdo co má dělat, technika byla zastaralá, neměli jsme co na sebe, jezdili jsme v holinkách. A dneska je to úplně někde jinde.

Jak se změnila technika v jednotce?

Jako technika se změnila hodně. Vlastně máme Tatru, Liazku, měli jsme Avii, kterou jsme nedávno obměnili za devítimístnou dodávku Ford, máme člun, máme veškeré vybavení, věci na sebe hlavně, technické pomůcky a myslím si, že dneska se dá ta jednotka srovnat s jednotkou profíků. Kromě teda něčeho, co nemáme, ale to se nechá dokoupit.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

Tak určitě. Zásahy jsou a každý zásah má něco do sebe, ale největší zásah, co byl, tak to byl Tomegas, vím že to bylo v únoru 2012, byla zima a bylo mínus 20 stupňů, byl vyhlášený 3. stupeň požárního poplachu a byli jsme tam jako druhý za profíkama a potom přijel Písek, Branice a podobně. Co pak byly takové větší zásahy, tak to byl požár stohů v Božeticích, požár stodoly v Kovářově, jako těch zásahů je hodně, ono se to potom v těch drobnějších ztrácí a nechtěl bych na nic zapomenout.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

V jednotce jsem zažil hodně srandy, vždycky se zažije. Každý zásah má svoje, hodně se o tom povídá. Patří k tomu kamarádi, lidi na které se člověk může spolehnout a o tom to je.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

Zázemí jednotky dneska funguje na parádní úrovni, komunikace mezi lidma, díky mladým členům. Máme techniku, je vybavenost, dostupnost na telefony, dneska nás povolávají operační z Budějovic, je to prostě na úplně jiný úrovni. A zázemí, jako garáže, jezdili jsme z domova v holinkách a v PSII monterkách. Dneska máme šatnu vybavenou, máme tam sprchu, záchod. V garážích máme kompresory, odsávání, auta jsou nastartovaný vlastně hned, protože se nemusí foukat vzduch. Je to velkej krok kupředu.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

Tak vyvíjí se dobře. Máme dobrého velitele, který se o to stará. Někdy si myslím že toho musí mít taky nad hlavu, protože to jednání s těma lidma a s městem asi taky není moc jednoduchý. Ale myslím si, že to školení veškerý a ty práce, brigády, ten kolektiv stmelí, ale tak k tomu to patří, každý nemůže přijít pokaždý na brigádu, což tomu rozumím, je to dobrovolně a každý má taky svoje něco. Ale funguje to, funguje to myslím že na těch 100% by to mohlo jet, ale vždycky je to o lidech.

5.2.7 Rozhovor č.7 – Rudolf Kainrath

Bývalý člen zásahové jednotky.

Jak dlouho jste členem Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko a proč jste se jím stal?

Tak to se překlenulo, jak jsem byl členem sboru a ani vůbec nevím kdy jsem to tu ukončil.

Jaká byla činnost a funkce jednotky, když jste začínal?

To jsme tady byli už i tady s těma z povolání, takže jsme vypalovali palouky okolo trati, aby to nechytlo od vlaků. Nebo se potom dělala prohlídka techniky, tak to se dávalo furt nějak do cajku.

Jak se změnila technika v jednotce?

Tak to se dneska nedá vůbec přirovnat k tomu co oni mají. My neměli ani motorovou pilu, my měli akorát sekyrku snad, ale jinak když je dneska člověk vidí, jak oni jsou vybavený, no to je nádhera. Auta jsme měli Pragy RN, na které Bumbálek udělal čerpadlo vpředu, měli jsme tam takovou starou Avii a jinak potom byla ta baba stará a pak přišla ta Liazka, takže to potom bylo lepší, ale předtím ta technika, se kterou já jsem jezdil, to nemělo posilovač, to bylo hrozný. Tenkrát jsme měli ještě žebřík dvoukolovej. Tenkrát byla taky výhoda, že ten velitel Bumbálek dělal v ČSAD a on měl možnost tam si ty auta vzít a udělat na nich co jsme potřebovali, proto to bylo jednoduchý s opravama.

A tu Liazku novou tenkrát, tu Bumbálek málo komu půjčil, to já jako jsem ji měl zapykanou, protože jsem na ni byl taky hodnej bych řekl, že jako jsem ji chránil a říkal

mi, ty si ji vem kdy potřebuješ. A tu jsme tenkrát dostali od nějakých hasičů z povolání myslím, a to byla největší technika která byla, ta sedm kubíků vody, měla pěnu, všechno už, a to starý nemělo nic.

Zažil jste po dobu své působnosti v jednotce nějaké velké, nebo zajímavé zásahy?

Já si vzpomínám na požár třeba židličkárny ve Veselíčku, kdy acetony hořely a já jsem vynášel ty konve s tím acetonem, tak to bublalo a já vždycky, když si na to vzpomenu, tak to byla jen otázka času kdy to mohlo bouchnout a nejhorší bylo, že tam byl Bernartický sbor dobrovolnejch a ti neměli pěnu a oni tam prali vodu, a to lítal oheň ze všech stran. Tenkrát tam někdo svářel, ona to byla židličkárna, kde stříkali acetonem a on tam svářel, takže jsme tam pak našli i štafle a hořák zavěšený ještě. A nebo když jsme byli támhle, když lítal ethernit, hořela stodola, a to lítaly šablony, no říkám, někdy to fakt bylo o život, ale jiná možnost nebyla tenkrát. Nebo jsme támhle jeli na elektriku, hořel rozvaděč celej v Kotýřině a byl jsem vlastně u všeho. Nebo když hořelo u Černohlávka, a to mě tenkrát zachránilo život, že mi velitel tenkrát řekl, že když tam půjdu a bude tam kouř, že se mám držet vždy při zemi, a to hořelo schodiště na půdu, teď tam padal žhavej popel, tak já jsem tam vlezl nahoru a v domnění, že si otevřu tašku nějakou, nebo něco, tak on tam byl ethernit a bylo to pobitý všechno a já jsem nemohl pomalu dechat, tak jsem potom nějak náhodou, nebo jestli to byl zázrak, jsem dolezl někam a tam prosvítalo světýlko a ono tam bylo okno. Takže to bylo štěstí, že jsem se odtud dostal.

Co dalšího jste v jednotce zažil?

Taky se staly kuriozity. To jsem jel s Liazkou, hořela hospoda ve Svatkovicích, a ten říká jed' tady, jed' tady a já tam zajel a vzal jsem jim rozdělovač vejpůl a ti dobrovolní říkali, jéžíš, tys nám tomu dal a já říkám Franto, hele dej jim novej rozdělovač, no tak stalo se.

Jednou si pamatuju, že jsme vytáhli celej hydrant v Milevsku, celej hydrant že nebyla kapka vody, a to hořela na malým náměstí bejvalá jednota. To jsem jezdíval pro vodu, tady jak jsou dneska stavebniny, načepovat vodu z hydrantu, nebo pak ze Suchaňáku. No tak takový to byly zážitky.

Pak taky hořelo tady u trati hned, když se jelo k ZVVZ, tak já jsem tenkrát vyjel s tou babou a Bumbálek mi zapomněl říct, abych ji nechal natlakovat vzduch pořádně, že jde

čerpadlo pomalu a já jsem nafoukal na 2,5 a povídám, teď brzdy nepotřebuju, jedu do kopce tady, teď jsem musel zabrzdit, protože na Hradčanech mi tam nějaký blbec s autem vjel, tak tam mi to zabrzdilo a já jsem se pak pustil dolu a chtěl jsem zabrzdit jak se vjíždí na hlavní na Sepekov, ani t'uk, tak s celou tou cisternou a bylo půl 3, od ZVVZ autobusy a já se řítil dolu, teď povídám, co teď s tím vyvedu, tak jsem oběma rukama chytil volant, přelítnul jsem tu stoku na to pole, urazil jsem rouru na vodu, voda vytekla a já stál v ohni.

Co říkáte v porovnání s minulostí na zázemí jednotky?

Tady z té stanice jsme museli odejít, protože to přešlo těm z povolání, nejdřív ty auta byly dvě myslím uvnitř v garážích a zbytek byl venku pod přístřeškem, takže pak se získaly tyhle garáže, co máme za poštou ve městě a teďka to máme všechno normálně v garážích.

Obleky jsme měli pomalu svoje, ale potom už jsme dostali pracovní i vycházkové uniformy. Dneska to je všechno jinak vybavený, než jsme byli my, my jsme měli asi jen to nejnutečnější, dneska mají vysílačky a všechno, no a my jsme neměli nic.

Jak se podle vás jednotka vyvíjí/vyvíjela?

Dneska to je všechno jiný, dneska to i nafilmujou ty zásahy, takže se to pak promítá na těch výročních schůzích, a i ty soutěže a je to potom pěkný to vidět jak všichni makají, to je nádhera potom. A řekl bych že i těch požárů snad ani teďkon tolik není jako bejvalo dřív, tenkrát to bylo požárů. Dneska oni jsou už informovaný o požáru a o všem a už i ví, co si mají vzít a za nás my jsme přijeli a teprve se koukalo kde co a kdo co, takže to bylo těžší a tenkrát my jsme se tam hnali třeba ve třech a dneska jich jede celý družstvo. Vývoj jde dopředu, nedá se nic dělat, to nezastavíme, zaplat' pánbůh, že oni mají dneska takovýhle možnosti.

6 Diskuze

Tato práce má stanovené výzkumné otázky, a to zjistit, „Jak se vyvíjel Sbor dobrovolných hasičů Milevsko?“ a „Jak se vyvíjela Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko?“. Pro zodpovězení výzkumných otázek byly provedeny rozhovory se členy obou organizací.

6.1 Sbor dobrovolných hasičů Milevsko

Z rozhovorů se členy sboru dobrovolných hasičů Milevsko jsem zjistil následující. Věkový průměr dotazovaných, když vstupovali do sboru, byl přibližně 16 let. Většinu dotazovaných členů přesvědčili kamarádi, co chodili do kroužku mladých hasičů, aby se k nim připojili. Dva dotazovaní již byli dobrovolnými hasiči jinde a do Milevska se přestěhovali a přestoupili tak do sboru v Milevsku a jeden dotazovaný člen se stal členem, protože pomáhal dobudovávat požární zbrojnici v Milevsku. Všichni dotazovaní jsou stále současnými členy sboru.

Na otázku, jaká byla činnost a funkce sboru, když ve sboru začínali, dotazovaní členové odpovídali takto. Hlavně se hodně soutěžilo, chodilo se na schůze, dělaly se brigády a sbor kdysi pořádal i hasičské plesy. Někteří členové také pamatují ještě před tím, než vyšel zákon o požární ochraně, že dělali po Milevsku prohlídky komínů a topenišť.

Na otázku, jestli se něco od té doby změnilo, převažuje takový názor, že činnost a funkce sboru je prakticky totožná jako je dnes, akorát že se změnili lidé ve sboru. Někteří členové také zmínili, že jistá změna přišla se založením detašovaného pracoviště požárního útvaru a se zákonem o požární ochraně. Od té doby se začaly dělit věci co patří sboru a co zásahové jednotce a přestaly se dělat preventivní prohlídky komínů a topenišť. Dále také někteří členové zmínili, že dnes již se nedělají hasičské plesy, protože to bylo spíše prodělečné.

Na otázku, jestli členové sboru zažili nějakou velkou událost, úspěch, nebo něco zajímavého, dotazovaní zmiňovali hlavně úspěchy v různých soutěžích, a to hlavně na krajské úrovni. Někteří členové zmínili také to, že jistým úspěchem je i to, že sbor existuje už 150 let. Jeden člen odpověděl, že si pamatuje, jak sbor skoro zanikl, protože budova, kterou postavili členové sboru, přešla do vlastnictví požárního útvaru v Písku, takže nálada v to dobu byla tak špatná, že situaci řešila i komunistická strana. Sbor tak alespoň získal jeden byt, z kterého je dnes kancelář a zasedací místnost, kterou má sbor v pronájmu od profesionálních hasičů.

Na otázku, co dalšího dotazovaní ve sboru zažili, členové zmiňovali hasičské soustředění na Milavách, hromadu vyprávění od členů, kteří již nejsou mezi živými a chození na pohřby.

Na otázku, co říkají členové sboru na zázemí a soutěžní družstva sboru v porovnání s minulostí, členové odpovídali takto. Podle některých členů je to dnes krize, to, v jakých podmínkách sbor dnes funguje. Není pořádné zázemí, není kde trénovat pomalu, když je potřeba trénovat soutěžní družstva, tak se překážky musí vozit i hodně daleko. V současnosti sbor nemá moc dětí do 15 let. Někteří členové zase zmiňovali, že dříve soutěžní družstva měla větší zapálení a horší materiál a dnes je to spíše na opak.

Na otázku, „Jak se vyvíjel Sbor dobrovolných hasičů Milevsko?“, členové zmiňovali, že sbor se vyvíjí podle situace ve společnosti a jak se vyvíjela doba. Lidi přicházeli a odcházeli. Dále někteří členové zmínili, že do budoucna je třeba zajistit, aby pořád fungoval úsek mládeže tak, aby si sbor vychovával nástupce a aby fungoval dál na takové úrovni, na jaké funguje dnes. Vedoucí mládeže uvedl, že v současnosti je sbor handicapovaný tím, že se nachází ve městě, kde je i spousta jiných zájmových kroužků a sbor tak nemá dostatek dětí. Zároveň někteří členové uvedli, že současné zázemí je nevyhovující.

6.2 Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko

Z rozhovorů se členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko jsem zjistil následující. Většina dotazovaných se stala členy jednotky proto, že byli zároveň členy sborů. Z dotazovaných tři členové stále působí v jednotce a ostatní již nejsou členy jednotky, a to z důvodu vysokého věku.

Na otázku, jaká byla činnost a funkce jednotky, když ve sboru začínali, dotazovaní členové odpovídali tak, že činnost jednotky je jasná, je to likvidace požárů, živelných událostí a záchrana osob. Někteří členové zmínili, že na začátku jednotka nebyla v dobrém stavu.

Na otázku, jak se změnila technika od té doby, převažuje takový názor, že se to nedá ani porovnat se současným stavem techniky v jednotce. Dále současný velitel uvedl, že od té doby, co jednotku převzal, tak se hodně snažil vybavit jednotku tak, jak jednotka má být. Samozřejmě to trvalo nějakou dobu, ale za těch 10 let, se mu to docela podařilo. Vyměnila se Trambuska za Liazku, udělal se repas Tatry, obměňují se dýchací přístroje.

Na otázku, jestli členové sboru zažili nějakou velký, nebo zajímavý zásah, dotazovaní zmiňovali hlavně požár plnirny plynu v Branicích, požár stohů v Božeticích, požár střechy v Kovářově a požár židličkárny ve Veselíčku.

Na otázku, co dalšího dotazovaní v jednotce zažili, členové zmiňovali školení, které se ještě před situací s koronavirem provádělo pravidelně. A jeden člen se zmínil i o kuriozitách, co v jednotce zažil.

Na otázku, co říkají členové sboru na zázemí jednotky v porovnání s minulostí, členové odpovídali takto. Někteří starší bývalí členů uvedli, že zázemí je dnes na dobré úrovni. Někteří členové zase zmiňovali to, že zázemí je nevyhovující a že bude třeba postavit nové moderní zázemí. Dále někteří uvedli, že se to hodně zhoršilo tím, že bývalá požární zbrojnice přešla do vlastnictví profesionálních hasičů. Dále také zaznělo, že současné vybavení a výstroj členů zásahové jednotky, se od začátku fungování jednotek zlepšila na nadstandartní úroveň. Dále současný velitel jednotky uvedl, že současné zázemí je šílené a že vybavením je jednotka na hodně dobré úrovni, ale že zázemí je katastrofa, je jenom základ, garáže a šatnu na převlékání a záchod vše v jedné místnosti, která ještě ani není v budově garáží a školení jednotky se provádí v prostorách, které jsou pronajaté od profesionálních hasičů.

Na otázku, „Jak se vyvíjela Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko?“, členové zmiňovali, že dnes má jednotka velitele, který se o to stará a že členové se zdokonalují školením, protože dnes jsou jiné požadavky na hašení, než byly dříve. Dále uvedli, že jednotka se vždy doplňuje mladými členy, protože staří končí a odcházejí.

7 Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo zmapovat historii a vývoj sboru dobrovolných hasičů Milevsko a jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko.

Teoretická část pojednávala o začátcích sboru dobrovolných hasičů v Milevsku a o jeho postupném vývoji skrze světové války až do současnosti. V praktické části byly provedeny rozhovory s osmi členy sboru dobrovolných hasičů Milevsko a se sedmi členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Milevsko. Pro tyto rozhovory byly vytvořeny dva sady po sedmi otázkách pro každou skupinu.

Na základě rozboru dokumentů v teoretické části a na základě rozhovorů v praktické části lze považovat cíl za splněný.

Bakalářská práce může posloužit například jako základ pro vznik knihy o milevských hasičích a bude také uložena ve sboru dobrovolných hasičů v Milevsku pro následné generace.

8 Seznam literatury

- 1) DEVERA, 2000. *130 let sboru dobrovolných hasičů v Milevsku*. Milevsko.
- 2) DEVERA, Jaroslav, 2010. *140 let bojů s požáry, vichřicemi a povodněmi ve městě Milevsko a okolí*. Milevsko. ISBN 978-80-254-7865-3.
- 3) DEVERA, Jaroslav, 2012. *Památník sboru dobrovolných hasičů Milevsko*. Milevsko.
- 4) DEVERA, Jaroslav, 2012. *Kronika základní organizace svazu požární ochrany v Milevsku okres Písek*. Milevsko.
- 5) DEVERA, Jaroslav, 2020. *150 let založení sboru dobrovolných hasičů v Milevsku*. Milevsko.
- 6) DEVERA, Jaroslav, 2021. *Kronika sboru dobrovolných hasičů Milevsko*. Milevsko.
- 7) DUCHOŇ, Karel, 1924. *Slavnostní číslo věstníku hasičské župy milevské č.70: v upomínku na 30letou činnost župy*. Milevsko: Redakce župního jednatele K. Duchoně.
- 8) DVOŘÁK, Václav, 1945. *Památník sboru dobrovolných hasičů Milevsko*. Milevsko.
- 9) Feuerfakten.de. *Geschichte der Feuerwehr* [online]. Dostupné z: <http://www.feuerfakten.de/geschichte-der-feuerwehr.htm>
- 10) HODINÁŘ, Václav, 1945. *Kronika města Milevska*. Milevsko.
- 11) JALOVECKÝ, V., 1995. *Děti z Milevska u vody! Hasičské noviny*. VI(17).
- 12) KAMENSKÝ, Lukáš, 2012. *Zásah komplikovaly exploze tlakových lahví. 112* [online]. 11(4). Dostupné z: <https://www.hzscr.cz/clanek/casopis-112-casopis-112-rocnik-xi-cislo-3-2012.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>
- 13) KEŠ, Jan, 1934. *SBORNÍK ČESKÉ ZEMSKÉ HASIČSKÉ JEDNOTY: Místní výbory ochrany obyvatelstva*. Česká Zemská Hasičská Jednota.
- 14) KEŠ, Jan, 1938. *SBORNÍK ČESKÉ ZEMSKÉ HASIČSKÉ JEDNOTY: Činnost českého hasičstva sdruženého v ČZHJ v období 1936-1937*. Česká Zemská Hasičská Jednota.
- 15) KOLÁŘOVÁ, Ludmila. *Záplavy v Milevsku* [online]. 2002. Dostupné z: <https://www.milevsko.cz/milevsko/bylo/detail.php?ID=91>
- 16) KOLEKTIV AUTORŮ, 1893. *Kronika župy milevské*. Milevsko.

- 17) KOLEKTIV AUTORŮ, 1923. *První kronika sboru dobrovolných hasičů v Milevsku*. Milevsko
- 18) KOLEKTIV AUTORŮ, 2001. *Kronika mladých požárníků rok 1985*. Milevsko.
- 19) MACHÁČEK, Josef a Karel MAREK, 1931. *ALMANACH DOBROVOLNÉHO HASIČSTVA SDRUŽENÉHO V ČESKÉ ZEMSKÉ HASIČSKÉ JEDNOTĚ*. Praha: Propagační družstvo hasičské.
- 20) MERRIMACK FIRE - RESCUE - EMS. *The History Of Firefighting* [online]. Dostupné z: <https://www.merrimacknh.gov/about-fire-rescue/pages/the-history-of-firefighting>
- 21) MIZUNO, Hiroko, 2013. *Between Liberalism and National Socialism: The Historical Role of Volunteer Firemen Associations in Austria as a Public Sphere*. London: Palgrave Macmillan. ISBN 978-1-137-30433-9. Dostupné z: doi: https://doi.org/10.1057/9781137304339_8
- 22) NITRA, Josef, 2020. *POMPIÉŘI, POŽÁRNÍCI, HASIČI: Dějiny českého hasičství*. Praha: Triton. ISBN 978-80-7553-796-6.
- 23) SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA. *Hra Plamen* [online]. Dostupné z: <https://mladez.dh.cz/index.php/sportovni-cinnost/hra-plamen>
- 24) SEIDL, 1923. *Vznik dobrovolného hasičstva českého*. *Hasičské rozhledy*. **XXIX**.
- 25) VELKOVÁ, Radka, 2008. *Požár připravil několik rodin na čas o střechu nad hlavou*. *Týdeník Milevské noviny*. **XVIII**(41).
- 26) VELKOVÁ, Radka, 2009. *Milevští dobrovolní hasiči mají nové vedení*. *Týdeník Milevské noviny*. **XIX**(6).
- 27) VON HEINZEL, Matthias, 2017. *Mit Beilen und Besen gegen Brände*. *Goettinger-tageblatt.de* [online]. Dostupné z: <https://www.goettinger-tageblatt.de/Die-Region/Goettingen/Mit-Beilen-und-Besen-gegen-Braende>
- 28) Vyhláška č. 247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany, 2001.
- 29) WINDSOR FIRE & RESCUE SERVICES. *A Brief History of Firefighting* [online]. Dostupné z: <https://www.windsorfire.com/a-brief-history-of-firefighting/>
- 30) Zákon České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, 1985.
- 31) Zákon č. 62/1950 Sb., o ochraně před požáry a jinými živelnými pohromami, 1950.
- 32) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, 2000.